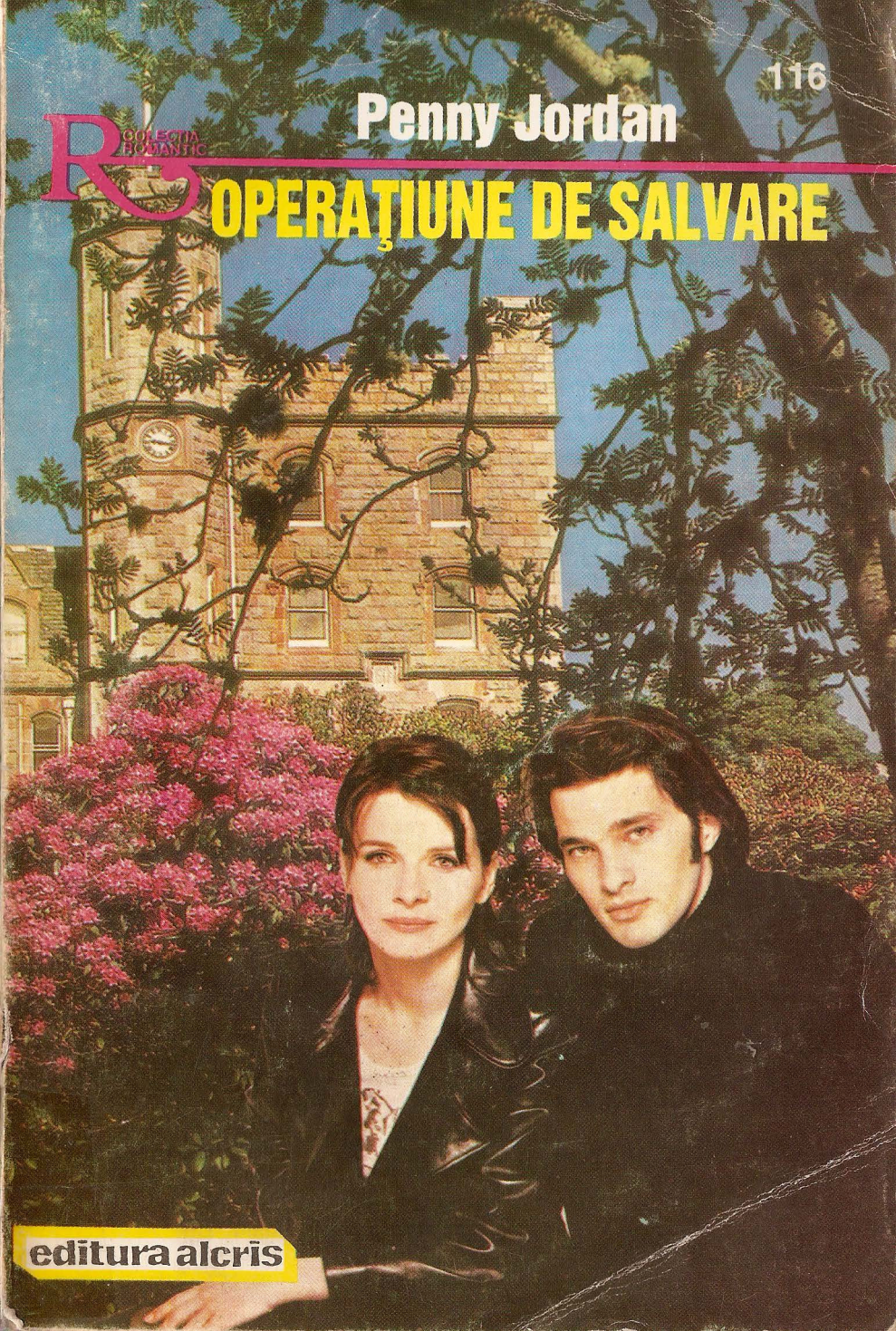
COLECȚIA ROMANTIC
116
Penny Jordan
OPERAȚIUNE DE SALVARE
editura alcris

Redactor : AURELIAN MICU ANDY
Consilier editorial : TRAIAN IANCU
Lector : ANGELA VASILE

ISBN 973-580-012-8

Colecția „ROMANTIC“

CAPITOLUL I

În timp ce își parca atentă mașinuța lângă BMW-ul surorii sale, Chelsea era încordată și gânditoare. La telefon, Ann i se păruse neobișnuit de îngrijorată și neliniștită. În timp ce cobora din mașină, oftă ușor.

Dacă era s-o creadă pe Ann, calitatea de părinte dădea multă bătaie de cap, dar nimic nu se compara cu problemele produse de o adolescentă de numai șaptesprezece ani.

Așa cum se așteptă, o găsi pe sora ei în bucătăria spațioasă și modern echipată, ocupată să amestece într-un castron cu cremă de fructe.

— Prăjitura pentru mâine, îi spuse Ann, dându-i ușor peste mână, când Chelsea băgă degetul în castron să guste puțin.

— Ești la fel de rea ca și Kirsty, se plânse ea în timp ce o sărută drăgăstos pe obraji. Mulțumesc pentru că ai venit. Lucrai la ceva important ?

— O tapiserie la un scaun din secolul șaptesprezece, îi răspunse cu umor Chelsea, referindu-se la munca ei ca restaurator de mobilă medievală.

— Şi apropo de Kirsty, ce a mai făcut de data asta ? Sper că nu te-a ameninţat că vrea să fugă cu cântăreţul ei favorit, nu-i aşa ?

Ann Stannard îi aruncă o privire exasperată surorii ei. Între ea şi Chelsea era o diferenţă de paisprezece ani, ceea ce o făcea pe Ann să se considere mai degrabă mamă decât o soră pentru ea. Părinţii lor muriseră tocmai când Ann împlinise douăzeci de ani şi urma să se căsătorească cu Ralph Stannard. Deşi sora ei o cicălea continuu, Chelsea n-a putut uita niciodată bunătatea lui Ralph care i-a oferit un cămin cumnatei lui. Acum, la douăzeci şi şapte de ani, putea să-şi dea seama că nu fusese uşor pentru tinerii căsătoriţi să se descurce cu o puştoaică precoce şi curioasă.

Kirsty era singurul copil al familiei Stannard, o adolescentă deşteaptă şi frumuşică, încă elevă, dar Chelsea ştia că era hotărâtă să părăsească şcoala cât mai repede cu putinţă.

— Încă mai are idea fixă cu teatrul, nu-i aşa ? o întrebă Chelsea.

— Aş dori să fie numai asta. Mi-e teamă că este ceva mult mai serios decât atât. Chelsea, amândoi suntem la capătul puterilor. Tu eşti ultima noastră speranţă. Ai fost întotdeauna apropiată de ea. Ralph şi cu mine sperăm că ai putea s-o faci să priceapă că...

— Să priceapă ce ?

— Slade Ashford, spuse Ann, strâmbându-se. Pur şi simplu i-a sucit capul. Nu ascultă nimic din ceea ce îi spunem eu sau Ralph.

— Dragostea de adolescentă, o informă Chelsea încercând să nu zâmbească.

Ralph şi Ann erau extraordinar de ocrotitori cu fiica lor şi o fată impetuoasă cum era Kirsty nu putea să nu se revolte. La fel se purtaseră şi cu ea. Ann, cu tot caracterul ei blând, era plină de imaginaţie, care o lua razna şi îşi închipuia tot felul de lucruri îngrozitoare care i se puteau întâmpla unei fete neprotejate.

Din punctul de vedere al lui Chelsea, Ann reprezenta aproape un anacronism în zilele noastre ; o femeie care era mulţumită să stea acasă şi să fie soţie şi mamă şi, mai mult decât atât, era la fel de îndrăgostită de blândul ei soţ ca în prima zi.

— Auzi, ştiu că nu vrei să crezi că fetiţa a crescut, dar adolescentele se îndrăgostesc nebuneşte la şaptesprezece ani...

— Chelsea, sunt foarte conştientă de acest lucru.

Ann o privi încruntată pe sora ei.

— Dacă ar fi vorba de un băiat de vârsta ei, un adolescent, nu mi-aş face probleme, dar Slade este departe de aşa ceva. Are treizeci şi ceva de ani.

— Şi Kirsty îl adoră de la distanţă, zâmbi Chelsea încă refuzând să-şi ia sora în serios. Uite ce este, dragă, ştiu că Kirsty este o fată foarte drăguţă şi comoara ta, dar un bărbat de treizeci de ani nu prea este interesat de puştoaice.

— Ştiu şi eu asta, fu de acord Ann, dar el este... şi îl interesează îndeajuns ca să stea cu ea până la ora două dimineaţa şi asta chiar zilele trecute. Ralph a fost pur şi simplu furios !

— A discutat cu el despre asta ? o întrebă Chelsea încruntându-se. Ştie cu adevărat ce vârstă are Kirsty ?

— Situaţia este foarte dificilă, îi spuse Ann. Compania lui Slade tocmai a cumpărat Lutons.

Lutons Engineering era cea mai mare firmă din orăşelul Melchester şi Ralph era director acolo de mulţi ani. Fără să fie nevoie ca sora ei să spună prea multe, Chelsea înţelese că blândului ei cumnat i-ar fi destul de greu să-şi abordeze noul patron în problema legăturii lui cu Kirsty. Dar mai ales era sigur că şi acest bărbat ar trebui să-şi dea seama... Dispreţul întunecă ochii albaştri prelungi ai lui Chelsea. Sigur că acest bărbat ştia că Kirsty, cu toată drăgălăşenia ei, era doar un copil... încă o puştoaică, în ciuda încercărilor ei de a părea mai sofisticată... cu mult mai sofisticată decât fusese ea la şaptesprezece ani, gândi Chelsea strâmbându-se. Dar atunci, la acea vârstă ea nu fusese avantajată de înfăţişarea perfectă a lui Kirsty. Putea să-şi amintească de corpul ei prea slab şi de părul ei castaniu şi drept. Dar la şaptesprezece ani o fată nu se mai consideră un copil. De asta îşi amintea şi ea foarte bine.

— Ce-ar fi să o trimiţi pe Kirsty să stea un timp la părinţii lui Ralph ? îi sugeră Chelsea.

— Mi-e teamă că nu este posibil. Tatăl lui Ralph a avut iar probleme cu inima şi apoi, nu cred că Kirsty ar vrea să meargă acolo. Chelsea, s-a schimbat. Aproape că n-o mai recunosc, îi spuse Ann. Şi mi-e atât de frică pentru ea. Slade nu este un băiat... este un bărbat matur, care nu se poate mulţumi cu o legătură platonică.

Vocea începu să-i tremure şi se uită neajutorată la sora ei.

— Vrei să vorbesc eu cu Kirsty ? Crezi că o să mă asculte ?

— Nu. Şi nici nu vreau să vorbeşti cu ea.

După câte îşi amintea Chelsea, asta era prima oară când sora ei îi vorbea fără s-o privească.

— Chelsea, mă doare să-ţi reamintesc, începu Ann cu voce înceată, dar...

— Dar dacă cineva poate vorbi din experienţă, asta sunt eu, continuă Chelsea cu amărăciune. Sunt de acord, dar fiecare trebuie să înveţe din propria experienţă. Dumnezeu ştie că au fost destui cei care m-au avertizat că Darren era căsătorit, că tot ce dorea era să se culce cu mine, dar eu am crezut pe cineva ? Nu. Şi am continuat să nu-i cred până am ajuns în dormitorul lui.

— Încă te doare amintirea, nu-i aşa ? o întrebă Ann cu blândeţe. Au trecut aproape zece ani, dar încă nu te-ai vindecat.

— Aşa sunt eu, mai sensibilă, glumi Chelsea. Ar fi trebuit să te ascult de la început. Niciodată n-ai vrut ca eu să devin actriţă, nu-i aşa ? Dar eu am insistat şi voi a trebuit să cedaţi. Când Darren mi-a spus că eram potrivită pentru rolul de ingenuă în noua lui piesă, mi-am pierdut capul. Ce proastă am fost ! Singurul rol la care se gândea era cel de amantă.

— Oh, Chelsea, te rog ! protestă Ann, nesuportând să asculte tonul amar care răzbătea din vocea surorii ei. Şi noi am fost la fel de vinovaţi. Erai prea tânără ca să pleci de acasă... n-ar fi fost

buit să te lăsăm să te duci la Londra singură. Când te-ai întors în noaptea aceea...

— Cu mândria rănită, dar cu virtutea intactă, continuă Chelsea, sec. În acea perioadă credeam sincer că mă iubea și că intenționa s-o părăsească pe Belinda. Pur și simplu a râs de mine când i-am spus asta, știi... nu cred că ți-am povestit acest amănunt până acum. Cerule, când privesc înapoi, întreaga poveste pare mai mult comică decât tragică, deși atunci nimeni nu m-ar fi putut convinge de așa ceva. Am crezut că totul se va sfârși pentru mine și am părăsit școala de teatru.

— Și apoi ai făcut o carieră excepțională...

— Ca restaurator de tapiserii vechi, continuă Chelsea. Dar acum vorbim despre Kirsty, nu despre mine. Cum arată bărbatul acesta ? Nu pare grozav, dacă își caută companie feminină printre eleve.

— Nici prin cap să nu-ți treacă așa ceva, făcu Ann tăios.

Chelsea își privi uimită sora. Ann se strâmbă.

— Oh, nu numai că arată foarte bine... ca să spun așa, dar este și extraordinar de sexy. Cunoști tipul... chiar și mie mi s-au înmuiat genunchii când l-am văzut.

Chelsea a crezut-o. Darren fusese la fel și dintr-o dată Slade Ashford i-a devenit antipatic, fără să-l fi văzut.

— Păi, în acest caz, este greu de crezut că Kirsty este singura țintă... a atențiilor lui, îi spuse Chelsea surorii ei. Este căsătorit ?

— Nu. Într-un fel mi-aș fi dorit să fie, admise Ann. Chelsea dragă, te rog, trebuie să mă ajuți !

— Cu plăcere, fu ea de acord, antipatia ei față de Slade Ashford crescând, dar cum ?

— L-am invitat la petrecerea noastră. Kirsty a insistat și apoi, el este patronul lui Ralph. Știi că ne-am hotărât să facem petrecerea la Clarence ?

Chelsea dădu din cap. Aniversarea de care vorbea Ann era pentru aniversarea a douăzeci de ani de când ea și Ralph se căsătoriseră și știa că sora și cumnatul ei plănuiseră să serbeze evenimentul cu mare pompă. Clarence era cel mai scump hotel din orășel, o veche casă de țară cu un singur etaj, iar Ann plănuise petrecerea cu multe luni în urmă.

— Păi, m-am gândit că tu... tu... Ann amestecă cu grijă crema evitând s-o privească pe sora ei. M-am gândit că tu ai putea să-l iei pe Slade de lângă Kirsty, termină ea tremurător. Știu că este necinstit, dar este mai bine așa, cred că înțelegi, nu ?

— Sigur că este necinstit, îi spuse Chelsea. Și presupunând că este posibil, ce te face să crezi că o va părăsi pe Kirsty pentru mine ?

— Te-ai mai uitat în ultimul timp în oglindă ? o întrebă Ann sec. Kirsty este o fată drăguță, dar tu ești o femeie frumoasă, Chelsea !

— Ei bine, mulțumesc !

— Este adevărat, îi spuse Ann calmă. Ești frumoasă, chiar dacă tu întotdeauna ai negat acest lucru.

Studie părul castaniu care-i cădea grațios pe umeri, genele negre, lungi și mătăsoase. O ușoară roșeață stăruia în pomeții înalți, accentuând forma triunghiulară a feței, dându-i un aer felin și sexy în același timp, deși Chelsea a negat întotdeauna

acest lucru. La asta se adăuga o siluetă zveltă şi înaltă şi nişte picioare lungi, o talie îngustă şi sânii plini. Era evident de ce bărbaţii întorceau capul după ea. Cu părere de rău, Ann gândi că totul era o pierdere de timp. Nici nu-şi mai amintea câţi bărbaţi îi prezentaseră lui Chelsea ; câte dineuri nu aranjaseră ea şi Ralph. Oftă... Şi pentru că fusese rănită o dată, se părea că sora ei se hotărâse să nu mai permită nici unui bărbat să se apropie de ea atât de mult încât să o rănească din nou.

— Trebuie mai mult decât aspectul exterior ca să atragi un bărbat, îi spuse Chelsea hotărâtă. Îmi pare rău, Ann, dar pur şi simplu nu merge. Nu sunt persoana potrivită...

— Dar eşti perfectă şi la şcoală ai învăţat cum să te porţi, îi aminti Ann liniştită. Te rog, Chelsea, dacă nu vrei s-o faci pentru mine, atunci fă-o pentru Ralph. Este foarte îngrijorat din cauza lui Kirsty. Va suferi mult dacă Kirsty va face... o prostie.

— Adică vrei să spui că s-ar putea să fie sedusă de un bărbat destul de în vârstă ca să-i fie tată ? Eşti sigură că nu s-a întâmplat deja ? o întrebă ea fără ocolişuri.

Ann se albi la faţă şi mâinile îi tremurară uşor.

— Mi-a spus că nu au ajuns până acolo, dar bănuiesc că este numai o problemă de timp. Dacă ai putea s-o lămureşti că interesul lui pentru ea este doar temporar ; că el se va simţi atras de orice femeie care va fi disponibilă...

— Aşadar... eu trebuie să mă fac disponibilă pentru el şi în acelaşi timp să-l îndepărtez de nepoata mea ! Mai este ceva ?

— Oh, Chelsea ! Ann avea remuşcări. Kirsty se face de râs cu el. Te rog să mă ajuţi ! Nu-mi place ceea ce-ţi cer, dar nu am găsit altceva. Ştiu că nu-ţi place să faci aşa ceva, dar ai urmat cursuri de teatru şi...

Umerii lui Ann tresăriră şi lacrimile începură să-i curgă pe obraji. Chelsea o îmbrăţişă, reamintindu-şi de câte ori, când era copil, lucrurile erau invers şi Ann o încurajase cu blândeţe.

— Este în ordine, dragă... o să fac tot ce pot, îi promise ea. Trebuie să fie un nemernic dacă se gândeşte să aibă o legătură cu Kirsty. Totuşi a trecut destul timp de când n-am mai jucat un rol, aşa că să sperăm că o să mă descurc. Oricum, trebuie să-ţi reamintesc că niciodată nu am fost bună în rolul de femeie fatală.

* * *

În timp ce conducea spre casă, imaginea lui Darren îi juca în faţa ochilor. O numise mironosiţă şi chiar mai rău. Se dusese la el acasă ca să citească scenariul, sau cel puţin aşa o făcuse să creadă. Fusese surprinsă să-l găsească îmbrăcat numai în halatul de baie, dar pentru că era prea îndrăgostită de el şi prea naivă, nu şi-a dat seama de nimic. Şi chiar l-a urmat încrezătoare când i-a spus că biroul este la etaj. Se cutremură când îşi aminti ce a urmat. Furia lui Darren când şi-a dat seama că ea nu voia să cedeze avansurilor lui, i-a deschis ochii. La început fusese amuzat, apoi se înfuriase. Chelsea îşi amintea foarte bine cum,

dezamăgită, se luptase cu dezgustul în timp ce asculta insultele lui furioase. Şi apoi se întorsese soţia lui şi o umilise şi mai mult cu dispreţul ei amuzat. Se părea că Chelsea nu era prima distracţie a lui Darren. Chiar şi acum, după atâţia ani, îşi simţea stomacul încordat numai când îşi amintea, pentru că existase un moment când din dragoste pentru el fusese tentată să-i cedeze. Îl iubise... sau aşa crezuse, gândi plină de amărăciune. Dumnezeule, cât fusese de proastă şi de naivă. Şi acum, aproape aceeaşi poveste se repeta cu sărmana Kirsty.

Când intră în apartament, telefonul suna. Ridică receptorul şi auzi vocea familiară a şefului ei, Jerome Francis. Voia să-i vorbească despre noua comandă pe care o obţinuseră de la Comitetul Naţional al Patrimoniului. Compania lui Jerome era specializată în restaurarea tapiseriilor preţioase şi a altor ţesături vechi şi ea era cea mai bună specialistă. După întâmplarea cu Darren s-a simţit prea umilită şi a părăsit şcoala, presupunând că toţi colegii ei aflaseră cum a fost păcălită şi recunoscând că nu avea talent aşa cum crezuse la început. Îi lipsea duritatea şi îndrăzneala care caracterizează o actriţă de prim rang, aşa cum îi spusese unul dintre profesorii ei, dar câştigase o anumită ţinută ; un anumit fel de a se mişca şi de a-şi ţine capul, care atrăgea privirile chiar dacă ea nu era conştientă de acest lucru.

În locul teatrului se întorsese către cea de-a doua pasiune, broderia. A avut noroc să fie admisă la Colegiul Regal pentru Broderii, unde l-a cu-

noscut pe Jerome şi apoi a început să lucreze pentru el.

Această nouă comandă venea la timp. Comitetul Naţional preluase un castel în Northumberland. Casa rămăsese în aceeaşi familie — o ramură mai îndepărtată a familiei Percy — de secole şi fusese moştenită de un văr care se hotărâse să o doneze Patrimoniului...

Castelul era unul obişnuit, dar ceea ce a bucurat-o cel mai mult pe Chelsea a fost informaţia pe care i-a dat-o Jerome că printre lucrurile lăsate în castel era o tapiserie foarte veche, care se părea că fusese cusută de femeile din familie în timpul celei de-a Treia Cruciade.

— Dacă totul merge bine, poţi să începi lucrul acolo după ce termini scaunul, îi sugeră Jerome. O să fiu plecat săptămâna viitoare, aşa că o să facem aranjamentele necesare când mă întorc.

Una dintre bucuriile slujbei ei consta în aceea că niciodată munca nu era monotonă sau plicticoasă. Se deplasa în ţară, iar câteodată şi la castelele şi palatele din Europa. Însă în Northumberland nu fusese niciodată şi ea simţi cum o cuprinde bucuria. În timp ce închidea telefonul, zâmbetul fericit fu înlocuit brusc de încruntarea din pricina amintirilor din discuţia cu sora ei.

Ann nu era o alarmistă şi nici înclinată spre exagerare, iar Kirsty era o fată încântătoare, drăguţă şi deşteaptă, cu un viitor strălucit, cu condiţia să nu cadă în aceeaşi cursă crudă ca şi ea, gândi Chelsea strâmbându-se.

Şi a avut ocazia să judece cu exactitate pericolul care o păştea pe nepoata ei când a doua zi

se duse în oraș să cumpere niște mătase pentru terminarea broderiei la care lucra.

Pentru cele mai multe țesături la care lucra, Chelsea vopsea singură ața de mătase, folosind vopsele naturale asemănătoare cu cele utilizate la origine. Cele mai multe culori erau mai palide decât cele existente în magazine, dar de data asta avea nevoie de o mătase de culoarea perlei și știa că așa ceva exista la merceria din oraș.

Parcându-și mașina lângă piață, Chelsea coborî și se îndreptă spre strada îngustă unde se găsea merceria, dar se opri uluită când își văzu nepoata ieșind dintr-un restaurant abia închis împreună cu un bărbat înalt și brunet.

Pentru o clipă, costumul scump de culoare gri închis, felul în care degetele lungi și bronzate susțineau cotul lui Kirsty, atunci când ieșiră din restaurant, o făcură să se întoarcă în timp și să se vadă pe ea la șaptesprezece ani.

Luptându-se cu mânia, Chelsea se retrase imediat în umbră, înaintarea celor doi permițându-i să-l studieze cu atenție pe însoțitorul nepoatei ei.

Îi fu de ajuns o singură privire ca să-i confirme ceea ce gândea. Ann avusese dreptate ; acest bărbat emana senzualitate prin toți porii... era imprimată pe chipul cu pomeții înalți, în tenul măsliniu, de parcă și-ar fi petrecut multă vreme într-un climat mult mai călduros decât cel de la Melchester.

Când își plecă fața spre Kirsty, Chelsea fu forțată să recunoască fascinația care fără îndoială putea să atragă o fată la vârsta ei... și chiar pe altele mai mature.

Felul în care se mișca, zâmbetul lui, aspectul fizic, totul trăda bărbăție, ceea ce plăcea majorității femeilor. Dar nu și ei, gândi disprețuitor Chelsea, dorindu-și să uite adorația din ochii nepoatei ei atunci când îl privea. Acum traversaseră strada și se îndreptau spre cel mai elegant magazin din Melchester, când o blondă ieși și-i aruncă o privire și un zâmbet semnificativ bărbatului care o însoțea pe Kirsty.

Nu-i scăpă felul în care ochii lui Ashford au admirat corpul zvelt al blondei și teama ei că nu-l va putea cuceri se risipi. Nici când era cu nepoata ei, individul nu se putea opri să privească alte femei. Atunci ce voia de la Kirsty un bărbat cu experiența lui ? Oare inocența ei era o provocare pentru el ? Oare dorea pur și simplu s-o seducă și apoi s-o părăsească ? Nu, dacă ea putea să intervină, jură Chelsea.

Când se reîntoarse acasă, îi telefonă surorii ei ca să-i spună că o văzuse pe Kirsty, care și-a petrecut după-amaiza cu Slade Ashford.

— N-am vrut s-o las să plece, admise Ann, dar ce puteam face ? Dacă o refuzam și-ar fi aranjat o altă întâlnire, fără ca eu să știu. Nu voiam s-o fac să ne mintă.

— Nu-ți fă prea multe griji, o îmbărbătă Chelsea. Kirsty s-ar putea să-l adore, dar el este departe de așa ceva. Îi povesti pe scurt despre blondă. Cunoști tipul : blugi foarte strâmți, tricou la fel și un zâmbet foarte larg.

— Săraca Kirsty !

— Bănuiesc că o găsește proaspătă, îi spuse Chelsea cu amărăciune, amintindu-și că Darren

folosise des cuvântul când se referea la ea, dar parcă asta se întâmplase în altă viață. Asta înseamnă că până la urmă n-o să fie chiar așa de dificil să-l îndepărtez de ea și poate că umilința de a o părăsi în public, la o petrecere, va fi de ajuns ca să refuze să-l mai vadă în viitor.

— S-ar putea, fu de acord Ann. Este la fel de mândră ca și tine.

— Nu cred că ar fi bine să mă prezinți ca sora ta, o preveni pe Ann. Ar putea să-și dea seama de cursă. De fapt ar fi bine dacă m-aș prezenta singură. Presupun că Kirsty o să stea lipită de el, așa că ar fi bine să găsești un mijloc să-i desparți un timp, cât să mă pot prezenta singură. Sper din tot sufletul să-mi amintesc câte ceva de la școală, deși n-am studiat roluri de femeie fatală.

— Poate nu, dar ai un chip foarte expresiv, îi aminti sora ei și, călătorind așa de mult, precis că ai avut posibilitatea să mai înveți ceva.

Chelsea zâmbi. Dacă nu s-ar fi temut pentru Kirsty, s-ar fi bucurat să-i joace o festă lui Slade Ashford. El și alți bărbați ca el erau obsedați de prea mult sex. Amintindu-și expresia lui când îl văzuse cu Kirsty, ea se îndoia că vreo femeie a fost capabilă să-l refuze, cel puțin până acum. Toată amărăciunea care o strânsese în ea de la întâmplarea cu Darren părea că acum era pe punctul să se reverse. Acum avea posibilitatea să egaleze scorul.

Ca o bună actriță, ea își făcu planurile cu grijă, acestea incluzând și un drum la Londra pentru a-și cumpăra îmbrăcămintea potrivită. Ceva provocator și sexy, hotărî ea, în timp ce călătorea cu

trenul. Ceva care să se potrivească acestui bărbat cu aer de cuceritor, dar totuși nu ceva vulgar...

Găsi ce voia după ore de căutare, într-un mic magazin pe Bond Street. În timp ce admira rochia, vânzătoarea îi spuse că era din lotul proaspăt sosit pentru sărbătorile de Crăciun. De asemenea, era groaznic de scumpă, dar oricum, fu de acord s-o încerce.

În mod normal, corsajul de tafta bleu care i se mula pe bust nu era deloc pe gustul ei, dar când ieși din cabină să se privească în oglinzile mari, trebui să admită că-i stătea bine. Corsajul strâns se mula seducător pe sânii ei, gâtul și umerii străluceau palid deasupra materialului bogat. Fusta foșnitoare cădea unduind ușor din talia îngustă, în contrast cu corsajul strâmt, și vânzătoarea îi aduse o bentiță din mătase pe care erau prinse perle și strasuri, pe care i-o prinse în jurul gâtului.

— Dacă vă ridicați părul într-un stil simplu și prindeți în el flori, o să arătați absolut fantastic, îi spuse în timp ce-i ridica părul lăsând la vedere gâtul grațios.

Efectul era încântător, admise Chelsea și deși rochia era exagerat de scumpă, fu de acord cu vânzătoarea că-i venea ca turnată, de parcă fusese făcută special pentru ea.

Și ar fi putut să fie și așa, își spuse în timp ce ieși din magazin ținând într-o mână o cutie neagră cu auriu și în cealaltă o bucată de hârtie pe care vânzătoarea îi scrisese o adresă unde putea să găsească pantofii potriviți și florile necesare

pentru coafură. Apoi intră la Harrod's şi se îndreptă spre raionul de cosmetice.

Două ore mai târziu ieşi din magazin obosită dar mulţumită, cu o nouă trusă de machiaj care avea culori mult mai tari decât cele pe care le folosea de obicei. Vânzătoarea a fost mai mult decât încântată să-i arate noua modă de machiaj pentru iarnă şi Chelsea a fost mulţumită să descopere că îşi reamintea tot ce învăţase la cursuri, în felul acesta putând să-şi creeze o imagine care să-l ademenească pe Slade Ashford.

În week-end-ul dinaintea petrecerii, fu surprinsă când cineva sună la uşă şi deschizând o văzu pe Kirsty, tremurând în vântul rece de iarnă.

— Intră, o invită ea. Vrei o ceaşcă de ceai ?

Deja observase semne de furtună în ochii albaştri ai lui Kirsty şi în gura strânsă cu încăpăţânare. Inima i se strânse când nepoata ei negă din cap şi se prăbuşi pe un scaun.

— Nu se mai poate trăi în casă, o anunţă ea amărâtă. Amândoi cred că am şapte ani, nu şaptesprezece.

— Ştii, observă Chelsea pe un ton liniştit, adesea oamenii au tendinţa să ne trateze după felul în care ne comportăm. Urmă o pauză încordată. Ridică privirea în fine, îi zâmbi cu inocenţă lui Kirsty, adăugând cu simplitate : Ce nu merge ? V-aţi certat ?

— Adică vrei să spui că mami nu ţi-a spus ? o întrebă Kirsty suspicioasă.

— Să-mi spună ce ? se încruntă Chelsea. Ultima dată când am văzut-o era ocupată până peste cap cu pregătirile pentru petrecere.

— Vreau să urmez cursurile de teatru, îi spuse Kirsty agresivă, dar nu vor să mă lase.

— Mai ai încă un an de şcoală, îi reaminti Chelsea cu inima strânsă.

Ea şi Kirsty fuseseră întotdeauna capabile să discute, dar acum nepoata ei îi ascundea relaţia cu Slade Ashford, pretinzând că s-a certat cu părinţii ei din cauză că dorea să urmeze teatrul.

— Da, şi atunci voi avea optsprezece ani şi voi putea să fac ceea ce doresc.

Chelsea fu străbătută de un fior.

— Meseria de actriţă este foarte dură şi nu toţi îi rezistă, o preveni ea. Ştii că şi eu am urmat teatrul ?

— Da, dar ai părăsit şcoala.

— Nu numai pentru că mi-am dat seama că nu era de mine, admise Chelsea. M-am încurcat cu cineva pe care l-am cunoscut acolo... un bărbat mai în vârstă decât mine. Printre gene, studia chipul lui Kirsty. Desigur, era căsătorit, continuă ea cu nepăsare, dar eu eram prea naivă ca să-mi dau seama că el se folosea de mine... până când a fost prea târziu. Nu mi-ar place ca acelaşi lucru să se întâmple şi cu tine, Kirsty.

— În zilele noastre lucrurile s-au mai schimbat. Scuţură din cap şi o privi gânditoare. Niciodată nu am ştiut că ai fost încurcată cu un bărbat însurat.

Chelsea tresări când o auzi.

— Era foarte frumos... rafinat şi foarte modern. Am crezut că pur şi simplu îi păsa de mine, dar m-am înşelat. Eu eram o puştoaică de şaptesprezece

ani, care nu știa nimic despre viață, el era un bărbat de treizeci de ani, care avea multă experiență.

Urmă o mică tăcere apoi Kirsty sări în picioare.

— Mami ți-a spus despre Slade, nu-i așa ? o întrebă dispreţuitoare, făcând-o pe Chelsea să tresară. Tu pur și simplu nu înțelegi... nici unul dintre voi nu înțelege !

Fugi înainte ca mătușa ei să poată protesta, cu pletele negre fluturându-i pe umeri.

Blestemându-și neîndemânarea, Chelsea se învârtea prin salon. Pe chipul lui Kirsty citise dezamăgire și neîncredere... era ca o barieră, care se ridicase între ele.

În timp ce-și privea nepoata îndepărtându-se, ea hotărî că indiferent ce se va întâmpla, va încerca s-o îndepărteze pe Kirsty de Slade Ashford.

CAPITOLUL II

Deși nu era de felul ei o petrecăreață, Chelsea nu refuza invitațiile ; în special atunci când putea să studieze diverse tipuri de oameni. Adesea, Ann protesta că își petrece prea mult timp studiind de pe margine, când putea să se distreze, dar experiența ei cu Darren o făcea să fie prudentă și cinică. Mai ales să fie atentă și să nu se implice într-o legătură.

Totuși în seara asta era diferit. În mod normal s-ar fi bucurat la gândul că va lua parte la petrecerea dată în cinstea aniversării căsătoriei lui Ann, dar acum nu putea. În timp ce se pregătea în amănunțime și cu grijă pentru seara ce va urma, în urechi îi răsuna îndemnul profesorilor ei de la teatru.

„Intră perfect în pielea personalului tău", fusese sfatul lor preferat. „Amintește-ți că atunci când păşești pe scenă tu eşti personajul pe care-l interpretezi. Dacă publicul urmează să creadă în el, tu eşti el."

Ceva îi spunea că Slade Ashford era cel mai atent „public" pe care-l întâlnise vreodată și în timp ce se relaxa în baia parfumată, încercă să

uite de ea și să intre în pielea personajului pe care... pentru o seară... urma să-l joace.

Efortul ei fu atât de convingător încât atunci când ieși din baie aproape că începu să-i placă parfumul oriental pe care-l alesese pentru personajul ei — era un parfum pe care în mod obișnuit îl evita — pentru că-i plăcea parfumurile mai ușoare.

Nu avea nevoie de sutien, datorită felului în care era croit corsajul rochiei și după ce-și trase ciorapii subțiri de mătase în nuanța rochiei, se opri pentru un moment ca să se studieze cu atenție în oglindă. Pielea ei avea culoarea fildeșului ; sânii erau tari și plini, iar talia subțire dădea o delicată senzualitate șoldurilor înguste.

Slipul minuscul de culoare bleu se potrivea perfect cu ciorapii și portjartierul. Întâmplător, degetele ei atinseră coapsele îmbrăcate în ciorapi de mătase și cu o strâmbătură ușoară de dispreț se întoarse cu spatele la oglindă. Arăta ca una dintre fetele care se pregăteau să iasă pe stradă. Brusc, o imagine îi reveni în fața ochilor din sertarul secret al minții unde fusese îngropată — ea însăși la șaptesprezece ani, cu ochii strălucitori, plină de speranță și puțin neliniștită, privindu-și în oglindă silueta slabă îmbrăcată în lenjerie de satin, încercând cu greu să-și imagineze cum ar fi dacă Darren ar vedea-o așa.

Nebună ! Nebună ! se gratulă ea. De ce trebuie să-mi amintesc aceste lucruri în seara asta ? Și ceea ce era ridicol era că atunci când Darren încercase să facă dragoste cu ea, tot ce simțise fusese teamă și dezgust. Frigidă, așa îi strigase el și probabil că a avut dreptate.

Termină ! Termină ! Strânse din dinți, încercând cu un efort suprem să uite aceste lucruri. Nici nu se gândise când s-a dus să citească scenariul în acea seară, că Darren va încerca... Într-un fel, ori de câte ori se imagina făcând dragoste cu el era într-un loc retras, liniștit și plin de romantism ; nu în casa în care trăia cu soția lui. În momentul în care realizase că cititul scenariului fusese ultimul lucru la care se gândise el, dorința ei se evaporase, pentru că fusese prea slabă ca să poată învinge senzația conștiinței că Darren era căsătorit cu o altă femeie. Și de atunci a devenit prudentă și prea pretențioasă ca să se încurce cu vreun bărbat însurat și prea circumspectă ca să se încreadă chiar și în cei liberi.

Telefonul începu să sune și se duse să răspundă. Era Ann, care o suna ca s-o încurajeze și să-i mulțumească încă o dată.

— Nu-mi mulțumi încă, o preveni Chelsea. Tot ce am promis a fost să încerc.

O jumătate de oră mai târziu, îmbrăcată și machiată, se privea cu atenție în oglindă. Rochia de tafta scotea în evidență pielea ei ca fildeșul și părul castaniu închis, iar noul ei machiaj scotea în evidență albastrul închis al ochilor. De-a lungul pometilor înalți folosise o pudră strălucitoare. Așa cum îi sugerase vânzătoarea, își prinsese părul într-un coc și îl decorase cu mici flori albastre.

Abia când își puse panglica în jurul gâtului, degetele ei începură să tremure ușor. Buzele pline și senzuale erau date cu un ruj strălucitor, care avea aceeași culoare roșie ca oja de pe unghii, pe care în mod special le lăsase să crească. În mod

normal, detesta unghiile lungi și oja ei preferată avea culoarea perlei ; dar în seara aceasta ele semănau cu ghearele unei păsări de pradă înmuiate în sângele victimei, gândi ea cutremurându-se.

De dragul lui Kirsty trebuia să reușească, și totuși nu se putea opri să se gândească la durerea pe care i-o va produce.

Luă un taxi până la Clarence. Taxiul sosi repede și pentru că era frig, îmbrăcă pardesiul de lână pe care și-l făcuse cadou de Crăciunul trecut. Când ajunse, hotelul strălucea de lumini, iar în parcare văzu multe mașini ale cunoscuților. Melchester era un orășel mic și familia ei era destul de bine cunoscută. Ea și Ann crescuseră aici și când sora ei se căsătorise cu un tânăr care venise din nord de la Birmingham să lucreze la Londra, Ralph fusese acceptat în mica societate pe care ele o cunoșteau din copilărie. La petrecerea din seara asta veniseră prieteni și chiar foști colegi de școală cu familiile.

Când intră Chelsea, cei care sosiseră mai devreme erau adunați în jurul barului. Ralph și Ann rezervaseră două săli pentru petrecere. Își lăsă haina la garderobă și se duse s-o caute pe sora ei.

În afară de ușoara concentrare care-i umbrea privirea, Chelsea găsea că niciodată n-o văzuse pe Ann arătând mai bine, nici chiar în ziua nunții. Maturitatea se potrivea cu frumusețea ei blondă și chiar dacă stăteau una lângă alta, un străin n-ar fi ghicit că erau surori. Ann avea în jur de patruzeci de ani, era mică de statură și predispusă la îngrășare, iar părul ei blond era tuns scurt, încadrându-i fața.

— Chelsea !

S-au sărutat, iar Ann care purta un taior Guerlain a ridicat ușor din sprâncene, când s-au tras mai la o parte.

— Foarte, foarte sexy, murmură ea făcând-o pe Chelsea să zâmbească fără tragere de inimă.

— Unde este Kirsty ?

— Oh, a refuzat să vină cu noi. Se pare că vine împreună cu Slade. Oftă cu un aer nefericit. Sunt așa de îngrijorată din cauza ei. Este complet schimbată. Oh, Doamne, protestă plină de necaz, a venit familia Rosses. Trebuie să mă duc să-i primesc. Ne vedem mai târziu !

* * *

Peste tot natura umană era la fel, diferențiată doar de un grad mai mare sau mai mic de rafinament de care se bucura societatea respectivă, meditâ Chelsea, privind doi membri ai Consiliului Local cunoscuți ca rivali notorii, care discutau în vârful buzelor.

Cu coada ochiului observă o ușoară agitație la intrare și dintr-o dată fu străbătută de un fior știind că cei doi au sosit, chiar înainte de a o vedea pe Kirsty, împreună cu însoțitorul ei.

Întrebându-se dacă nu devenise prea sensibilă, Chelsea avu impresia că pentru o clipă în sală se lăsă liniștea. Apoi se gândi că dacă va reuși să-l despartă pe Slade de Kirsty, aceasta va avea ceva de luptat pentru a-și restabili moralul. Părăsirea ei în fața atâtor persoane va fi o pilulă amară pen-

tru orice adolescentă de șaptesprezece ani și ea fu ușurată când văzu că fiul celor mai apropiați vecini și prieteni ai lui Ann venise acasă de la universitate, în vacanță. Oare nu de Crăciunul trecut, Kirsty fusese leșinată după el ? În ultimele zece luni Kirsty se maturizase destul de mult.

Discret, dintr-un colț, Chelsea își studie adversarul cu atenție. Costumul de seară era scump și evident că nu era nici de închiriat și nici cumpărat de gata. Cămașa din mătase naturală, părul negru mătăsos era destul de lung încât atingea gulerul hainei. Se întoarse și automat Chelsea înțepeni, nedorind ca nepoata ei s-o vadă. Nu făcea parte din plan să fie prezentată lui Slade Ashford ca mătușa ei.

Kirsty se îndreptă spre părinții ei. Slade o ținea de cot. Sărmana Kirsty, nu avea nici o șansă. Aproape că puteai simți privirile femeilor pe lângă care trecea mângâindu-l în timp ce-i apreciau corpul zvelt.

Timp de aproape o oră, Chelsea se plimbă de la un grup la altul, în mod deliberat semnalându-și subtil prezența, conștientă de calitățile ei de femeie. Mulți bărbați de vârsta lui Ralph îi făcură complimente destul de transparente, pe când cei mai tineri încercau să se apropie de ea, fiind atrași de senzualitatea ei.

Celor care o priveau, mișcările lui Chelsea în jurul camerei nu aveau un scop precis, dar o aduseră la doi pași de grupul în care Slade era cu Kirsty. Privi spre Ann și îi făcu un semn ușor. Rămăsese stabilit între ele ca atunci când va trebui să-i atragă atenția lui Slade Ashford, Ann s-o îndepărteze pe Kirsty.

Înțelegând semnalul lui Chelsea, Ann se îndreptă discret spre ea. Adunându-și tot curajul, Chelsea făcu un pas înapoi în mod intenționat și se lovi de Slade. Băutura i se vărsă pe pantofi și când el se întoarse să se scuze, avea o privire ironică. În alte împrejurări ar fi făcut-o să se rușineze. Cu coada ochiului, Chelsea văzu că Kirsty era să zică ceva.

Agățându-se grațioasă de brațul lui Slade, Chelsea se aplecă să se uite la pantofii pe care se împrăștiase băutura.

— Oh, ce neplăcut, spuse ea.

— Cred că se va usca.

Chelsea era mai mult ca sigură că așa se va întâmpla. Ridicându-și încet capul, îl privi și îi zâmbi seducător. Sub degetele ei simți brațul tare al lui Slade. Au șocat-o ochii lui pe care și-i imaginase căprui și care de fapt erau de un verde intens și o priveau batjocoritor.

— Oh, nu sunt îngrijorată de pantofii mei, îi spuse ea aruncându-i o nouă privire seducătoare.

Vocea ușor răgușită o surprinse și pe Chelsea. Poate că odată cu vârsta a devenit o actriță mai bună decât și-a închipuit... vârsta sau necesitatea.

— Este vorba de băutura mea, murmură ea. O să trebuiască să aștept o grămadă de timp, ca să-mi iau alta... chelnerii nu dau nici cea mai mică atenție unei femei singure și acum asta sunt.

— Atunci permite-mi să-ți aduc eu alta...

Până acum totul mergea bine ; reușise să-i rețină atenția și, într-un mod destul de neîndemâna-

tic, să-i spună că este singură. În timp ce răsufla uşurată, o auzi pe Ann chemând-o pe Kirsty.

— Dragă, vrei să vii un moment ?

Pentru o clipă, Chelsea îşi ţinu respiraţia. Dacă Slade alegea să meargă cu Kirsty, nu mai era nimic de făcut. Încă mâna ei se sprijinea pe braţul lui şi aproape că a simţit privirea uimită şi rănită a nepoatei ei, dar nu se lăsă înduplecată.

— Foarte drăguţă mititica, spuse ea înţelegătoare, în timp ce Ann o trăgea pe Kirsty după ea. Este prietena ta ?

Numai ea ştia câtă satisfacţie îi dădu uşoara strâmbătură şi expresia din ochii verzi în timp ce Slade îi răspunse scurt :

— Nu, este fata unei cunoştinţe... Şi acum, despre băutura ta...

Urma cea mai dificilă parte a serii. Reuşise să-l despartă de Kirsty, dar acum trebuia să-l ţină lângă ea şi asta toată seara, dar în acelaşi timp să facă public acest lucru.

Cu nervii întinşi la maximum, aşteptă întoarcerea lui şi apoi făcu în aşa fel ca în următoarele zece minute să debiteze atâtea dezgustătoare prostii încât era şi ea năucită.

— Nu pot să sufăr să merg singură la petreceri, îi mărturisi ea când văzu că el nu mai era atent. Însoţitorul meu n-a putut veni în seara asta şi m-a anunţat în ultima clipă. Oh, de-aş fi ştiut ! se plânse dintr-o dată şi îi veni o idee când auzi o melodie cântată de orchestră, care-i plăcea foarte mult. Şi tocmai acum s-au găsit să cânte melodia mea preferată, când nu am cu cine să dansez.

Altă dată, sarcasmul din ochii verzi ar fi pus-o pe fugă, dar în seara asta ea interpreta un rol, aşa că n-o mai impresiona nimic.

— Departe de mine dorinţa de a dezamăgi o doamnă, spuse tărăgănat Slade Ashford.

În timp ce se îndreptau spre ringul de dans, Chelsea îşi dădu seama că vorbele lui ironice aveau şi un alt sens, dar alungă acest gând considerând că era numai imaginaţia ei.

Ca să menţină atmosfera romantică, ringul de dans era luminat slab şi în această situaţie Chelsea şovăi, şocată de căldura pe care o emanau degetele lui Slade când îi cuprinse braţul.

În braţele lui, pe ringul de dans, fu şocată să-şi dea seama că trecuse mult timp de când nu mai dansase aşa. Desigur că mai dansase, dar niciodată atât de intim, cu altcineva decât cu Darren. Când simţi corpul musculos lipit de al ei şi mişcările în ritmul muzicii, deveni neliniştită şi fu străbătută de un fior.

Se simţi cuprinsă de repulsie şi de dorinţa de a-şi încorda corpul în faţa aroganţei masculine care devenea dominantă, dar refuză să se dea bătută.

Mâna lui Slade îi mângâia spatele şi apoi alunecă uşor în sus şi începu să-i dezmierde ceafa. Simţi cum i se taie respiraţia. Doamne, Dumnezeule, ce şanse ar fi avut Kirsty în faţa unui astfel de om, dacă el ar fi vrut să-şi încerce puterile cu ea ?

Greşi un pas şi el o trase mai aproape, strivindu-i sânii cu pieptul lui puternic în timp ce respiraţia lui îi mângâia tâmpla. Luminile mişcătoare îi surprinseră în raza lor şi el ridică mâna şi o mân-

gâie ușor pe obrazul strălucitor. Muzica se opri și ea se dădu un pas înapoi, suspinând surprinsă când mâna lui coborî de pe obraz, urmărindu-i ușor linia sânilor deasupra corsajului.

— Foarte ispititori. Îi zâmbi și pe chipul lui măsliniu nu era nici urmă de ironie și ea simți cum i se taie respirația când văzu farmecul de necrezut al acestui zâmbet.

Restul serii rămase lipită de el ca un scai, dar avu grijă să nu se gândească la ceea ce făcea. O singură dată o părăsi, ca să se ducă la bufet și să ia ceva de mâncare pentru amândoi și atunci Ann se grăbi spre ea.

— Ține-o tot așa... merge grozav ! Ar fi trebuit să vezi fața lui Kirsty când te-a văzut dansând cu el. N-a spus nimic, dar bănuiesc că a descoperit că idolul ei are picioare de lut. Ca să fiu sigură, cred că ar fi mai bine dacă te-ar vedea plecând împreună cu el, numai dacă poți s-o faci. Și dacă vrei să știi, este un bărbat destul de frumos, așa că femeile se pot simți atrase de el...

Incapabilă să mai facă ceva decât să-i dea dreptate surorii sale și îngrijorată de reacția nepoatei față de comportarea ei, Chelsea nu auzi întrebarea lui Slade.

— Ai cu ce să te duci acasă ? o întrebă el aproape cu răceală.

Pentru o clipă fu tentată să-i spună că intenționa să ia un taxi, dar apoi își aminti sugestia pe care Ann i-o șoptise și adunându-și restul de curaj care-i mai rămăsese, îi răspunse cu un zâmbet leneș :

— Mi-e teamă că nu. Am sperat că o să găsesc pe cineva destul de drăguț să mă repeadă până acasă.

Nici n-ar fi putut să se facă mai bine înțeleasă și aproape că se cutremură când văzu cinismul înscris în conturul gurii și în liniile din jurul ei.

— Atunci îmi permiți mie, îi spuse el tărăgănat.

Avu noroc pentru că Kirsty era cu un grup de tineri în hol și atunci când trecură pe lângă ei, Chelsea nu avu puterea să se uite la nepoata ei. O clipă mai târziu erau afară în aerul rece al nopții de toamnă, cu miros de fum și ger.

— Am ajuns.

Slade opri mașina sport, puternică, de culoare neagră strălucitoare și deschise portiera înainte de a o ajuta pe Chelsea să urce. Corpul i se cufundă în tapițeria moale și mirosul de piele se amestecă cu al after-shave-ului folosit de Slade.

— Nu m-ai întrebat de adresă, i se adresă Chelsea după ce el intră în trafic.

Îi simți privirea și stomacul începu să dea semne de neliniște, mai ales când îi auzi vocea calmă.

— M-am gândit ca mai întâi să oprim la mine să bem o cafea.

Pentru o clipă, Chelsea îngheță. Când plănuise totul, nici prin gând nu-i trecuse că o să ajungă aici. Oarecum își închipuise că vor merge la un hotel și apoi va lua un taxi spre casă. Se întoarse spre el să protesteze, dar se opri când văzu zâmbetul ironic și rece și dintr-o dată se simți cuprinsă de furie. Nu-i trebuia multă minte ca să-și dea seama că de fapt, nu cafeaua era în mintea lui. Ce

bărbat arogant ! se înfurie ea. Chiar se aştepta să sară în patul lui, doar pentru că acceptase să o ducă acasă ?

Trebui totuşi să recunoască cinstit că ceea ce i se întâmpla nu era numai pentru că acceptase s-o conducă până acasă ; mai exact, în timpul serii nu-l prea ţinuse la distanţă. În mod deliberat, încercă să nu se mai gândească. Aşadar, Slade Ashford îşi închipuia că ea îi va permite să se culce cu ea. Poate că era timpul să-i arate că nu toate femeile erau fascinate de el aşa cum credea.

Acest gând era de ajuns să-i ridice moralul şi să-şi ascundă îndoiala timp de cincisprezece minute până când ajunseră la apartamentul lui Slade. Acesta era situat într-un cartier luxos la marginea oraşului, unde odată fusese un vechi conac.

Cu o mişcare foarte înţeleaptă, Slade o făcu să nu poată obiecta, atunci când îşi parcă maşina direct în garajul din spatele blocului, o încuie şi apoi o conduse într-un hol foarte elegant.

— Apartamentul meu este la etajul doi, îi spuse el, conducând-o spre lift.

Au urcat atât de repede încât Chelsea îşi simţi stomacul contractat. Îşi zise hotărâtă că avea douăzeci şi şase de ani, în timp ce ieşeau din lift, şi că nu ar fi prima oară când ar trebui să respingă avansurile nedorite şi probabil că nu va fi nici ultima. Luptându-se să îndepărteze vocea interioară care o avertiza că Slade Ashford era diferit, îi permise totuşi s-o împingă într-un hol mic. În timp ce el aprindea lumina, ea fu impresionată de aspectul interior uimitor pe care-l dădeau pereţii de marmură falsă de culoare maro şi crem oglindiţi în

cel de-al patrulea, acoperit cu oglinzi. Era un efect copleşitor.

— Nu este alegerea mea, îi spuse el observându-i expresia. Aveam nevoie urgentă de un loc unde să stau. Cred că proprietarul dinaintea mea era un om de afaceri care l-a lăsat unui... prieten.

Vocea lui era calmă, dar plină de subînţelesuri şi ea îşi reprimă un suspin neaşteptat când îşi aminti cât de puţin a lipsit ca din mica „prietenă" a lui Darren să devină amanta lui.

— Salonul este pe aici, îi spuse Slade, deschizând o altă uşă.

Camera era decorată în nuanţe pale de bleu şi gri, canapeaua era acoperită cu o cuvertură groasă de mătase, iar pe parchet era un covor persan. Chelsea se întreba dacă nu era cumva numai imaginaţia ei care o făcea să simtă că, în ciuda luxului, acolo nu era un loc fericit.

— Dă-mi haina. Simte-te ca acasă şi toarnă ceva de băut pentru amândoi.

Acum era momentul să-i spună că nu dorea nici băutura nici compania lui, dar el ieşi înainte ca ea să poată spune ceva. Se hotărî să-i spună când va reveni. Din fericire, nu erau departe de propriul ei apartament şi dacă refuza s-o ducă acasă, putea să meargă pe jos. Se uita la un tablou şi îşi dădu seama că el se întorsese numai atunci când îi puse mâna pe umăr şi o întoarse cu faţa spre el. Nu-i putu vedea chipul pentru că îşi aplecase capul şi îi atingea cu buzele pielea moale, urmând linia corsajului.

— Opiu, murmură el cu buzele pe pielea ei. Spune-mi, eşti la fel de delicioasă peste tot ?

— Dă-mi drumul !

Se simţea ca o haină purtată şi apoi abandonată. Privirea i se întunecă de mânie şi teamă şi încercă să-şi elibereze umerii, dar fără rezultat.

— Nu crezi că este cam târziu să dai înapoi ? râse el cu ironie. Ar trebui să te simţi onorată. În mod normal nu mă las dus de nas aşa de uşor, dar tu ai ceva special...

— Te-am rugat să mă conduci până acasă, nu... nu să mă brutalizezi ! reuşi ea să spună şoptit.

— Să te brutalizez ? Expresia lui era urâtă când îşi ridică ochii s-o privească. Crede-mă, dacă într-adevăr aş vrea, aş putea ca ceea ce fac acum să fie nimic... şi nu te obosi să începi să ţipi că eşti violată. Nici un tribunal din ţară nu-ţi va da dreptate, după felul în care te-ai comportat în seara asta... şi mai ales de faţă cu atâţia martori !

I se făcu greaţă. O, Doamne ce să facă ?!

— Uite, începu ea îngrozită, a fost o greşeală...

— Într-adevăr, fu el de acord. Nu ştiu ce fel de joc joci... dar nu este greu de ghicit. Oricum, de data asta n-o să scapi aşa de uşor. Nu sunt o găină pe care poţi s-o jumulleşti şi apoi s-o laşi. Poate că a venit timpul să-ţi arate cineva cum este când oferi... şi apoi retractezi.

Fu cuprinsă de panică. Vru să ţipe la el că nu înţelege, că ea nu era ceea ce credea el, dar ştia cu certitudine că el n-ar fi crezut-o.

Impulsivă, se întoarse şi se îndreptă spre uşă, dar abia apucă să facă un pas, înainte că el s-o oprească şi s-o ridice în braţe.

— Oh, nu, îi spuse Slade încet. În seara asta n-o să fugi de obligaţiile tale.

Deschise uşa cu piciorul fără să se mai obosească să aprindă lumina şi tot ceea ce ea apucă să vadă fu un pat de dimensiuni impresionante. O aruncă pe pat fără nici un menajament şi încercarea ei de a se ridica fu întreruptă brusc când văzu că el închise uşa şi, încet, începu să-şi scoată cămaşa. În ochi i se citea furia.

Sub această privire plină de dispreţ, ea nici nu putea să se mişte, nici să gândească. O parte din ea înregistra pielea catifelată şi strălucitoare a umerilor şi părul negru şi fin care îi acoperea pieptul. Jocul muşchilor puternici în timp ce mergea şi graţia bărbătească a bustului, de la umerii largi până la talia îngustă, în timp ce cealaltă parte protesta în tăcere la grozăvia care i se întâmpla.

— Ce nu merge ?

Întrebarea pusă fu rostită cu un ton tărăgănat, care o făcu să roşească.

— Să nu-mi spui că acum, la acest stadiu, ai trecut la modestia feciorelnică şi vrei ca eu să te dezbrac.

Stăpânirea de sine i se spulberă şi începu să tremure în timp ce încerca să-şi stăpânească lacrimile care-i curgeau, dar nu reuşi. Când mâinile lui începură să umble la curea, reuşi în sfârşit să-şi mute privirea, iar când el se îndreptă spre ea, se dădu înapoi.

Îl auzi spunând ceva încet, apoi mâinile lui pe corpul ei, dar nu brutal aşa cum crezuse, ci periculos de mângâietoare, urmând conturul umerilor, apoi locul lor fiind luat de buzele care explorau pielea sensibilă.

Încercă să protesteze, dar cuvintele îi fură tăiate de apăsarea senzuală a gurii lui. În acel moment fu invadată de senzații pe care nu le mai simțise niciodată. Din propria lor voință, buzele ei deveniră moi și se deschiseră pentru el, încercând o senzație rar întâlnită. O parte din ea dorea să-l respingă, în timp ce cealaltă, până acum necunoscută, o îndemna să cedeze plăcerii senzuale pe care el i-o producea. Îi desfăcu cu degete îndemnatice părul, eliberându-l din coc și îl lăsă să cadă liber pe umeri în timp ce o ținea în brațe și o săruta ușor pe față, aproape tachinând-o și torturând-o, făcând-o să-și dea seama de sentimente și dorințe pe care niciodată nu a crezut că le va mai avea.

Nici chiar în fața lui Darren nu simțise atât de puternic dorința de a se abandona, ca în fața acestui bărbat. În mintea ei era un vârtej de gânduri confuze în timp ce-și spunea că celibatul durase prea mult, că ceea ce simțea se datora sentimentelor înăbușite. Scoase un geamăt mic de protest și imediat gura lui Slade se întoarse peste a ei.

Era atât de preocupată, încercând să-și analizeze sentimentele pe care le simțea, încât trecu ceva timp până când își dădu seama că el îi desfăcuse fermoarul și că îi trăgea încet rochia de pe ea. Acest lucru o făcu să înghețe și instinctiv își acoperi sânii în timp ce rochia albastră cădea pe covor. O cuprinse rușinea când își aminti cât de mic era slipul, de ciorapii de mătase subțiri și de parfumul cu care-și parfumase corpul.

— Într-adevăr îți place să fii dezbrăcată de partener, nu-i așa ?

În întrebarea lui era o mânie ascunsă care o biciui, mânie arătată de râsul batjocoritor când o văzu cum își încrucișase brațele peste sâni.

— Asta de ce o mai faci ? întrebă el, scrâșnind din dinți. Pentru a ispiti ? Nu-ți mai obosi mâinile, crede-mă, rochia pe care ai purtat-o în seara asta i-a făcut foarte ispititori.

Când ea rămase nemișcată, privindu-l îngrozită, starea de batjocură fu înlocuită de mânie, o prinse de încheieturi și îi dădu brațele la o parte, apoi începu să examineze cu o privire rece fiecare centimetru al corpului ei.

Incapabilă să se opreacă, ea tremura, urându-l pentru că o făcea să se simtă atât de vulnerabilă, pentru că sărutările lui o zăpăceau în așa fel încât era gata să cedeze și pentru că-i distrugea mândria și respectul pentru propria persoană. Se cutremură, gândindu-se că în seara asta el o să-i cunoască corpul mult mai intim decât și-l cunoștea ea însăși, și deși întotdeauna își spusese că virginitatea ei era mai mult decât un accident, decât ceva la care ținuse cu tot dinadinsul, acum când era aproape să o piardă știa că niciodată nu renunțase la speranța că va ceda unui bărbat care o va iubi la fel de mult cum îl va iubi ea.

— Chiar știi toate trucurile, nu-i așa ? o întrebă el respirând întretăiat. Dar mimând repulsia n-o să-ți meargă cu mine. Eu nu sunt un fraier care să fie prostit de o pereche de ochi albaștri și de o gură tremurătoare. În rest, sunt ca oricare bărbat.

Îi privi corpul și ea îl simți cât de încordat era.

— Te doresc, îi spuse el cu voce joasă și când își ridică fața, ea crezu că vede cum mânia amară

din ochii lui fu înlocuită încetul cu încetul de pasiune.

Mâinile lui îi părăsiră încheieturile ca să-i prindă sânii și în timp ce cu degetul mare îi mângâia sfârcurile, o privi drept în ochi.

Șocul fu înlocuit de teamă când simți trădarea de netăgăduit a corpului ei și un mic geamăt îi scăpă printre dinți în timp ce mângâierile tulburătoare continuau și buzele lui se mișcau de-a lungul gâtului ei, torturând-o și înregistrându-i fiecare fior care-i străbătea pielea.

Nu știa când îi înconjurase gâtul cu brațele, dar cu o clipă înainte erau pe lângă ea și acum îi mângâiau umerii largi, urmându-le conturul înainte de a aluneca pe spate.

De data asta când o sărută nu avu nici o reținere, iar senzația părului de pe pieptul lui la contactul cu sânii ei excitați îi produse o plăcere imensă. Era pierdută... înecată într-un ocean de senzații, una mai plăcută decât cealaltă. Când el își coborî capul și începu să-i sărute sânii, avu senzația unei explozii în corpul ei, făcând-o să se arcuiască spre el și să fie invadată de o dorință arzătoare când limba lui îi dezmierdă sfârcurile tari. Pierdută într-o mare de sentimente, abia auzi geamătul lui răgușit, când mâinile îi coborâră mângâietor în josul corpului ei, făcând-o să-și vină în fire și să-și dea seama unde era și cu cine.

— Slade, nu ! protestă ea, în timp ce pasiunea era înlocuită de dezgust.

— La naiba, spuse răgușit, nu poți să-mi spui nu, acum ! Dumnezeu știe de ce când știu ce ești,

dar te doresc mai mult decât mi-am dorit orice altă femeie în viața mea. Ai ceva...

Își schimbă ușor poziția, privindu-i corpul și urmărindu-și mișcările mâinilor în timp ce o mângâia. Chelsea se cutremură, șocată să-și dea seama că chiar acum când era în stare să gândească, corpul ei răspundea de bunăvoie mângâierilor lui.

— Slade...

Soneria stridentă a telefonului sparse tăcerea care se lăsase în cameră. Slade înjură și pentru o clipă ea se gândi că el n-o să răspundă la telefon, dar în cele din urmă se ridică și ieși închizând ușa după el. Îl auzi ridicând receptorul și dintr-o dată își regăsi puterea de a se mișca.

Rochia ei zăcea pe covor, dar n-o băgă în seamă. Nu putea să piardă timp. Haina era pe un scaun și o trase pe ea, smulse poșeta și în timp ce se încălța se ruga ca Slade să vorbească destul de mult la telefon ca ea să poată să scape. O altă ușă de la dormitor se deschidea într-un hol mic care spera să ducă în holul de marmură de la intrare.

Cu degete tremurătoare se luptă cu yala, dar până la urmă ușa se deschise. Neavând curajul s-o închidă, ca nu cumva zăvorul să-l alarmeze pe Slade, o lăsă deschisă și fugi pe scări ieșind în frigul nopții.

Din fericire, reuși să prindă un taxi exact când ieși din bloc și zece minute mai târziu deschidea ușa apartamentului ei.

Odată înăuntru, închise ușa și aruncă de pe ea tot ce purtase în acea seară, se grăbi să intre în baie, unde lăsă apa să curgă pe ea, strâmbându-se

dezgustată în timp ce încerca să uite cum răspunsese la mângâierile lui.

În timp ce se ștergea și după ce se îmbrăcă în cămașa de noapte, încercă să se convingă că exagerase în ceea ce privea răspunsul ei la mângâierile lui Slade : că ceea ce simțise de fapt în brațele lui nu fusese plăcere, ci dezgust și repulsie. Cum putuse să fie altceva când nici chiar Darren nu reușise să-i stârnească dorința ? O apucă un râs isteric când își imagină reacția lui Slade când își va da seama că ea fugise lăsându-i doar rochia. Rochia aceea... se cutremură. Dacă n-o va mai vedea niciodată, va fi mai mult decât fericită. Slavă Domnului că el nu-i știa adresa. Fusese atât de hotărât s-o facă să plătească pentru că o însoțise, încât nu se îndoia nici o clipă că ar fi venit la ea și i-ar fi cerut să continue de unde fuseseră întrerupți. Era de-a dreptul ridicol, dar chiar înainte ca telefonul să sune, avusese impresia că el o ura. Îi spusese că o „dorea", dar bărbații erau cunoscuți pentru dorința lor pur fizică. Fu cuprinsă de greață și fugi la baie simțind că se sufocă. Doamne-Dumnezeule ! Dar dacă în locul ei în noaptea asta ar fi fost Kirsty ? Gândul acesta o făcu să suporte totul mai ușor. Ultimul ei gând înainte de a adormi fu că în curând va pleca în nord și că era mulțumită că nu va mai avea posibilitatea să-l întâlnească pe Slade Ashford din nou. Lutons era singura companie pe care o conducea și îndată ce va rezolva problema, Ralph îi spusese că se îndoia că va sta mult prin Melchester. Slavă Domnului !

*
* *

Sunetul prelung al telefonului reuși s-o trezească din somnul profund în care se cufundase. Întinse mâna bâjbâind pe noptieră.

— Chelsea... slavă Domnului, pentru un moment am crezut că Slade te-a distrus ! Am sunat deja de două ori. Am crezut că nu ești acasă.

— Sunt bine, Ann, o minți ea, amețită de somn.

Dacă Slade Ashford ar fi terminat ceea ce începuse, ea n-ar fi fost acasă, asta doar dacă nu avea obiceiul să-și trimită acasă femeile după ce nu mai avea nevoie de ele.

— Slavă Domnului pentru asta ! îi spuse sora ei dintr-o suflare. Ralph a fost supărat pe mine pentru că te-am lăsat să pleci cu Slade. Mi-a spus că după felul cum te-ai comportat cu el toată seara, în mod firesc Slade s-ar fi gândit că vrei să-ți petreci și noaptea cu el.

— Sunt bine, o minți din nou Chelsea.

Nici nu voia să-și amintească furia imensă din ochii lui Slade când îi atingea corpul. Fu străbătută de dezgust pentru propriul ei comportament. Niciodată nu s-ar fi gândit că ar fi atât de frustrată senzual încât să răspundă fizic oricărui bărbat cu experiență... din contra... și totuși seara trecută...

— Ce face Kirsty ? o întrebă pe sora ei, încercând să-i abată atenția de la Slade Ashford.

— Se pare că este bine, îi spuse Ann. De fapt, părea mai mult uimită decât supărată de faptul că

ai plecat cu Slade. Poate, doar încerca să braveze în fața noastră... nu știu, dar știu sigur un lucru... în seara asta iese cu Lance James la o discotecă. Tot ce avem de făcut acum este să ne asigurăm că ruptura este definitivă. Nu cred că tu...

— În nici un caz, o întrerupse Chelsea hotărâtă. Mi-am îndeplinit rolul de femeie fatală... și apoi, la sfârșitul săptămânii plec.

— Ralph mi-a spus să nu-mi fac griji. El continuă să creadă că Slade i-a făcut doar pe plac lui Kirsty. A spus că un bărbat ca el nu are nevoie de o puștoaică de șaptesprezece ani, oricât de drăguță ar fi... Ești sigură că ești bine ? insistă Ann. Ai o voce ciudată. Auzi, de ce nu vii...

— Ann, sunt bine, o întrerupse Chelsea, calmă.

Era mai ușor să se convingă acum că probabil exagerase în privința felului în care corpul ei răspunsese mângâierilor lui Slade.

Cu groază, își aminti cum fugise din apartamentul lui și se cutremură dezgustată când își reaminti cum fusese îmbrăcată. Rochia ei ! O cuprinse un râs isteric. Ce era mai important... pierderea rochiei sau pierderea respectului față de sine ? Și apoi ceva îi spunea că nu ar mai fi putut purta din nou rochia aceea, pentru că în mintea ei ar fi stăruit felul în care se comportase când era îmbrăcată cu ea.

Cât despre Slade Ashford, pentru el nu fusese decât o altă întâlnire amoroasă ; un răspuns automat din partea unui bărbat față de o femeie singură ; un mod de viață total străin pentru ea.

CAPITOLUL III

Îi era imposibil să creadă că trecuse aproape o lună de când era la Darkwater, gândi Chelsea apropiindu-se de drumul care ducea de la Dower House la Darkwater. Lucrarea ei s-a dovedit a fi una dintre cele mai pretențioase din ceea ce avusese până atunci, dar în loc s-o descurajeze, lucrul la refacerea tapiseriei îi dădea atâtea satisfacții încât și problemele pe care i le punea le considera mai degrabă niște provocări decât niște treburi obișnuite.

Muncitorii care lucraseră la restaurarea casei își terminaseră treaba — de fapt, castelul fusese nelocuit până la moartea proprietarului și de aceea fuseseră foarte puține de făcut — iar ea știa că cei de la Patrimoniu sperau să poată deschide castelul pentru vizitatori în vara viitoare.

Pentru că Darkwater era așa de departe — la zece mile de cel mai apropiat oraș de graniță dintre Anglia și Scoția, Jedburgh — Chelsea locuia la Dower House. Se părea că noul proprietar, pe care doamna Rudge, menajera, îl numea cu gura făcută pungă „nepotul domnului Harold", era plecat. Doamna Rudge o informase că el era un impor-

tant om de afaceri şi de aceea, cea mai mare parte a timpului era plecat.

— Nu că l-aş fi văzut prea mult înainte de a moşteni totul, îi spuse ea lui Chelsea în acea dimineaţă la micul dejun. S-a născut şi a crescut în sud. Sora domnului Harold s-a căsătorit cu un agent de schimb. I s-ar frânge inima domnului Harold dacă ar şti ce se întâmplă cu casa lui şi cu toate celelalte.

— Probabil că a făcut cum a crezut că este mai bine, îi răspunse Chelsea cu blândeţe, ghicind că sentimentele menajerei faţă de ultimul nepot al fostului ei stăpân nu erau prea cordiale şi asta datorită indiferenţei lui faţă de casă.

— Datorită impozitelor mari, multe familii au dificultăţi în a-şi menţine proprietăţile. Cel puţin, cedând-o Patrimoniului sunt siguri că vor fi întreţinute cum trebuie.

Ştia că cei de la Patrimoniu primeau foarte rar o proprietate şi asta doar dacă donatorul avea şi o sumă substanţială pentru întreţinerea ei. De aceea, cei mai mulţi erau obligaţi să-şi vândă proprietăţile unor întreprinzători care de cele mai multe ori le transformau în apartamente sau hoteluri.

Drumul ei trecea pe lângă câmpuri proaspăt arate. Ceaţa se ridicase deasupra gardurilor vii, iar pământul era îmbibat cu apă ; un uşor îngheţ îi reaminti că era mai puţin de o lună până la Crăciun.

În depărtare, un tractor roşu întorcea în câmp şi conducătorul ridică braţul şi-i făcu semn cu mâna.

Chelsea îl salută şi ea zâmbind. Familia Little căreia îi aparţinea în prezent ferma High Meadow

şi care pe timpuri ţinuse un castel, îi făcuse o primire călduroasă, în special Tom, băiatul lor. Cu doi ani mai mare decât ea, lucra la o fermă în Noua Zeelandă când tatăl lui făcuse un infarct. Când discutase cu ea, îi spusese destul de trist că îi fusese greu să se obişnuiască din nou să trăiască cu părinţii, după ce trăise singur atâta timp.

În mama lui, Chelsea găsise o mină de informaţii în ceea ce privea familia de la Darkwater, deşi fusese surprinsă când aflase ce făcea ea acolo.

— Refaci o tapiserie ? murmură ea. Păi nu este un fel de... apărătoare pentru foc, nu-i aşa ?

Chelsea râsese când îşi aminti de tapiseria medievală de aproape nouă metri, destinată să acopere unul din pereţii din imensa sală de primire, iar când îi explicase despre ce era vorba, doamna Little râsese şi ea.

Mâine plănuise să se ducă la Newcastle să-şi ia nişte mătase pe care o dăduse la vopsit. Tapiseria, care era atât de fragilă încât în unele locuri abia se mai ţinea într-un fir, fusese pusă pe o pânză tare. Odată această operaţiune terminată, Chelsea intenţiona să o cureţe, folosind procedeele învăţate la şcoală.

Era ştiut că ţesăturile vechi erau foarte fragile şi un moment de neatenţie putea strica o lucrare care dura de secole.

Ca de fiecare dată când o vedea, Chelsea era impresionată de soliditatea fortăreţei de granit, care parcă se ridica din pământ ; era mai degrabă o fortăreaţă decât un castel, aşezată cu spatele la mare şi cu faţada spre valea care despărţea Anglia de Scoţia ; un formidabil apărător al graniţei, ai cărui stăpâni fuseseră loiali atât coroanei britani-

ce cât și celei scoțiene, în diferite perioade ale istoriei.

Era greu de crezut că odinioară această vale verde fusese înroșită de sângele războinicilor din cele două clanuri. Locuitorii de la graniță își făceau legea singuri, fiind prea departe de civilizația de la Londra sau de la Edinbourgh ca să se supună autorităților.

Chelsea avea casa la dispoziție și în timp ce urca scara spre marea galerie unde lucra și unde intenționa să agațe tapiseria, nu se putu opri să nu se gândească la cei care fuseseră stăpânii castelului de când a fost construit în ultima parte a domniei lui Elizabeth I. Chelsea vizitase castelul, așa cum vizitase atâtea conace și castele în frecventele ei deplasări prin țară, iar la Patrimoniu primise registrele cu socoteli în care citise în amănunțime cheltuielile familiilor pentru diferite ocazii — iar sinceritatea declarațiilor celor din regiunile nordice era cea mai extravagantă dintre toate.

Întotdeauna bănuise că sub aspectul ei de persoană practică se ascundea o persoană visătoare de care își dădea seama cel mai bine aici, în aceste ținuturi nordice. Fiecare cameră din castel fusese restaurată cât mai aproape de original, deși era clar că noua aripă în stil Georgian proiectată și decorată de frații Adams, care de fapt făcuseră proiectele și pentru Dower House, ar fi arătat ridicol mobilată cu jilțuri de lemn și fără covoare.

În timp ce aprindea lampa puternică, pe care o folosea când lucra la tapiserie, se minună pentru a nu știu câta oară că această lucrare a supraviețuit.

Fusese găsită făcută sul într-o mansardă și depozitată provizoriu în galeria mare de către muncitori, o șansă de a descoperi o tapiserie care să rivalizeze cu legenda lui Bayeux.

Astăzi, Chelsea pregătea tapiseria pentru un set de fotografii speciale. Înainte de a începe lucrul propriu-zis făcuse un dosar cu fotografii, după care împreună cu un pictor angajat de Patrimoniu lucrase intens ca să facă o reproducere cât mai exactă a tapiseriei așa cum arătase la început, apoi a făcut un nou set de fotografii. Aceste două seturi o ajutau să compare diferitele părți ale tapiseriei când lucra la restaurarea ei și să obțină un rezultat cât mai apropiat de original.

Tocmai când studia o bucată din tapiserie deosebit de stricată, care bănuia că reprezenta un cruciat în luptă corp la corp cu un luptător saladin, telefonul începu să sune. Încruntându-se, răspunse la telefon și începu să zâmbească când auzi în receptor vocea profundă și plăcută a lui Tom.

— Sper că nu te-am întrerupt tocmai când lucrai la ceva important, începu el, dar mă întrebam dacă nu vrei să ieșim undeva în seara asta. Aș putea să vin să te iau și să mergem la Alnwick... de fapt, adăugă el, de ce n-am merge în după-amiaza asta ? Ai spus că vrei să vezi castelul Percy. Am putea vizita orașul și apoi să luăm masa.

Era foarte tentant și Tom avea dreptate, chiar voia să vadă faimoasa fortăreață Percy, care străjuia drumul spre sud.

— Și ferma ? ezită ea, nedorind să-l întrerupă de la treburile fermei.

— Pentru câteva ore o să supraviețuiască și fără mine și apoi, am dreptul la o pauză.

— Atunci mi-ar face plăcere să merg, răspunse ea repede.

În munca ei, flexibilitatea era foarte importantă. Nici nu știa de câte ori lucrase cincisprezece sau șaisprezece ori pe zi ca să termine câte o lucrare urgentă și apoi zăcea istovită, așa că Jerome îi spusese că poate să-și organizeze timpul cum credea ea de cuviință. Deci, acum putea să facă o pauză știind că va putea recupera timpul pierdut.

La prânz, când se întoarse la Dower House ca să mănânce, ceața se risipise. Respirând cu plăcere aerul rece, observă că era mai reconfortant și mai curat decât aerul pe care-l respira de obicei. Recunoscu că ar fi foarte ușor să îndrăgească aceste locuri ; deja îndrăgea aerul, liniștea și impresia lor de continuitate.

Doamna Rudge primi vestea că va lua masa în oraș în seara aceea cu o ridicare din umeri și cu o strâmbătură. Chelsea nu se supără din cauza comportării ei, își dădu seama că asprimea menajerei era o trăsătură a ei și nu avea nimic special cu ea.

Singura persoană pe care n-o putea suferi în mod clar era noul stăpân și Chelsea comentă acest lucru mai târziu cu Tom, când se îndreptau spre Alnwick.

— Ah, da, nu-l poate suferi, fu de acord Tom cu un zâmbet. Mama spune că totul este din cauza mamei lui care s-a căsătorit cu unul din sud.

Când văzu fața lui, Chelsea începu să râdă.

— Vechile obiceiuri mor greu aici, erau timpuri când nici măcar nu te puteai căsători cu cineva din alt clan, dar asta nu mai este de actualitate în zilele noastre.

Tom era un însoțitor plăcut și cunoștea foarte multe lucruri despre ținutul în care familia lui locuia de secole și despre locuitorii lui.

În timp ce conducea spre Alnwick, îi spuse cum ajunsese să fie construit Darkwater de către unul din fiii mai mici a familiei Percy, de fapt oaia neagră a familiei, care plecase în sud, la Londra, ca să facă avere.

— A fost unul dintre tinerii frumoși ai lui Elizabeth și ea i-a dat permisiunea să i se alăture lui Drake și piraților lui. Așa a făcut avere. S-a însurat cu una din doamnele reginei și a adus-o cu el, aici la graniță. Darkwater a fost cumpărat și reconstruit cu banii obținuți din jafuri. Înainte a fost proprietatea unuia dintre veri.

— Este fascinant, spuse Chelsea, recunoscătoare. Mai povestește-mi.

Tom zâmbi larg fiind atent la o curbă, înainte de a o tachina.

— Vechiul castel te-a fermecat, nu-i așa ? Deci, vechea reședință a fost mai întâi donată lui Ranulf de Percy de către Henric al II-lea. Fiii lui au crescut împreună cu cei ai lui Henric la curte ; se zvonea chiar că unii dintre ei aveau sânge de Plantagenet în vine, deși nu s-a confirmat niciodată. Toți trei i-au jurat credință lui Richard I când a devenit rege și l-au urmat în Țara Sfântă. Unul dintre ei a murit acolo ; altul și-a pierdut viața în Franța împreună cu Richard, iar al treilea s-a întors acasă și s-a căsătorit cu una dintre verișoarele lui Percy.

— El trebuie să fie acela care a comandat tapiseria, murmură Chelsea.

— Pe aici era cunoscut sub numele de Black Percy, continuă Tom. În parte pentru a fi deosebit de verii lui, care erau roşcaţi şi în parte din alte considerente, dar în mod sincer mă îndoiesc că ei erau mai răi decât vecinii lor.

Discuţia încetă în momentul când intrară pe aglomerata autostradă A, care ducea spre Alnwick şi ea începu să privească peisajele care se desfăşurau de-a lungul graniţei, imaginându-şi viaţa în aceste locuri în timpurile pe care i le descrisese Tom. Black Percy, numele suna sinistru, mai ales pentru acele timpuri, dar fu trezită brusc din visare când Tom opri maşina.

— Am ajuns, îi spuse amuzat, arătându-i fortăreaţa Percy la dreapta.

Parcă maşina în faţa râului care curgea leneş la câţiva paşi de ei. De cealaltă parte a drumului era o terasă pe care se îngrămădeau câteva magazine ; brutăria de tip vechi umplea aerul de arome care te făceau să salivezi. Coborâră din maşină şi traversară strada aglomerată.

— Mai întâi castelul, îi sugeră Tom.

Era imposibil să te gândeşti cum fusese construită această fortăreaţă masivă de oameni, fără utilaje moderne, se minună Chelsea în timp ce se apropiau de căsuţa de gresie roşie de la intrare.

Chelsea fu dezamăgită când află că fortăreaţa fusese modernizată de două ori de-a lungul timpului ; o dată în 1760, în stilul Gotic la modă în acele timpuri şi apoi mai târziu în 1850, când pe creneluri fuseseră adăugaţi soldaţi de piatră.

Chelsea ştia că acest obicei era folosit în Evul Mediu în special pentru a induce în eroare duşmanul şi a-l face să creadă că fortăreaţa era bine apărată.

De pe turn avea o panoramă splendidă a împrejurimilor, care îţi tăia respiraţia, dar oricât de frumos era Alnwick sau cel puţin aşa avea ea impresia, îi lipsea acel aer de măreţie sumbră, care făcea din Darkwater o fortăreaţă mult mai de temut decât aceasta.

După aceea au intrat în magazine şi s-au oprit să privească fortăreaţa luminată în amurgul după-amiezii de toamnă târzie, înainte de a se întoarce la maşină ca să meargă la hotelul unde urmau să ia masa.

Tom o asigurase că nu era nevoie să se schimbe pentru masă. Hotelul avea o mâncare foarte bună şi cei de acolo o apreciau mai mult decât felul în care erau îmbrăcaţi cei ce o serveau.

Era aproape ora şapte când au ajuns, după ce au străbătut un drum îngust de ţară şi ea fu încântată să constate că hotelul încorpora şi ceea ce fusese odată un turn de pază la graniţă.

— Până acum câţiva ani a fost proprietatea cuiva, îi spuse Tom. A fost extinsă şi modernizată şi se pare că le merge foarte bine, oamenii venind aici pentru liniştea şi frumuseţea locurilor şi, după cum ţi-am mai spus, datorită reputaţiei restaurantului.

În ciuda faptului că stătuse cu părinţii, Tom călătorise mult înainte de a lucra în Noua Zeelandă şi Chelsea constată că era o companie mult mai plăcută şi interesantă decât mulţi dintre aşa-zişii

„sofisticați din punct de vedere profesional" pe care-i cunoscuse în Melchester.

Restaurantul hotelului era plăcut decorat și era mobilat în așa fel încât să profite cât mai mult de cadrul natural, pereții și pardoseala din piatră nediminuând cu nimic confortul sau căldura. În imensul șemineu din capătul camerei ardea un foc zdravăn și când i se înmână lista ca să-și aleagă ce dorea, văzu că era la fel de lungă și de variată ca la oricare restaurant select din Londra.

— Pot să-ți recomand cotletul, îi spuse Tom. Este preparat în cel mai autentic stil scoțian.

Ascultându-i sfatul, Chelsea făcu comanda. După o scurtă consultare cu chelnerul care răspundea de vinuri, Tom o întrebă de preferințele ei.

În timpul serii, treptat, restaurantul se aglomeră și deși personalul era în mod evident ocupat, Chelsea constată că era foarte plăcut să nu fie grăbită, ca altcineva să poată ocupa masa lor.

Simțindu-se ușor ametită, îi mulțumi lui Tom pentru seara petrecută în timp ce se îndreptau spre mașină. Era ciudat, dar într-un fel găsea că nu era necesar să stea mereu încordată cum făcea cu alți bărbați. Părea ridicol, dar într-un fel îl considera pe Tom ca un frate, un adevărat prieten pe care se putea bizui... Calmează-te, se preveni ea în timp ce el deschidea portiera, îl cunoști de mai puțin de o lună...

— Ți-e destul de cald ?

— Da, mulțumesc, îl asigură ea. Într-adevăr, m-am simțit foarte bine azi.

— Și eu. Știi, este o mare ușurare să ieși cu o

fată care nu așteaptă complimente la tot pasul și care nu încearcă să fie mereu în centrul atenției...

Pentru prima dată de când își putea aminti, Chelsea găsi că nu aștepta cu groază timpul când va trebui să suporte sărutul de despărțire. Îl observă pe Tom printre gene. Emana o căldură și o încredere pe care te puteai baza. Gura ei schiță un zâmbet ușor amuzat. Începuse să devină impresionabilă ; dorea un bărbat care s-o ocrotească... Dar s-o ocrotească de ce ? se întrebă ea cu seriozitate. De acea parte din ea atât de brutal dezvăluită de Slade Ashford.

Niciodată Tom nu ar fi excitat-o așa cum făcuse Slade ; știa asta în mod instinctiv și încercă să-și facă curaj. Slade îi amintise cu violență de Darren, și cât de aproape fusese să-i cedeze acelui dramaturg. Până în prezent, adânc în mintea ei, până atunci necunoscută, era ascunsă teama față de slăbiciunea ei în fața pasiunii, teama în fața cedării în întregime unui bărbat. Știindu-se așa de vulnerabilă voia să se asigure că acest lucru nu se va întâmpla din nou. Cu Tom, era sigură că niciodată n-o să se simtă vulnerabilă.

Începuse să plouă și sunetul hipnotic al ștergătoarelor pe parbriz îi produse o stare de somnolență. Se întinse, relaxată în scaun sprijinindu-și capul de spătar și închise ochii. Tom îi aruncă o privire și începu să zâmbească. Se simțiseră bine împreună în această seară și spera să fie prima dintr-un lung șir de asemenea seri. Îi plăcea de Chelsea pentru sinceritatea ei, cât și pentru frumusețea ei. Era destul de cinstit ca să admită că îl atrăgea.

Când opri mașina, Chelsea se trezi. Deschise ochii brusc și zâmbi strâmb când realiză că ajunseseră la Dower House.

— Cât de necioplită sunt, se scuză ea, pentru că am adormit.

— Hmm, păcat că te-ai trezit acum, îi zâmbi Tom. Chiar mă și vedeam pe post de Făt-Frumos. De fapt...

Se aplecă spre ea, o prinse cu brațul stâng pe după umeri și o trase spre el.

Chelsea avea posibilitatea să se retragă din îmbrățișarea lui, dar destul de straniu, nu avea nici o dorință s-o facă. Fu un sărut ușor și blând.

— Tom...

— Știu, îi răspunse el trist, este târziu și trebuie să te scoli mâine devreme. Și eu, dar m-am simțit bine în seara asta, Chelsea, și mi-ar place să cred că vor mai fi și altele.

Impulsivă, Chelsea dădu din cap.

— Bine. Bănuiesc că ar fi mai bine să te duci înăuntru înainte ca doamna Rudge să vină aici și să vadă ce faci.

Se opri în fața ușii să-i facă semn cu mâna lui Tom și fu cuprinsă de o stare de bucurie. Se simțea bine în seara asta, aveau multe lucruri în comun și chiar dacă relația lor era lipsită de o intensitate sexuală, ea nu regreta deloc acest lucru. Tocmai pusese mâna pe clanță, când ușa se deschise brusc și o făcu să-și piardă echilibrul.

Primul lucru pe care îl întâlni privirea ei mirată fură niște picioare de bărbat îmbrăcate într-o pereche de pantaloni crem din stofă scumpă. Ridicând încet privirea, mirarea îi fu înlocuită de consternare când întâlni ochii verzi și reci ai lui Slade Ashford.

— Tu ! Dar...

— Sunt ultima persoană din lume pe care te așteptai să o vezi ? îi spuse el sarcastic. Ce faci ? Cercetezi ținutul să vezi dacă găsești ceva nou ?

— M-ai urmărit până aici ? Dar...

— Ai crezut că ți-am pierdut urma !? Este adevărat, adăugă el scurt. Nu am venit aici după tine, dar să te găsesc aici este o bună răsplată și intenționez să profit de ea cât mai bine. Încă îmi ești datoare, dacă cumva ai uitat. N-aș fi crezut că unei femei ca tine, cu... talentele tale, o să-i placă un astfel de loc.

Uluirea ei se evaporă brusc și fu înlocuită de un val de mânie când auzi disprețul din vocea lui.

— Ei, ce s-a întâmplat ? o întrebă disprețuitor. Ai păcălit prea mulți bărbați sau în sfârșit ai priceput că și cele care arată ca tine îmbătrânesc și că un soț este singura garanție pentru femei ca tine... o stricată care-și bate joc de bărbați, îi ademenește și apoi îi părăsește. Cineva ar trebui să-l prevină pe bietul Tom în legătură cu tine.

— Să-l prevină ? Ia ascultă, cine te crezi ? se înfurie ea. Și oricum, ce cauți aici ? se răsti ea. Sunt angajata unei firme care lucrează pentru Patrimoniu, aici la Darkwater.

Pentru o clipă, i se păru că el este surprins, dar își întoarse privirea înainte ca ea să poată fi sigură de ceea ce văzuse, iar când el îi vorbi, vocea îi era mieroasă și tărăgănată.

— Și Tom, bănuiesc, este o mică distracție care te ajută să-ți petreci timpul liber.

— Este un gentleman, ceea ce nu se poate spune despre tine, îi zise ea cu amărăciune.

— Pentru că ţi-a spus noapte bună şi te-a sărutat cast pe frunte ? Oh, da, am văzut. Dar asta a fost alegerea lui, nu a ta, nu-i aşa ?

— Spre deosebire de felul cum spui tu noapte bună, presupun, îi azvârli Chelsea prea furioasă ca să se mai abţină. Dumnezeule, dar aroganţa ta este incredibilă ! Chiar nu poţi să crezi că mângâierile tale m-au revoltat, că aş putea...

— Pur şi simplu ai fost de acord să vii cu mine, acasă, numai ca să faci o faptă bună ? Aşa cum am spus, încă îmi eşti datoare, Chelsea, iar eu sunt un bărbat căruia nu-i place să aibă datorii...

Pentru o clipă fu tentată să deschidă uşa şi să fugă cât o ţineau picioarele, dar până la urmă bunul simţ şi mândria învinseră. Nu o să-i arate că-i este teamă de bărbaţi şi asta mai ales lui Slade Ashford !

Luptându-se cu şocul pe care-l produsese apariţia lui neaşteptată, se adună destul ca să-şi dea seama că în timp ce el o insultase şi îi pusese întrebări, ea încă habar n-avea ce căuta el la Dower House. Tocmai deschise gura să-l întrebe de prezenţa lui acolo, când uşa de la bucătărie se deschise brusc şi doamna Rudge intră cu o privire războinică.

— Aşadar, aici erai, domnişorule Slade. Cina se răceşte. Aha, te-ai întors şi tu ? întrebă ea, pufnind când o văzu pe Chelsea, înainte de a se întoarce bombănind despre lipsa de respect a celor care vin neanunţaţi, stăpâni la Darkwater sau nu...

Chelsea se albi la faţă şi ochii ei albaştri deveniră de culoarea ametistului.

— Tu eşti proprietarul lui Darkwater ?

Nu avu nevoie de aprobarea lui batjocoritoare ca să confirme şoapta ei mirată ; putu să citească răspunsul în ochii lui verzi şi reci şi se întrebă mirată cum a putut să nu observe atitudinea lui de stăpân, aerul de aroganţă al proprietarului, din privirea dură. Acum, ştiind cine era proprietarul, nu mai putea sta aici. Primul lucru pe care o să-l facă mâine dimineaţă va fi să-l sune pe Jerome şi să-i ceară s-o înlocuiască cu altcineva.

Hotărâtă, refuză să se simtă dezamăgită pentru că n-o să termine restaurarea tapiseriei. Cum ar mai putea să-şi continue munca acum ? Această muncă cerea o concentrare absolută şi dăruire ; iar cu prezenţa permanentă a lui Slade nu va fi capabilă să o ducă la bun sfârşit. Brusc îşi aminti de ameninţarea lui şi pufni. Pentru ea, pacea ţinuturilor de la graniţă dispăruse pentru totdeauna. Dintr-o dată îi fu foarte uşor să-şi imagineze valea pătată de sângele clanurilor Armstrong şi Graham.

Nu era greu să şi-l imagineze pe Slade Ashford călărind în fruntea unui clan de la graniţă, aducând moarte şi distrugere sau violând fetele duşmanilor.

Trecu mult timp până să adoarmă şi somnul îi fu tulburat de coşmaruri în care apăreau călăreţi mascaţi şi se auzeau zgomote de luptă, se vedeau turnuri arzând în timp ce ea alerga urmărită de un călăreţ şi fără să se uite ştia că ochii aţintiţi asupra ei aveau culoarea jadului.

CAPITOLUL IV

Chelsea se sculă devreme, făcu un duș, apoi puse repede o pereche de blugi vechi și o cămașă groasă în carouri.

Când ieși din cameră, ușa din fața camerei ei se deschise brusc și în prag apăru Slade Ashford, gol până la talie și cu un prosop în jurul gâtului. O privi insolent din cap până în picioare, iar sub această privire scrutătoare, ea roși și-și plecă privirea.

— Spune-i doamnei Rudge să se grăbească cu ceaiul meu, da ? îi ceru el cu voce nepăsătoare.

Nu fu nevoie să transmită mesajul, pentru că se lovi de menajeră în hol. Gura doamnei Rudge era făcută pungă și pe chip i se citea nemulțumirea în timp ce bombănea.

— Stăpânul n-ar fi tolerat așa ceva. Îți găsești micul dejun în sufragerie, îi spuse lui Chelsea. Vine și pleacă fără un cuvânt... necioplit, asta este !

Cumnatul ei îi spusese că Slade Ashford avea afaceri în multe locuri și se întreba cât de dese erau deplasările lui în nordul țării.

Incapabilă să mănânce, se îndreptă grăbită spre birou și ridicând receptorul formă repede numărul de telefon al lui Jerome de acasă. Îi răspunse aproape imediat, vocea lui devenind neliniștită când o auzi pe Chelsea.

— Să nu-mi spui că nici **tu** nu te simți bine ! o preveni înainte ca ea să poată spune ceva. Louise tocmai a fost internată de urgență cu apendicită acută.

Louise era cealaltă restauratoare de tapiserii și inima ei se strânse. Sperase să-l convingă să schimbe locul cu Louise, dar în aceste condiții, cu greu mai putea să ceară ceva. Treaba lui Louise era aproape terminată și Chelsea știa că cei de la Patrimoniu erau nerăbdători ca și ea să termine tapiseria cât mai repede posibil.

— Chelsea, te simți bine ?

— Da, minți ea. Am sunat numai să-ți spun că lucrul la tapiserie merge bine.

— Slavă Domnului, pentru asta ! Chiar că aveam nevoie de o veste bună.

Mai vorbiră câteva minute și Chelsea tocmai voia să pună receptorul în furcă, dar niște pași mari o făcură să se întoarcă brusc. Rămase strângând cu putere receptorul în timp ce se uita furioasă la bărbatul înalt care se sprijinea lejer de ușa închisă, cu mâinile vârâte în buzunarele blugilor strânși pe picior și care scoteau în evidență coapsele musculoase.

— O altă victimă ? o întrebă el tărăgănat. Oare patronul tău știe că dai telefoane personale în timpul serviciului ?

— Acesta era chiar patronul meu, îi răspunse ea printre dinți și asta pentru tine, l-am sunat să-l întreb dacă mă poate schimba de aici.

— De ce ? Ți-e frică să nu te descopere ?

Simți cum o cuprinde furia.

— Nimic din ceea ce vrei să faci nu mă sperie, îi aruncă ea furioasă.

— Nu ? Atunci poate că este timpul să te sperii.

Înainte să-l poată opri, traversă camera, o prinse cu o mână de încheietură și cu cealaltă puse receptorul jos. Nici nu avu timp să se miște și fu prinsă între birou și corpul lui. Fu cuprinsă de teamă la apropierea corpului lui, îi era teamă că era atât de sensibilă la căldura emanată de corpul lui, de brațele lui bronzate, dezgolite până la cot. Un nerv îi pulsa rapid la tâmplă și abia acum își dădu seama că ochii lui nu erau complet verzi așa cum crezuse, ci aveau străluciri aurii ca la animalele din junglă.

— Nu !

Tăcerea încordată care se lăsase între ei după refuzul ei ascuțit, fu brusc spartă de soneria telefonului.

— Asta cred că a devenit un obicei, spuse batjocoritor Slade dându-i drumul și întinzând mâna după telefon. Dar n-am terminat cu tine, Chelsea.

Când ieși din birou, picioarele îi tremurau. Doamna Rudge era atât de aproape de ușă, încât ea fu sigură că ascultase ce vorbiseră.

— Fără îndoială că iar umblă după distracții, comentă ea, pufnind. Stăpânul ar fi trebuit să se însoare și să aibă copii.

Părere pe care ea o aproba din toată inima, fu de acord Chelsea cu amărăciune, în timp ce încerca să înghită o bucată de pâine și să bea cât mai repede cafeaua, înainte ca el să apară.

Dacă înainte îndrăgise singurătatea de la Darkwater, acum și-ar fi dorit să fie mai aproape de sat și să poată găsi acolo cazare, dar știa că acest lucru nu era posibil. În primul rând, nu venise cu mașina; iar în al doilea rând, știa deja că în sat nu era un han și nici un autobuz care să circule spre Darkwater. Fie că-i plăcea sau nu, era obligată să accepte ospitalitatea lui Slade Ashford până când își termina treaba. Dar lucrul cel mai neplăcut era că nu putea să se grăbească, pentru că risca să strice totul.

Peste noapte fusese ger și chiciură care transformase în minuni dantelate frunzele și tufișurile uscate. În depărtare, văzu un iepure care străbătea câmpul, iar în timp ce se îndrepta spre Darkwater, un fluierar se înălță spre cerul albastru. În timp ce mergea, mânia începu să i se topească și zâmbi amuzată gândindu-se la umorul negru al situației. Slade trebuie că fusese la fel de șocat ca și ea !

Își mușcă buzele când își aminti de comportamentul lui arogant și de amenințarea că între ei încă nu se terminase totul. În seara aceea, la petrecere, își dăduse seama că nu era un bărbat ușor de manevrat, dar își tot repetase că nu făcuse nimic rău și nimic nu s-ar fi întâmplat, dacă drumurile lor nu s-ar fi încrucișat din nou.

Pentru moment, se gândi să-i spună adevărul, dar îndepărtă ideea pentru că-i era teamă. Nu avea nici o garanție că dacă făcea așa ceva, el nu

s-ar întoarce la Melchester ca să strice ceea ce ea și Ann reușiseră să facă.

Nu, singurul lucru pe care-l putea face era să se comporte ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat și să spere că, în timp, Slade o să obosească să aștepte o răsplată sau o să-și dea seama că a greșit în privința ei.

Tocmai când era ocupată cu verificarea mătăsurilor venite de la vopsit în acea dimineață, telefonul începu să sune.

Era Tom și ea avu mustrări de conștiință, pentru că din cauza lui Slade, uitase de el.

— Am vrut numai să-ți mulțumesc pentru seara trecută, îi spuse Tom vesel, și să încerc să te conving să iei masa din nou cu mine în seara asta... niște prieteni ai mei m-au invitat la masă.

— Mi-ar face plăcere, îi răspunse ea cu căldură.

Ieșind cu Tom, însemna că nu era obligată să-și petreacă seara în compania lui Slade Ashford.

După ce închise se apucă din nou de treabă și începu să studieze cu lupa și lampa ei puternică figurile șterse, minunându-se de povestea cusută cu secole în urmă de degetele îndemânatice ale femeilor de la castel.

Slade s-ar fi potrivit mai bine în acele timpuri decât în 1980, se gândi ea mânioasă. Era prototipul de mascul cu idei preconcepute despre inferioritatea femeilor ; ele nu aveau nici un fel de drepturi, numai bărbații își puteau permite să facă ce voiau și asta a demonstrat-o clar și cu aroganță.

Încă mânioasă, uită puțin de părerea ei și anume că cele care făceau sex de dragul sexului erau

rare și că spre deosebire de bărbați, femeile erau vulnerabile în fața senzațiilor pe care ei le produceau și câteodată fără voia lor, cedau insistențelor acestora.

Când întunericul făcu imposibil lucrul la tapiserie, își îndreptă atenția spre fotografii și desene, gândindu-se la noua etapă de lucru și se simți cuprinsă de mândrie în timp ce studia ce făcuse până atunci.

— Câtă modestie... și cât de înșelătoare.

Aruncă tapiseria și se întoarse brusc simțindu-se dezavantajată de poziția ei îngenuncheată, când privirea ei întâlni niște picioare lungi și musculoase îmbrăcate în blugi.

— Ai venit să mă controlezi ? îl întrebă mieros.

— În mod evident, șeful tău și cu mine avem păreri deosebite despre tine, îi spuse Slade. În scrisoarea trimisă de la Patrimoniu, se vorbea despre tine numai la superlativ, altfel nu ți-aș fi permis să locuiești în casa mea...

— Casa ta ? Chelsea ridică mirată din sprâncene. După spusele doamnei Rudge, până când ai moștenit-o, veneai foarte rar în vizită.

El ridică din umeri și nu luă în seamă critica menajerei.

— Nu este de acord cu mine, sau mai degrabă cu faptul că tatăl meu venea din sud, dar nu are dreptate. Obișnuiam să petrec două săptămâni cu unchiul meu în fiecare an, în timp ce ea era plecată. Poate că gena mea de scoțian este mai puternică dacât cea de englez, nu știu, dar în mod sigur, mă simt mai acasă aici... mai în armonie cu ținutul.

— Pun rămăşag, mormăi Chelsea în barbă. Violul şi jaful ar fi fost mai pe gustul tău.

— Strămoşii le considerau ca acte de dreptate, pentru că luau înapoi ceea ce era al lor, îi explică el calm, făcând-o să-şi amintească ceea ce-i spusese despre datorii neplătite.

— Ai terminat aici pentru azi ? o întrebă el brusc. Doamna Rudge mi-a spus că în mod normal te întorci pe la ora cinci, îi spuse el pe nepregătite.

— Nu pot să mai lucrez pe întuneric, se apără ea gândindu-se că poate el insinua că nu munceşte destul. Şi apoi, nu fac pauză la prânz.

— Şi mai observ că nu ai o lanternă puternică, se încruntă el. Nu ar trebui să circuli singură.

— Cine să-mi facă rău ? îl luă ea peste picior. O turmă de oi... sau poate te gândeşti la fantomele strămoşilor tăi războinici.

— Mă gândesc la braconierii şi vagabonzii periculoşi. Am mai avut anul trecut în vară probleme cu o bandă de motociclişti, care împreună cu prietenele lor voiau să se stabilească la Darkwater. O văzu cutremurându-se şi îi zâmbi tăios. Exact... De acum încolo o să-ţi procur un mijloc de transport. În garaj este o maşină care a aparţinut unchiului meu şi cât timp eşti aici, o s-o foloseşti. Ai înţeles ?

— Eşti prea drăguţ.

— Mai mult ca sigur, veni răspunsul sec, dar violenţa şi violul nu mai sunt de mult la modă. În seara asta o să te conduc personal acasă.

Cât timp ea lucrase, temperatura scăzuse destul de mult şi când au ieşit în întunericul de afară fu bucuroasă că era îmbrăcată în jacheta ei de lână cu glugă. Bătea un vânt rece şi pătrunzător şi fu

uşor surprinsă când îşi dădu seama că Slade Ashford se aşezase ca un paravan între ea şi rafalele îngheţate care o făceau să tremure. În timp ce mergeau pe potecă, nu făcu nici un gest ca să se apropie de ea, ceea ce o făcu să fie încordată fără să ştie de ce. El era doar un bărbat, îşi spuse, care nu se deosebea de ceilalţi pe care-i cunoscuse. Şi totuşi, era diferit. Dintr-un punct de vedere el era singurul bărbat care reuşise să dărâme zidurile pe care le ridicase în jurul ei, după întâmplarea cu Darren. Dintr-o dată se cutremură, dar nu din cauza vântului, ci a amintirilor care se întorseseră brusc ; şi anume, răspunsul corpului ei la mângâierile mâinilor lui pricepute.

— Ţi-e frig ? Ajungem curând. Au spus că o să ningă.

În timp ce mergeau, el îi vorbea despre ţinut şi de legătura familiei lui cu el, ceea ce ar fi dezarmat pe oricine altcineva, dar nu pe ea, felul lui politicos de a fi aproape făcând-o să-i crească şi mai mult neîncrederea în el. Nu încerca să se mintă, nu era decât un scurt armistiţiu între două bătălii. Când îl părăsise în seara aceea, îi rănise mândria şi simţea că el era un bărbat care nu trecea uşor cu vederea un astfel de afront.

În clipa în care au intrat în casă, doamna Rudge se repezi la Slade şi-i puse în mână o grămadă de mesaje, dându-i astfel posibilitatea lui Chelsea să se ducă repede în camera ei unde stătu până când menajera îi aduse ceaiul şi o scrisoare de la Ann.

Chelsea o citi repede. Se părea că Kirsty îşi revenise complet după plecarea lui Slade, deşi Ann îi scrisese că nu discutase cu ea despre asta. Era încă hotărâtă să urmeze teatrul, dar acum era de

acord să urmeze și niște cursuri de secretară... și asta ca rezultat al prieteniei tot mai strânse cu Lance James.

În ultima parte a scrisorii, Ann îi relata cu un scris ușor tremurat că Ralph tocmai îi spusese că Slade urma să plece din Melchester și să se întoarcă la casa lui de la graniță.

„Țin degetele încrucișate și mă rog să nu te lovești de el, îi scria ea, deși Ralph spune că sunt prea pesimistă. Nu știu adresa unde locuiește, dar Ralph mi-a spus că va sta numai câteva zile și apoi va pleca la niște prieteni, la New York, de Crăciun."

Când în sfârșit lăsă scrisoarea din mână, ceaiul era rece și ea zâmbi strâmb. Ann ar fi leșinat dacă i-ar fi scris și dacă i-ar fi spus adevărul ! Dar cel puțin scrisoarea conținea și vești bune. Acum știa că Slade nu va sta la Darkwater prea mult.

Tot ceea ce avea de făcut era să se ferească din calea lui, atâta timp cât va sta acolo. Cu toată amenințarea lui, nu credea că era tipul de bărbat care să forțeze o femeie dacă nu-l dorea. Se strâmbă ușor, admițând că el era tipul de bărbat după care femeile alergau, și nu invers ; totuși nu trebuia să-l subestimeze. S-ar putea ca el să folosească și altfel de arme în războiul dintre ei. Își aminti dintr-o dată cum o trădase corpul ei când era în brațele lui și presimțea că și el își reamintea și că intenționa să se folosească de această slăbiciune a ei. Dar nu-i va da ocazia. Ceea ce se întâmplase în seara aceea fusese rezultatul a mulți factori, dar acum ea era prevenită și nu o va găsi nepregătită.

În timp ce se îmbrăca pentru întâlnirea cu Tom, Chelsea îl goni hotărâtă pe Slade din gândurile ei.

Tom îi spusese că fusese invitat la masă și își privi gânditoare mica garderobă pe care o adusese cu ea, mai mult îmbrăcăminte sport... blugi, bluze groase, pulovere și o rochie neagră simplă din lână, cu un mic decolteu, iar fusta dreaptă avea câteva cute mici în față. Nu semăna deloc cu rochia pe care o purtase la petrecerea surorii ei și oricum, asta era pe gustul ei.

Se machie cu grijă, apoi după ce-și dădu cu rimel pe gene studie cu atenție rezultatul final. Ingenios subliniați, ochii albaștri aveau o privire aproape misterioasă, iar roșeața din obraji îi accentua forma feței. Pe fondul negru al rochiei, pielea ei strălucea ca porțelanul. În jurul taliei își puse o curea aurie, care împreună cu cerceii din aur în formă de orhidee, pe care-i primise anul trecut de Crăciun de la Ralph și Ann, dădeau o notă sărbătorească rochiei. Părul castaniu cădea ca o cascadă ondulată și mătăsoasă pe umeri.

Ca de obicei, Tom fu punctual. Chelsea tocmai cobora scările, când îl auzi oprind mașina. Spre marea ei ușurare, când sună la ușă, Slade nu apăru. Doamna Rudge îi deschise și Tom zâmbi larg când ridicând ochii o văzu coborând scara. Singura haină pe care o avea cu ea era jacheta de lână crem pe care o purtase și mai devreme, dar acum când ieși afară fu mulțumită că o îmbrăcase. Și asta pentru că temperatura scăzuse și mai mult. În timp ce o ajuta să urce în mașină, Tom îi spuse că fermierii mai bătrâni și cu mai multă experiență prevesteau o iarnă grea. Deja gardul viu se ofilise și ăsta era un semn prevestitor că s-ar putea să ningă de Crăciun.

— Pleci acasă de sărbători ? o întrebă el în timp ce intrau pe şosea.

Chelsea neagă din cap. Având în vedere evenimentele de la petrecerea Annei, hotărâse să nu-şi petreacă Crăciunul cu sora ei şi restul familiei, aşa cum făcea de obicei. S-ar putea să fie ultimul Crăciun pe care Kirsty îl va petrece acasă şi nu voia să i-l strice amintindu-i nepoatei ei de perfidia lui Slade. Oare el se mai gândise la nepoata ei, se întrebă ea, sau fusese o scurtă distracţie, acum uitată ?

— Atunci trebuie să vii la noi de Crăciun, îi spuse Tom. De obicei doamna Rudge îşi petrece Crăciunul cu sora ei la Jedburgh şi găsesc că nimic nu este mai neplăcut decât să-ţi petreci prima zi de Crăciun singur.

— Eşti foarte bun, îi mulţumi Chelsea, dar sunt sigură că părinţii tăi nu ar fi încântaţi de prezenţa unui străin în familie.

Tom zâmbi vesel.

— Nu-i cunoşti pe locuitorii din nord ! S-ar putea să pară duri şi rezervaţi, dar asta, numai în aparenţă... Va trebui să te pregăteşti pentru un interogatoriu. De obicei, mama invită toate rudele şi toţi vor s-o vadă pe fata din sud care iese cu Tom „al lor".

Râzând împreună cu el, Chelsea se gândi din nou cât de mult îi plăcea Tom. Şi totuşi, în ciuda uşurinţei cu care se comporta şi deşi călătorise foarte mult, în inima lui era la fel de conservator ca şi părinţii lui şi va fi acelaşi tip de soţ şi tată cum a fost tatăl lui şi cum a fost bunicul lui : hotărât, săritor, muncitor, permiţându-şi foarte rar să-şi arate sentimentele şi asta numai în intimitate. Îşi va iubi soţia şi-i va fi fidel, cerând de la ea acelaşi lucru... ceea ce era un lucru foarte tentant.

Nu-şi dădu seama că oftă până când Tom, luând mâna de pe volan, o atinse uşor pe braţ.

— Nu este obligatoriu să vii. M-am gândit numai că...

Fusese atât de adâncită în gânduri, încât îi trebuiră câteva momente să-şi dea seama ce însemna în realitate invitaţia lui Tom.

— Ah, nu este asta, îl asigură ea. Dar în realitate, intenţionez să lucrez de Crăciun. Cei de la Patrimoniu doresc ca lucrările să fie terminate cât mai repede posibil, pentru că vor să deschidă castelul pentru public. Aceste castele sunt foarte greu de întreţinut şi fiecare ban este binevenit.

— Mda. Dar am auzit că Slade Ashford a fost destul de generos în privinţa asta. Desigur, este milionar, aşa că bănuiesc că nu l-a deranjat asta. A moştenit numeroase companii de la tatăl său, la care a mai adăugat şi altele, apoi bătrânul Percy nu a fost chiar sărac, deşi niciodată nu s-a ştiut exact cât de bogat a fost... pe aici i se spunea „zgârcitul".

Chelsea nu fu surprinsă să afle că Slade era bogat. Se vedea foarte clar din felul în care se comporta ; aroganţa rece ascunsă sub un strat superficial de farmec nu putea ascunde adevăratul lui caracter. Din experienţă, ştia că nici un om nu putea avea atâta succes din punct de vedere financiar fără un caracter puternic şi hotărât... şi fără tăria de a fi nemilos atunci când era necesar. Aceste gânduri o convinseră că avea un adversar de temut, dar se încurajă că nu putea să mai facă cine

ştie ce în scurtul timp până la Crăciun şi apoi, până când se va întoarce, spera să-şi termine lucrarea. La fel ca Darren, bănuia că el îşi pregătea cu atenţie acţiunile, dar ceea ce nu ştia el, era că ea nu dorea cu nici un chip să se repete ceea ce se întâmplase între ei în seara aceea şi că nici o forţă de pe pământ n-o s-o poată duce de bunăvoie în braţele lui din nou.

— Am ajuns.

Tom opri maşina în faţa unei case mici în stil Victorian situată la câteva mile depărtare de oraş. Casa aparţinea doctorului din localitate şi soţiei lui, care erau prieteni buni cu Tom.

— Val a fost colegă de şcoală cu mine, îi explică el în timp ce o ajuta să coboare din maşină. Am rămas cu gura căscată când s-a măritat cu Guy. El a avut un cabinet în Londra. S-a mutat aici cu Sandy, fiica lui, după ce soţia lui a murit într-un accident de maşină. Sandy urmează medicina, dar acum este în vacanţă.

Aşa cum se aşteptase Chelsea, după spusele lui Tom, Valerie Charnely era cu cincisprezece ani mai mică decât soţul ei. Doctorul era un bărbat înalt, blond, cu o privire şireată şi cu un zâmbet în colţul gurii, în contrast puternic cu soţia lui care era mică de statură, veselă şi prietenoasă şi Chelsea o plăcu imediat.

— Nu-i de mirare că Tom te ţine ascunsă, spuse ea în timp ce-i lua haina. Este un tip şiret, Tom al nostru... Guy, fii drăguţ şi serveşte-le ceva de băut, eu mai am puţină treabă la bucătărie, îşi rugă ea soţul.

— Mă crezi că odată eram o femeie descurcăreaţă ? se strâmbă ea, dar de când s-au născut cei

doi gemeni, acum şase luni, nu ştiu de ce, dar mi-am ieşit din mână.

— N-o lua în seamă, se amestecă în conversaţie o voce nouă. Întotdeauna i-a plăcut să se autocritice. Şi înainte ca să mă întrebi, cei doi războinici fraţiori ai mei dorm.

— Mulţumesc, Sandy, eşti un înger !

Nu putea fi o diferenţă de doisprezece ani între ele, dar Chelsea îşi dădu imediat seama că între Valerie şi Sandy relaţiile erau extraordinare, ceea ce părea foarte surprinzător având în vedere că atunci când Valerie se căsătorise cu tatăl ei, Sandy era adolescentă.

Oferta ei de ajutor la bucătărie fu respinsă cu hotărâre şi în timp ce Tom şi gazda lor discutau despre probabilitatea ca de Crăciun să fie zăpadă, Chelsea îi explică lui Sandy în ce constă munca ei la Darkwater.

— Iubesc ţinutul acesta de graniţă, îi spuse tânăra. Ceea ce este destul de ciudat, când te gândeşti că până să ne mutăm aici, niciodată n-am fost mai departe de Watford. Mama mea adora Londra. Pentru o clipă, ochii ei se întoarseră către tatăl ei. Şi faptul că ne-am mutat aici a fost cel mai bun lucru pentru tatăl meu. Este minunat să-l vezi împreună cu Valerie şi cu gemenii. Când o să termin facultatea, sper să-mi fac practica aici împreună cu el. Este ceva serios între tine şi Tom ?

Schimbarea bruscă a subiectului o surprinse pe Chelsea.

— Abia ne-am cunoscut, îi răspunse ea. Doar de câteva săptămâni.

— Câteodată îți trebuie doar câteva minute și simți că parcă ai cunoaște persoana respectivă de o viață.

Se auzi soneria și Sandy se scuză și se duse să deschidă. Chelsea auzi ușa deschizându-se și apoi râsete în hol. Simți un fior de neliniște și inima îi sări din piept, când Sandy se întoarse în cameră împreună cu Slade Ashford.

Valerie veni din bucătărie roșie la față și zâmbea bucuroasă în timp ce el o săruta pe obrajii încinși.

— Slade ! Mmm, miroși foarte bine și arăți superb. Mare păcat că sunt măritată.

Au râs toți în afară de Chelsea. Încercă să zâmbească dar parcă fața ei era turnată din ciment. Privind-o pe Valerie în brațele lui Slade, încercă un acut sentiment de... de ce ? se întrebă, încercând să analizeze sentimentul care o cuprinsese și dintr-o dată se simți liniștită când Tom o cuprinse protector de umeri.

Nu fu surprinsă să asiste la modul în care Slade flirta cu Sandy la masă, dar ceea ce o surprinse cu adevărat fu modul tolerant în care Guy accepta acest lucru. Sandy era doar cu vreo doi ani mai mare decât Kirsty și deși era mult mai umblată, Chelsea bănuia că în problemele sentimentale era la fel de lipsită de experiență ca și nepoata ei. O dată sau de două ori crezu că-l vede pe Tom încruntându-se și găsi ciudat ca el să fie îngrijorat pentru Sandy în timp ce gazda lor nu era.

În ceea ce o privea pe Sandy, nu era nici o îndoială în roșeața de pe chipul ei sau în ochii strălucitori atunci când îi răspundea lui Slade.

Chelsea fu surprinsă să vadă că-i tremura mâna atunci când o întinse după paharul cu vin și și-o retrase repede. Ce Dumnezeu se întâmpla cu ea ? Nu era treaba ei dacă Slade cocheta cu Sandy. Gustul lui pentru tinere fără experiență era o altă asemănare cu Darren, gândi dezgustată. Oare de ce bărbații ca el doreau să distrugă inocența ? Un formidabil egoism, care-i făcea să folosească toate armele pe care le posedau. Ca și strămoșii lor, își foloseau toată priceperea, deși victimele lor inocente nici nu realizau acest lucru. Le urmăreau și eventual își distrugeau prada. Cu o dibăcie nemaipomenită, urmăreau și controlau vânatul până când persoana hărțuită, orbită de adorație și „dragoste", se oferea de bunăvoie pe altarul egoismului bărbătesc.

Privind-o pe Sandy, era ca și cum s-ar fi privit pe ea cu Darren. Simți cum i se face greață și abia putu să atingă mâncarea.

Tocmai terminaseră desertul când telefonul începu să sune. Guy se scuză și se duse să răspundă, apoi se întoarse zâmbind.

— De data asta nu era pentru mine, îi spuse lui Tom, deși sunt obișnuit cu așa ceva. Una din vacile tale are o naștere prematură. Au sunat la veterinar, dar mama ta a considerat că este bine să știi și tu.

— Da. Mi-e teamă că trebuie să plec, îi spuse Tom lui Chelsea. Bluebell a avut probleme înainte și trebuie să fiu acolo...

— Nu este nici o problemă, Tom, îi spuse Slade calm, ridicându-se. Chelsea poate să se întoarcă acasă împreună cu mine. Așa nu mai pierzi timpul.

Pe chipul lui Tom se putea citi neîncrederea. Chelsea simţi nerăbdarea lui de a se întoarce acasă şi îşi blestemă în tăcere soarta care a hotărât ca Bluebell să fete tocmai în seara aceea.

— Trebuie să te duci, Tom, îi spuse ea calmă, fără să se uite la Slade.

— O să ne vedem mâine dimineaţă. Îmi cer scuze la toţi, spuse el, sărutând-o pe Valerie şi ciufulind părul blond al lui Sandy când trecu pe lângă ea.

— Păcat că nu eşti veterinar, o tachină el. În seara asta ai fi putut face ceva practică.

— Mda, îi ripostă ea, ca şi cum ai lăsa o femeie neajutorată să pună mâna pe una din preţioasele tale vaci... te cunosc eu, Tom Degeţel!

Spre surpriza lui Chelsea, Sandy şi Valerie îl conduseră pe Tom până la uşă şi când se întoarseră, fata se uită atât de cercetător la ea încât Chelsea se întrebă dacă nu cumva o bănuia că încercase să cocheteze cu Slade în lipsa ei... la o astfel de privire ar fi vrut să o asigure că el n-o interesa deloc.

Au plecat puţin după ora unsprezece. Vântul nu mai bătea, dar se lăsase ger şi ea tremura în haina ei subţire în timp ce-l aştepta pe Slade să pornească maşina.

Maşina lui mergea mai lin decât Rover-ul lui Tom, dar asta numai până au intrat pe drumul de ţară care ducea la Dower House. O groapă neaşteptată din drum o prinse nepregătită şi o aruncă spre Slade. Acesta luă mâna dreaptă de pe volan ca s-o sprijine şi degetele lui i se înfipseră în carne.

— Scuză-mă, îi spuse ea scurt, nesuportând privirea batjocoritoare pe care i-o aruncase. Oare credea că o făcuse special?

— Nu este nevoie să te scuzi, spuse el tărăgănat. Drumul acesta este plin de gropi. Trebuie să pun pe cineva să-l repare... sau să-mi cumpăr un Rover, dar acum nu are nici un rost să fac asta, pentru că vine iarna. Combinaţia gheaţă-sare, nu este bună pentru asfalt, dar oricum Ferrari-ul meu nu este potrivit pentru acest drum.

— Un orăşean, ca şi stăpânul, sugeră Chelsea mieros.

Slade opri maşina în faţa casei şi dintr-o dată Chelsea îngheţă.

— Aştepţi ceva?

În întunericul din maşină se înroşi de furie şi începu să tremure în timp ce întindea mâna să deschidă portiera. Ce încerca să insinueze, că aştepta s-o sărute?

— Iartă-mă, pentru o clipă... am uitat să nu eşti Tom, îi răspunse ea încet, cu miere în glas. Întotdeauna îmi ţinea portiera, adăugă ea cu o privire triumfătoare.

Aproape că deschisese portiera când Slade se sprijini cu un cot de ea, blocându-i ieşirea cu corpul lui. Nu se asemănau unul cu altul şi ea ştia că voia s-o pedepsească pentru comparaţia cu Tom şi pentru aluzia cu portiera. Dar n-o făcu.

Slade o privi într-un mod ciudat, dar pentru că era întuneric mai mult simţi această privire. Întinse mâna spre portieră, celălalt braţ încă barându-i drumul. Deschise brusc portiera şi în timp ce-şi trăgea mâna, îi atinse uşor sânul. Când reuşi să iasă din maşină, Chelsea tremura din cap până

în picioare. O stăpânea dorința s-o ia la goană spre casă, dar reuși să se abțină. În spatele ei auzi motorul mașinii și în ciuda gerului, fruntea îi era plină de transpirație. Tremurând, se îndreptă spre bucătărie, dorind să bea ceva rece ca să-și revină.

Lăsă apa să curgă și se duse să ia un pahar. Tocmai îl umplea când auzi ușa deschizându-se. Bău repede apa rece ca gheața.

— Te duci undeva ?

Vocea lui era la fel de rece ca și apa și ea se cutremură. Îl simți mișcându-se în spatele ei și se încordă când el o prinse de umeri, strânsoarea degetelor lui arzând-o prin stofa rochiei.

— Dă-mi drumul !

Singurul lui răspuns fu o schimbare sensibilă, din strânsoare în mângâiere senzuală când degetele lui începură să se miște ritmic de-a lungul mușchilor ei încordați. Cu mâna stângă îi dădu la o parte părul și-i dezgoli ceafa începând s-o mângâie. Țeapănă de furie și respirând întretăiat, se încordă și mai tare. Dar la fel de bine ar fi putut să nu se deranjeze. Era prinsă între chiuvetă și corpul lui. Nu avea cum să scape. Când își coborî capul și gura lui începu să se miște încet de-a lungul gâtului abia atingându-l, pielea i se încreți, dar încercă să nu reacționeze. O săruta ușor parcă încerca s-o gâdile. Simți cum îi desfăcea fermoarul și începuse să-i sărute fiecare vertebră, apoi se întoarse din nou spre ceafă. Fiori de gheață care alternau cu valuri de căldură îi străbăteau corpul. Furia fu înlocuită de dorința de a-i răspunde fizic în timp ce buzele lui continuau s-o tortureze. Îi trebui toată puterea ca să reziste pasiunii care o cuprinsese ; să înăbușe micile gemete de plăcere care amenin-

țau să o trădeze. Închise ochii căutând să-și adune toată puterea de care avea nevoie, dar fu o greșeală fatală. Fără să mai vadă lucrurile care o înconjurau și pe care putea să-și concentreze privirea, se pierdu într-un întuneric catifelat, care intensifică de o mie de ori plăcerea senzuală pe care i-o producea mângâierea ușoară a gurii lui, care știa exact unde să insiste. Printre buzele strânse îi scăpă un mic geamăt de plăcere și, ca și cum ar fi fost semnalul așteptat, Slade o întoarse cu fața spre el, îi dădu la o parte părul bogat și începu din nou să-și plimbe buzele pe pielea sensibilă a gâtului și cefei.

Plăcerea o străbătu în valuri și capul îi căzu pe umărul lui în timp ce el o săruta pe umăr făcând-o să geamă de plăcere, să uite de lumea înconjurătoare. Degetele i se afundară în părul lui mătăsos.

Mâna lui coborî spre sân și începu să-l dezmierde cu voluptate. Fu cuprinsă de o dorință puternică. Când el întinse mâna să desfacă fermoarul, nu făcu nici o mișcare ca să-l oprească. Brusc, Slade înțepeni și apoi calm, îi trase fermoarul la loc. Îi dădu drumul, aprinse lumina în bucătărie și puse ceainicul pe foc.

Chelsea era ametită, iar mișcările ei erau lente și apatice. Se simțea de parcă ar fi fost cuprinsă de o forță străină împotriva căreia nu putea să se apere. Corpul îi era slab și tremura.

Blestemat să fie, se gândea ea cu amărăciune, în timp ce privea cum umplea ceainicul. I-o făcuse din nou ! Deschise gura să-i spună cât de mult îl disprețuia, dar el fu mai rapid și îi zâmbi batjocoritor.

— Taci din gură... doamna Rudge vine încoace şi sper că nu vrei să-şi facă o idee greşită, nu-i aşa ? murmură el încet.

Îl privi neîncrezătoare şi apoi auzi mersul caracteristic al menajerei. Fu cuprinsă de ruşine. Pe când ea se pierduse complet, el rămăsese destul de lucid ca să audă paşii menajerei. Ceva nu era în ordine. Nu se spunea că bărbaţii cuprinşi de pasiune uitau unde se aflau ?

Pasiune ! Zâmbi amar şi când menajera intră în bucătărie, ea ieşi. Încă două-trei întâmplări din acestea şi el o să creadă că ea este atât de frustrată încât o singură mângâiere din partea lui era de ajuns ca să-i cadă în braţe.

CAPITOLUL V

Dimineaţa, Slade nu fu de văzut şi doamna Rudge îi spuse cu acreală că a trebuit să plece cu afaceri la Newcastle. Tocmai voia să plece, când menajera scoase un set de chei pe care i le întinse cu invidie şi o privi cu suspiciune.

— Mi-a spus să-ţi dau astea şi a mai spus că trebuie să foloseşti maşina. Asta mi-a spus înainte de a pleca.

Pentru o clipă, Chelsea fu tentată să-i spună doamnei Rudge că nu avea nici o intenţie să folosească maşina, dar se abţinu. Nu avea nici o dorinţă să stârnească şi mai mult curiozitatea femeii şi apoi se gândi că, având maşina, putea să-şi caute cazare în sat.

Cu acestea în minte, după ora trei se duse la fermă ca s-o întrebe pe mama lui Tom dacă putea să-i recomande o gazdă.

O găsi pe doamna Little în bucătăria mare şi veche a fermei. Un miros apetisant de pâine proaspătă umplea bucătăria şi Chelsea trase aer pe nări apreciativ, în timp ce o urma înăuntru pe doamna Little.

— Vrei o bucată, nu-i așa ? Cred însă că o să-ți cadă greu la stomac, o avertiză și chicoti când o văzu pe Chelsea luptându-se cu tentația.

— Tom nu este aici, îi mai spuse lui Chelsea, când stăteau la masa din lemn lustruit. A trebuit să se ducă la Jedburgh.

— N-am venit să-l văd pe Tom, spuse ea repede și îi explică scopul vizitei sale.

— Hmmm. Nu va fi ușor să găsești o gazdă, cel puțin aici nu este nici una. Nu stai bine la Dower House ? Este adevărat că Janet Rudge este o bătrână ursuză...

— Nu are nici o legătură cu doamna Rudge, îi spuse ea repede, evitând s-o privească. Însă acum că domnul Ashford a venit acasă, m-am gândit că poate nu dorește să aibă străini care locuiesc acolo.

Evită privirea vicleană a bătrânei, când adăugă ultima propoziție, dar simți că n-o convinsese, mai ales că femeia o privi gânditoare.

— Păi, este adevărat că s-ar trage concluzii greșite, dacă Janet Rudge n-ar sta acolo, mai ales că tânărul Slade este un bărbat bine : seamănă în partea mamei lui. Îmi amintesc de unchiul lui când avea vârsta lui Slade. Îmi pare rău, fetițo, se scuză ea, când Chelsea rămase tăcută, dar dacă dorești o gazdă mă tem că n-o să găsești nici una aici.

În timp ce vorbea, ușa bucătăriei se deschise brusc și Tom intră. Rămase plăcut surprins când o văzu pe Chelsea acolo.

— Îmi pare rău pentru seara trecută, se scuză el și când ea îi explică scopul vizitei, fu de acord cu mama lui în privința gazdei.

— Dar, cel puțin Slade te-a dus acasă.

— Da. Chelsea zâmbi și se uită la ceas. Cerule... trebuie să plec. N-am știut că este așa de târziu !

— Văd că Slade ți-a dat mașina, comentă Tom. Dacă mai ai un minut, o să-ți arăt personajul care mi-a întrerupt cina.

Vițelul era într-un staul împreună cu mama lui. Chelsea se minună când văzu ochii mari care o priveau în timp ce el sugea lacom.

— Deci, totul a decurs bine, spuse ea când se îndreptau spre mașină.

— Pentru început a fost greu și am avut probleme, dar până la urmă n-a fost atât de greu pe cât ne temeam... ceea ce mi-a amintit că încă nu m-am scuzat față de Val. Vrei să mă duci până în sat ? Rover-ul meu are nevoie de cauciucuri noi, potrivite pentru zăpada care se anunță și aș vrea să mă duc să-mi prezint scuzele.

Chelsea trebui să se abțină să nu zâmbească văzându-l pe Tom cum încerca să-și înghesuiască corpul înalt pe locul pasagerului.

Ea conducea bine și fu mulțumită să observe că Tom nu făcea nici un comentariu pe tema femeilor care șofau. Le-a trebuit mai puțin de o jumătate de oră să ajungă în sat. Tom îi indică să parcheze pe o străduță laterală și liniștită, la câțiva metri de garajul unde avea el treabă.

— De ce aici ? îl întrebă ea mirată, uitându-se prin geamul din spate spre șoseaua principală. Te-aș fi putut duce până în fața garajului.

— Știu, dar dacă ai fi făcut-o, n-aș mai fi putut să fac eu asta, îi spuse el încet.

Sărutul lui o luă prin surprindere. Apăsarea gurii lui era hotărâtă și caldă, dar fără forța domi-

natoare pe care o avea Slade. Refuză să admită chiar și numai în sinea ei că, oricât de plăcută fusese îmbrățișarea lui, nu reușise s-o facă să simtă așa cum făcuse Slade și ea protestă în brațele lui.

O mașină neagră trecu pe lângă ei și Tom îi dădu drumul fără tragere de inimă.

— Mi-e teamă că acum decorul nu este prea romantic, cum ar fi fost seara trecută. Poate aranjăm să ieșim împreună ?

În timp ce-l privea cum se îndepărtează, ea oftă. Îl plăcea pe Tom foarte mult, dar avea sentimentul că încerca s-o grăbească și asta o făcea să fie prudentă. După Darren, își jurase că nici un bărbat n-o să se apropie de ea într-atât încât s-o facă să simtă ceva pentru el, așa cum se întâmplase cu el... și totuși își călcase jurământul de două ori. Se cutremură, apoi porni mașina și se îndreptă spre Dower House.

Parcă atentă mașina în fața casei și deschise ușa cu cheia pe care i-o dăduse doamna Rudge. Primul lucru pe care-l văzu fu un bilet de la menajeră, pus pe măsuța din hol, în care o anunța că se dusese în sat să ducă flori la biserică.

Chelsea știa că doamna Rudge făcea parte din grupul de femei care aveau grijă de decorarea micii biserici în stil Normand din sat și că în aceste ocazii menajera lipsea câteva ore, petrecându-și seara cu prietenele, care apoi o aduceau acasă cu mașina.

În timp ce urca scările se hotărî să-și facă o omletă la cină. Se simțea obosită și nu voia să admită, dar îi era greu să se obișnuiască cu prezența permanentă a lui Slade în casă. Comentariile lui ironice și privirile batjocoritoare erau exact ca picătura chinezească, făcând-o să-și piardă stăpânirea de sine și îi era din ce în ce mai greu să se simtă indiferentă față de el.

Chiar și fără incidentul de la Melchester, ar fi fost greu să-l ignore, admise ea descurajată, dar cel puțin nu ar fi fost obligată să suporte și faptul că el era hotărât să obțină ceea ce considera că era o datorie. De fapt, ea se îndoia că în alte condiții el i-ar fi aruncat mai mult de o privire, și aceea întâmplătoare. Bărbații ca Slade Ashford erau obișnuiți ca femeile să le cadă în brațe, gândi ea amărâtă. Se îndoia că vreodată în viața lui fusese nevoit să urmărească vreo femeie și în alte condiții, era sigură că felul ei rece de a se purta cu bărbații l-ar fi ținut la distanță... Era mai mult ca sigură că cei din genul lui Slade nu se oboseau să culeagă fructul la care nu puteau ajunge când știau că la doi pași mai încolo obțineau exact același lucru, fără nici un efort.

Și nu putea să acuze pe nimeni decât pe sine că el o urmărea ; cu toate că singurul lucru pe care-l putea face acum era să-i dea de înțeles foarte clar că ceea ce simțea nu era decât dezgust și antipatie.

Se opri în capul scării și cu un zâmbet strâmb se întrebă, fără să încerce să se amăgească, cum o să reușească să-l convingă de asta, având în vedere scena din seara trecută !

Nu avea rost să pretindă că nu-i răspunsese sau că el nu-și dăduse seama de asta. I-o dovedise și încă prea bine. Ce se întâmplase cu ea ? se întrebă disperată. Era destinată să cadă mereu în aceeași capcană ? Era oare făcută să răspundă numai genului de bărbat pe care bunul-simț o pre-

venea să-l ocolească, ori, la fel ca și nepoata ei, era neașteptat de vulnerabilă ?

Încercând să nu se mai gândească, deschise ușa dormitorului și înțepeni în prag când îl văzu pe Slade sprijinindu-se leneș de pervazul ferestrei.

— Ce cauți în camera mea ? îl întrebă ea cu voce de gheață, aruncând haina și geanta pe scaun și se îndreptă hotărâtă spre el. Se opri brusc la doi pași de el când îi văzu furia din priviri.

— Slade...

— Scutește-mă de figura asta de virtuoasă ofensată, îi spuse el moale. Nu mai ține !

— Slade ! Nu înțeleg ce cauți aici...

Furia ei fu înlocuită de teamă, dar era hotărâtă să nu arate. Tăcerea ei încordată o făcea incapabilă să gândească. Nu era conștientă decât de mânia de care era cuprins Slade și care i se oglindea în privirea crudă care îi urmărea fiecare mișcare.

— Știi foarte bine de ce sunt aici, îi răspunse în cele din urmă. Nu-mi place să fiu ademenit și apoi părăsit ; nu-mi place absolut deloc ce mi-ai făcut la Melchester și dacă crezi că o să stau cu brațele încrucișate și o să privesc cum îi faci același lucru lui Tom Little, te înșeli amarnic. Și înainte de a zice ceva, să știi că v-am văzut în sat.

— Tu... dar...

— Nu m-ai văzut ? Râse batjocoritor. Nu mă surprinde... aveai altceva de făcut. N-aș fi crezut că un băiat de țară ca Tom este pe gustul tău, sau este amuzant să te joci de-a inocenta cu el ? Poate că ar fi cazul să i se spună cine ești în realitate.

— N-ai putea !

Chiar și ei vocea i se păru ascuțită și nefirească, dar Chelsea refuză să dea înapoi.

— Nu știi nimic despre mine, îi spuse.

— Aiurea ! îi răspunse el cu brutalitate și desprinzându-se de pervaz începu să înainteze spre ea.

— Știi ce simți când ești în brațele unui bărbat, cum te lipești de el... cum îl iubești... ei bine, pe mine n-o să mă mai înșeli, Chelsea !

— Nici nu încerc, îi răspunse ea cu amărăciune. Uite, îmi dau seama că a fost o mare lovitură pentru imensul tău orgoliu masculin, dar asta s-a întâmplat pentru că tu pur și simplu te-ai legat de mine și...

— Mincinoaso !

Vocea îi era moale și privea cu ochi strălucitori la chipul ei palid, dar cuvântul fusese mârâit, iar gura avea o expresie dură și amară.

— Și dacă vrei, pot să ți-o dovedesc.

Încercă să se miște, dar parcă mergea în ghips, corpul îi era greu, iar mișcările încetinite.

Și mai presus de orice, era uluirea că sărutul lui Tom îl înfuriase atât de tare. Își aminti că citise odată că în fața atacului trebuie să rămâi calm și se strădui să stea nemișcată, dar tresări când Slade o apucă cu putere de umeri.

— Ei bine ?

— Este foarte posibil ca orice bărbat cu experiență să poată stârni un răspuns pur sexual la o femeie, îi răspunse cu răceală Chelsea.

— Deci, admiți că pot să te fac să-mi răspunzi ?

Nu voia să admită nimic, dar degetele lui se mișcau erotic pe pielea ei, iar pasiunea luă locul mâniei, sentimentul fiind intensificat și de atmosfe-

ra încărcată de tensiune din camera mică. Fu cuprinsă de o ciudată stare de letargie cauzată și de mângâierile lui ; o dorință total străină de firea ei făcu să i se strângă stomacul, speriată de faptul că, de câte ori era în apropierea lui, uita toate principiile ei la care ținea ; apelă la singura armă care-i rămăsese.

— Recunosc că a fost destul de amuzant să te las să crezi că era așa, îi răspunse tărăgănat, deși în sinea ei tremura. Bărbații cred că nu trebuie decât să zâmbească și să facă niște complimente, pe care nici nu le cred, ca fata să fie mai mult decât fericită și să le cadă în brațe.

— Când de fapt, ele doresc ceva mult mai consistent decât niște complimente, nu-i așa ?

Fu șocată de vocea lui Slade care îi răsună direct în ureche. Fu cuprinsă de teamă, dar era prea târziu.

— Deci, asta este !

Putea să-l simtă cum fierbe de furie.

— Îți tentezi victima și apoi o părăsești, dar înainte te asiguri ca el să afle ceea ce pierde, așa procedezi ? De aceea ai fugit de mine ? Pentru că știai că o să vii aici și o să ne întâlnim din nou ? Foarte bine.

Ridică din umeri, înainte ca ea să-și poată aduna gândurile și să poată răspunde la acuzații.

— Pentru mine este foarte bine ; nu mă opun să plătesc pentru plăcerile mele, mă ajută să înlătur o grămadă de inconveniente și sunt sigur că nu mă implic sentimental. Așadar, cât o să mă coste ca să mă bucur de corpul tău sexy, Chelsea ? Un colier de diamante, o blană ? O croazieră ? Nu sunt atât de necioplit încât să-ți ofer bani. Știi, mie îmi plac astfel de negocieri...

— Îți amintesc de trecut ! se repezi Chelsea la el.

În obrajii palizi îi apăruseră două pete roșii iar pe chip i se citea dezgustul și neîncrederea.

— Ca de obicei, te înșeli.

Slade se întoarse cu spatele la ea și Chelsea nu-și putea da seama ce gândea cu adevărat.

— Oricât ai găsi de ciudat, adăugă el cu răceală, tu ești prima femeie pe care trebuie s-o plătesc pentru așa ceva. În mod normal...

— Ele te plătesc pe tine ? îi sugeră ea mieros, tresărind speriată când el se întoarse brusc, cu ușurința unei pantere.

— Sunt bărbat, îi spuse disprețuitor, cu tot ce implică acest cuvânt. Nu mă vând.

— Nici eu, îi răspunse cu mândrie Chelsea.

— Este prea târziu ca să mai dai înapoi. M-ai înșelat, Chelsea, și așa ceva eu nu tolerez. Întâi o să-mi plătești ce-mi datorezi ; apoi, dacă este cazul, o să evaluez și în bani favorurile, îi spuse el batjocoritor. O să văd ce înțelegere o să fac cu tine, dar s-o luăm pe rând. Ah, nu, îi spuse pe un ton de conversație, când ea se îndreptă spre ușă.

— Nu aș face așa ceva... doar dacă nu vrei să devin și mai nerăbdător decât sunt. Zâmbește, îi porunci pe un ton lingușitor, așa cum ai făcut la Melchester.

Cu o siguranță care-i făcu greață, Chelsea știu că n-o să-i dea voie să părăsească dormitorul, decât după ce-și va satisface dorința lui nebună de răzbunare. Întinse mâna și ea începu să tremure.

În ochi i se citi uimirea când o luă în brațe și începu să o sărute ușor de-a lungul gâtului, în loc s-o bruscheze așa cum se așteptase ea. Gura lui continua să se plimbe pe pielea ei, dărâmând încet orice rezistență. Își mișcă mâna de pe umăr de-a lungul spatelui și apoi pe sub pulovăr, mângâindu-i pielea. Deschise gura să protesteze când îi desfăcu sutienul, dar cuvintele îi fură înăbușite de sărutul lui pasionat. Învinsă, închise ochii. Fu străbătută de valuri de senzații diferite.

— Nu !

Protestul ei fu total ignorat de Slade, care o ridică în brațe și o duse în pat și îi scoase cu îndemânare pulovărul.

Părea total imun la amărăciunea înscrisă pe chipul ei. Fusta urmă celelalte haine pe covor, împreună cu jacheta lui.

— Te doresc, îi spuse încet, plimbându-și privirea pe corpul ei. Tu, de asemenea mă dorești, Chelsea, nu are importanță cât de nepăsătoare ai fost față de cei dinaintea mea.

Abia atunci știu cu certitudine că el n-o să fie satisfăcut numai să o aibă fizic. De asemenea, voia de la ea să-i răspundă, să capituleze total. Privindu-l în timp ce-i studia corpul, Chelsea știu de ce a fugit atunci din apartamentul lui și de ce acum tremura de frică. Nu avea nici o legătură cu Darren, ci totul era din cauza ei, din felul în care corpul ei reacționa la apropierea lui. Reacția fizică dacă el îi aruncase o privire ; teribila dorință de a ceda senzațiilor care o asaltau, de a i se da total și să devină o parte din el.

Se gândi îngrozită că scriitorii romantici dădeau un nume acestui sentiment. Îl numeau „dragoste", dar era imposibil ca ea să-l iubească pe Slade. Dragostea era un sentiment care creștea cu timpul și nu avea nimic de-a face cu durerea, cu pasiunea necontrolată care o cuprinsese.

— Nu ! protestă ea, încercând cu disperare să scape de gândurile ei, de teama care-i strângea inima. Nu !

— Este prea târziu pentru asta acum, îi spuse el tăios. Deși mă îndoiesc că asta vrei cu adevărat. Femeilor ca tine le place întotdeauna să aibă ultimul cuvânt, nu-i așa ? Le place să fie agresive, stârnind pasiunea, dar niciodată nu le place să o și satisfacă.

Chelsea îi simțea privirea pe corpul gol. Inima îi bătea cu putere, iar efortul de a-și controla respirația îi producea dureri. Slade se întinse lângă ea ca să-i studieze mai bine corpul, apoi din nou mâinile lui începură s-o mângâie și s-o dezmierde, făcând-o să uite de tot și de toate. Pur și simplu nu știa că era capabilă să simtă o asemenea plăcere. Ca prin ceață, încercă totuși să gândească. Oare simțise așa ceva cu Darren ? Știu cu precizie că nu. Dragostea ei pentru el fusese de adolescentă oarbă și adoratoare, fără să fie atinsă de dorința fizică pe care o simțea acum. Mândria și numai mândria era cea care îi ținea mâinile țepene pe lângă corp. Nu trebuia să-l atingă. Își repeta întruna acest îndemn ca o rugăminte, ca să îndepărteze senzațiile pe care i le stârnea, ca și cum ar fi putut să se îndepărteze de dorința pe care el i-o trezea în mod conștient.

Când el îi vorbise despre plata datoriilor, ea se așteptase să o posede pur și simplu, ca să-și satisfacă orgoliul rănit, dar trebui să admită că îl subes-

timase. Nu se putea mulţumi numai cu plăcerea fizică.

— Deschise ochii.

Deşi vorbise încet, porunca lui nu putea fi ignorată. Deschise încet ochii, suspinând surprinsă când ridicând mâna, cuprinsă de panică, Slade îi cuprinse sânul şi începu să-i maseze sfârcul. Încercă cu disperare să-i evite atingerea, strângând ochii cu putere. Avea impresia că dacă o făcea, putea să îndepărteze din minte ce simţea atunci când el o atingea. Chiar dacă el îi lăsă sânul, nu se putu opri din tremurat. Din nou o săruta uşor pe gât şi gura lui îi provoca fiori de plăcere. Disperarea şi frica de a-şi trăda sentimentele în faţa lui o făcură să găsească curajul să-i vorbească cu răceală şi cu vocea plictisită.

— De ce, pur şi simplu, nu termini ? Nu am...

— Prea mult timp ? o tachină el fără să ţină cont de spusele ei. Îmi place să iau încet şi să mă bucur de clipă, îi răspunse. Ţie nu ?

O cuprinse o căldură sufocantă, dar nu ştiu dacă era provocată de cuvintele lui sau de felul în care o privea.

Slade începu să-i mângâie coapsele. Chelsea simţi cum stomacul i se încordează. Încet, el îi cuprinse sânul cu cealaltă mână şi pe faţă i se citea o mare plăcere. Degetele lui începură să-i maseze sfârcul şi dintr-o dată fu cuprinsă de fiori de plăcere.

— Nu !

Cuvântul îi scăpă fără să vrea de pe buze.

— Atunci, atinge-mă tu, murmură el provocator. Îi luă mâna şi i-o băgă prin deschizătura cămăşii direct pe piele.

I se păru ciudat că pielea lui era atât de fină, moale şi caldă şi părul de pe pieptul lui îi mângâia blând palmele. Aproape cu teamă, îşi plimbă mâna pe pieptul lui, uimită să simtă cât de tare îi bătea inima. Era inevitabil să-şi dea seama că până la vârsta ei nu atinsese atât de intim un bărbat. Inima îi bătea atât de tare încât şi-o auzea în urechi şi fără să-şi dea seama cum, cu cealaltă mână începu să-i exploreze umerii. Slade mormăi ceva apoi îşi scoase cămaşa. Pielea lui avea o strălucire arămie şi ochii ei se plimbau flămânzi pe corpul lui, înregistrând fiecare detaliu. Slade îi cuprinse faţa în mâini, iar buzele ei se deschiseră sub gura lui.

Fu cuprinsă de tot felul de senzaţii, îşi pierdu legătura cu realitatea şi se trezi într-o lume unde numai simţurile contau.

Slade îi desfăcu picioarele, în timp ce buzele lui urmăreau conturul umărului, lăsându-se apoi spre sân. Simţea că nu mai are aer şi că nu mai puteq să se stăpânească. Vag, auzi portiera unei maşini trântindu-se, dar nu-i dădu atenţie, până când el înjură încet şi se dădu la o parte cu o expresie întunecată pe chip.

— Îngerul tău păzitor s-a întors la datorie şi încă foarte punctual ! Doamna Rudge s-a întors, adăugă el în timp ce ea continua să-l privească năucită. Râse uşor. Poate nu este un lucru rău, la urma-urmelor. S-ar putea să-ţi prindă bine să treci prin ce am trecut şi eu când m-ai părăsit în noaptea aceea. Visurile nu sunt înlocuitori pentru realitate, o să-ţi dai seama curând.

Se uită provocator la sânii ei tari şi ea se întinse repede după pulovăr, cuprinsă de ruşine când

își dădu seama cât de periculos... și cât de ușor... a cedat în fața mângâierilor lui senzuale. Chiar și acum când era conștientă de sosirea providențială a doamnei Rudge, corpul ei încă mai dorea mângâierile lui. Se uită repede la el, copleșită de o dorință bruscă să se întindă și să-l atingă, să-i simtă părul mătăsos și căldura corpului lângă al ei și în același timp să fie conștientă ce însemnau aceste sentimente pentru ea.

CAPITOLUL VI

Se apropia Crăciunul. Chelsea refuzase invitația la fermă explicând că voia să termine lucrarea cât mai repede posibil.

Orele pe care le petrecea la Darkwater deveniseră oaze de liniște, care-i permiteau să-și reîncarce bateriile ca să poată rezista orelor pe care le petrecea cu Slade.

Spre surprinderea ei, el nu mai încercă să rămână singur cu ea sau să-i amintească de datorie și ea crezu că renunțase, până când își dădu seama că de fapt, el nu făcea altceva decât să aștepte. O dorea. Era clar din felul în care o privea fără să spună nimic, îi simțea privirea pe corp, dar în loc să fie flatată, era înfricoșată. Dacă ar fi încercat să se răzbune ar fi putut să se descurce, dar împotriva pasiunii lui nu avea nici o apărare și simți că dorința lui de a o face să capituleze era și mai mare din această cauză.

Și apoi, mai erau și propriile ei sentimente. Nu mai putea trece cu vederea ce simțea atunci când el o atingea și știa că dacă nu ar fi fost amintirea lui Darren, ar fi cedat de mult senzualității lui Slade.

Se părea că localnicii îl plăceau. Tom îi spunea că în sat se spunea că era bine că în locul lui „Black Percy" venise cineva care se interesa de nevoile lor.

Ea și doamna Rudge erau singurele persoane care nu-l puteau suferi, reflectă ea tristă și își spuse că era mulțumită că nu-și pierduse bunul simț și că nu putea să fie înșelată de farmecul lui de suprafață.

Mai târziu, în acea după-amiază, a avut neașteptatul prilej să vadă la lucru aceste farmece și efectul lor asupra femeilor. Tapiseria răspundea mai bine decât se așteptase la tratamentul preparator la care fusese supusă. Lâna și mătasea vopsite se potriveau perfect cu țesătura existentă și Chelsea își petrecu dimineața într-un mod foarte plăcut, refăcând coiful și vizorul unui cruciat, înainte de a se apuca de porțiunea care reprezenta scena în care femeile așteptau întoarcerea bărbaților.

O femeie cu părul blond aproape la fel ca al fascinantei Rapunzel, stătea într-o ambrazură a turnului, cu copiii lângă ea. Soția unui cruciat ? se întrebă ea... dar în cazul acesta ar fi avut capul acoperit ! În timp ce lucra la repararea pletelor blonde, se trezi visând la figura la care lucra.

Era o tânără care aparținea casei și care fusese îndrăgostită de un cavaler încă din copilărie. El se căsătorise din motive financiare și politice... O căsătorie aranjată de familie. Din căsătorie rezultaseră copii și fata fusese luată ca guvernantă. Cavalerul plecase în Cruciadă și acum se întorcea. Fata trebuia să-i spună nefericita veste că soția lui murise la naștere.

El trebuia să se căsătorească din nou, gândi Chelsea, îi trebuia o mamă pentru copiii lui și o castelană și, cine ar fi fost mai bună decât fata care-l iubea de atâta timp ?

Oftă ? Viața nu este așa. Probabil că fata își sfârșise viața nemăritată, în timp ce bărbatul probabil că se căsătorise pentru avere. Dacă fata era norocoasă, poate că ajungea din când în când în patul lui, fără ca soția lui să știe ; un os aruncat câinelui flămând.

Chelsea ridică ochii când auzi zgomotul unei mașini. Auzi portierele trântindu-se și apoi voci în holul de la intrare. Îngheță pur și simplu, când auzi vocea tărăgănată a lui Slade care vorbea cu cineva.

— Cea mai mare parte a lucrărilor este terminată acum... dar nu este nevoie să-ți mai spun asta.

Nu prea era sigură ce trebuia să facă. Slade, și probabil persoanele care lucrau cu el, nu știau că ea lucra în galerie și că putea auzi toată conversația, fie că voia sau nu. Dacă își făcea prezența cunoscută, s-ar putea să se creadă că încerca să se bage în sufletul lor, iar dacă nu...

Încă se gândea cum să procedeze, când îl auzi din nou pe Slade :

— Dar, bineînțeles, ați venit să vedeți tapiseria. Cred că domnișoara Evans lucrează sus.

— O descoperire extraordinară, spuse o voce ușor răgușită de femeie. Nu ne-a venit să credem. Asta, împreună cu suma de bani pe care ai cedat-o pentru Darkwater, va face posibil s-o deschidem cât mai repede.

— Sper, îl auzi Chelsea pe Slade în timp ce ei urcau scările. Acest castel a fost locuit de familia

mea mult timp. Nu mi-am dat seama cât de neglijat a fost, ceea ce cred că este greşeala mea, bănuiesc. Îmi vizitam unchiul destul de des, dar aici era mereu încuiat şi niciodată nu aveam timp să vin până aici.

— Povestea obişnuită, fu de acord o altă voce de bărbat. Peste câţiva ani s-ar fi ruinat de tot.

— Ceea ce nu pot să înţeleg este de ce unchiul tău a lăsat casa să se deterioreze aşa de tare, ciripi vocea de femeie. Din câte ştiu, era un om destul de bogat.

— Da, a fost, fu de acord Slade. Cred că adevăratul motiv era faptul că nu avea moştenitor direct care să-l urmeze. Că nu a vrut să se căsătorească, a fost treaba lui şi sincer cred că nu a regretat această alegere nici o clipă, că moştenirea lui îmi va reveni mie. Eu sunt de blamat. Eram la New York de şase luni şi nu am putut să vin să-l văd. Când m-am întors, am fost şocat să-l văd atât de îmbătrânit. Avea probleme cu memoria şi nu mai judeca limpede. Părea obsedat de faptul că eu nu pot să perpetuez numele de Percy. Chiar a vrut să mă adopte, dar am refuzat. Îi datoram asta tatălui meu, să rămân un Ashford. Tatăl meu n-a fost niciodată bine primit aici şi unii localnici nu l-au iertat că era din sud.

Când ea auzi paşi pe scară, împături repede bucata de tapiserie la care lucrase şi se ridică în picioare.

— Ah, aici erai.

Zâmbetul era rece şi oficial. Lângă el era o blondă elegantă, cu părul prins cu grijă la ceafă, îmbrăcată cu o fustă scumpă şi un pulovăr din caşmir, imitând ideea de ţinută de „ţară". Îi în-

tinse mâna lui Chelsea, zâmbind subţire şi abia atingându-i degetele.

— Ah, da, murmură ea, uitându-se peste hârtiile pe care le adusese cu ea. Mi se pare că eşti angajata lui Jerome Francis ?

— Da, aşa este, îi răspunse ea. Acum lucrez la tapiserie.

— Şi faci o treabă excelentă, o lăudă călduros al treilea membru al comisiei. În timp ce Slade şi femeia se apropiau de ea, el studiase tapiseria pe care Chelsea o întinsese pe masa mare din sala de mese, ca să-i uşureze munca.

— Cât de distinsă este !

Ochii căprui şi blânzi o priveau pe Chelsea aprobator. Mai în vârstă decât Slade, pe care îl considera în jur de treizeci şi opt de ani, o studie cu atenţie în timp ce asculta explicaţiile ei cu privire la munca de preparare a tapiseriei înainte de a începe lucrarea propriu-zisă.

— Geoff şi Fiona sunt de la Patrimoniu, îi explică Slade. Erau prin împrejurimi şi au vrut să vină să vadă cum merge lucrarea.

— Şi să profit de prânzul pe care mi l-ai promis când ai fost în York, îi reaminti Fiona cu un aer provocator, ignorându-le atât pe Chelsea cât şi tapiseria, până când Geoff îi atrase atenţia asupra tapiseriei şi ea fu obligată s-o studieze.

Îi fu clar că blonda habar n-avea de nimic şi fu obligată să-şi ascundă neplăcerea când mâna cu unghii lăcuite se lăsă brusc pe braţul lui Slade, în timp ce-l ruga să-i explice scenele, deşi ştia că nu era interesată ci numai voia să-i atragă atenţia asupra ei.

Erau o pereche grozavă, trebui ea să recunoască fără tragere de inimă. Fiona era înaltă şi subţire, aproape fragilă în comparaţie cu trupul atletic al lui Slade. Privind cele două capete aplecate asupra tapiseriei, unul brunet, altul blond, se îngrozi la puternica emoţie care o cuprinsese dintr-o dată. Deşi încercă, nu fu capabilă să-şi întoarcă privirea de pe mâna lui cu degetele lungi şi perfecte, în timp ce-i arăta diverse figuri pe tapiserie.

Felul în care Fiona se gudura pe lângă el îi făcea greaţă şi ea încercă să se convingă că nu era decât repulsie faţă de lipsa de mândrie pe care o simţea crescând în ea... şi de asemenea faţă de Slade, faţă de acceptarea lui tacită a admiraţiei ei. Asta îi dovedea câtă dreptate avusese în ceea ce privea caracterul lui.

Se potriveau unul cu celălalt, îşi spuse necăjită şi le dori să se bucure de prânz. Numai că şi-ar fi dorit ca ei să şi cineze împreună şi în felul acesta ea n-ar fi fost obligată să îndure privirile lui cercetătoare în timpul mesei. Dintr-o dată, simţi cum i se strânge stomacul la gândul că Slade va fi împreună cu Fiona şi apoi, probabil că plecând împreună se vor opri în camera ei.

— În mod evident, îţi place ce faci.

Vocea blândă îi întreruse gândurile, făcând-o să tresară neliniştită, mai ales când observă cum zâmbea bărbatul de lângă ea, privind-o cum îi studia pe Slade şi Fiona.

— Într-adevăr, îi răspunse ea cu sinceritate. Foarte mult.

— Mai mult ca sigur că ştii foarte multe despre istoria familiei tale, o auzi pe Fiona spunându-i admirativ lui Slade. Cine este ? îl întrebă arătând spre fata blondă la care lucra Chelsea când ei sosiseră.

Fără nici un motiv, ea se trezi că-şi ţine respiraţia, parcă nedorind să-i distrugă povestea pe care şi-o închipuise ea în legătură cu fata blondă. Nu voia să audă adevărul crud şi rece şi totuşi voia să ştie cine fusese.

— Asta, le spuse Slade, este femeia pe care unul dintre strămoşii mei a adus-o cu el din cruciadă. Se spune că, în acelaşi timp, el era logodit cu lady Alys Percy, dar s-a îndrăgostit nebuneşte de Damask în Ţara Sfântă şi a adus-o cu el, intenţionând să se căsătorească cu ea. Ea îi spusese că părinţii ei fuseseră omorâţi de necredincioşi şi că ea trebuia să aibă grijă de fratele şi sora ei mai mici. Orbit de dragoste pentru ea, Roland i-a jurat fidelitate până când o va lua de nevastă. Când i-a povestit fratelui mai mare că vrea să se însoare cu ea, acesta i-a râs în nas. Damask era o târfă, şi aşa-zişii „frate şi soră" era în realitate bastarzii ei. El personal ştia că ea nu era nimic altceva decât o femeie uşoară, i-a mai spus Roland.

— Ce s-a întâmplat cu ea ? îl întrebă Chelsea cu voce emoţionată. I se părea că de pe tapiserie, fata cu ochii albaştri îi privea cu reproş şi simţi cum inima i se strânge de durere.

— S-a aruncat din turnul castelului când Roland i-a aruncat în faţă adevărul, îi răspunse Slade. Pentru a-şi ispăşi păcatele, Roland i-a crescut bastarzii împreună cu copiii lui, deşi totdeauna ei au susţinut că ea era într-adevăr sora şi nu mama lor. Oricum, fuseseră învăţaţi încă din copilărie să mintă.

— De ce ? se auzi Chelsea luându-i apărarea cu înverșunare. De ce nu putea să spună adevărul ?

— Deoarece fratele lui Roland avea dovezi zdrobitoare, de aia, îi răspunse Slade privind-o printre gene ca și cum ar fi vrut s-o întrebe de ce este atât de interesată de o fată care trăise și murise cu aproape o sută de ani în urmă.

— S-ar fi putut ca el să mintă, se răsti Chelsea cu încăpățânare. La urma-urmei, era numai cuvântul lui împotriva cuvântului ei.

— Posibil, dar greu de crezut, răspunse el calm. Ce-ar fi avut de câștigat ?

— Poate că domnișoara Evans încearcă să sugereze că el voia fata pentru sine, îl întrerupse Fiona, aruncându-i lui Chelsea un zâmbet acru, supărată că atenția lui Slade fusese deturnată, expresia de pe chipul ei arătând că era plictisită de subiect.

— Aș vrea să văd și restul casei, comentă ea. Îl luă pe Slade de braț și întoarse spatele spre Chelsea.

Geoff merse cu ei și Chelsea își spuse că era mulțumită că era singură.

— Te cred, se trezi Chelsea spunându-i fetei din tapiserie, dar încercă să se concentreze asupra lucrului în loc să viseze la evenimentele care se întâmplaseră cu secole în urmă, încât niciodată nu vor ști adevărul.

Din cei trei, doar Geoff se întoarse să-și ia rămas bun de la ea. Zâmbea când îi spuse că trebuia să se întorcă în York, în loc să ia masa cu cei doi.

— Sunt sigur că Fiona n-o să-mi simtă lipsa, deși aș putea să fiu tentat să stau, dacă vii și tu.

Slade apăru lângă ea, imediat ce Geoff plecă, cu o expresie drăcească în priviri și se aplecă încât să-l audă numai ea.

— Nu poți rezista, nu-i așa ? îi spuse el printre dinți. Întâi eu, apoi Tom și acum Geoff.

— Mama mea mi-a spus întotdeauna că trebuie să fie un număr par, îi ripostă ea mieros și adăugă pentru clarificare : sper din tot sufletul să te bucuri de companie.

— Să fii convinsă, îi spuse el tărăgănat, făcând-o să se înțepe cu acul pe care-l ținea în mână.

Când au plecat, se simți ciudat de obosită, incapabilă să-și scoată din minte felul posesiv în care Fiona se agățase de brațul lui. Ce se întâmpla cu ea ? Doar nu era geloasă ? Se opri stană de piatră când realiză purul adevăr. Era geloasă... cumplit și fără speranță. Și de ce ? Pentru că nu putea să suporte să-l vadă pe Slade cu altă femeie în afară de ea. Grozăvia acestui adevăr fu o lovitură pentru ea. Se îndrăgostise de Slade Ashford.

Încercă să-și spună pur și simplu că nu era adevărat, dar odată adevărul cunoscut, nu mai putu să-l ascundă. Știu că fusese dragoste chiar de la început, deși ascunsă sub mânie și antipatie. Se forță să nu asculte și să se convingă că dragostea ei nu era decât atracție sexuală, în timp ce sentimentele ei deveneau din ce în ce mai puternice. Nici chiar cu Darren nu simțise așa ceva. Își mușcă buzele cu putere. Acum mai mult ca niciodată, acum era necesar să termine cât mai repede lucrarea și să plece. Slavă Domnului că Slade pleca la New York înainte de Crăciun. Chelsea se cu-

tremură, conștientă dintr-o dată cât de important era să-l împiedice să-și ducă amenințarea la capăt.

Deja își dăduse seama că el juca un rol de așteptare cu ea. Deja se trădase că el nu-i era indiferent, iar el crezând-o foarte experimentată în ceea ce privește sexul, aștepta ca și pasiunea ei să devină atât de puternică încât să-i cadă în brațe. N-o să fie mulțumit numai să-i posede trupul, voia mai mult, iar ea știa că nu putea permite ca așa ceva să se întâmple.

Slade nu era prost. Odată ce va descoperi că el a fost primul bărbat, o să priceapă de ce se comportase în felul acesta. Va putea explica adevărul în legătură cu comportarea ei de la început, dar apoi, cum va putea să-i explice de ce după ani de abținere i-a cedat lui dintr-o dată ? Bănuia că-i va fi greu să-i explice și să-l convingă că era vorba numai de dorință. Felul în care-i răspundea o trăda. Era un bărbat obișnuit să convingă fete naive că erau îndrăgostite de el, deci nu va fi dificil să ghicească ce s-a întâmplat cu ea, iar ea pur și simplu nu putea suporta așa ceva, își spuse strâmbându-se, amintindu-și de tortura și umilința pe care o îndurase din partea lui Darren. Nu mai dorea să treacă încă o dată prin așa ceva. Cu Darren, fusese pur și simplu pasiune. Cu Slade era mult mai mult și fu forțată să recunoască ; deși mintea îi spunea că nu trebuie să simtă decât dezgust, inima refuza s-o asculte.

*

* *

Chelsea nu simți nici o plăcere să mănânce singură la Dower House, gândindu-se că Slade era încă cu Fiona.

Încercă după masă să se uite la televizor, dar îi fu imposibil să se concentreze. Doamna Rudge se dusese deja în camera ei și știind că nu-i dorea compania, Chelsea se îndreptă spre bibliotecă să-și aleagă o carte care să-i abată gândurile.

O istorie a ținuturilor de la graniță îi atrase atenția. Ca să nu fie descoperită de Slade la întoarcere și să nu-i dea satisfacție, dovedindu-i cât de mult a afectat-o absența lui, luă cartea cu ea în cameră.

O baie fierbinte o ajută să se relaxeze și acționând din impuls își puse halatul și coborî în birou să-i telefoneze lui Ann.

Vocea surorii ei avu un efect calmant asupra ei. Nu, Kirsty nu s-a resimțit după intervenția ei asupra lui Slade, o asigură Ann. De fapt, părea mai fericită ca niciodată.

— Probabil că am început să cedăm în ceea ce privește teatrul. Știi, Chelsea, Kirsty nu este deloc la fel de sensibilă și vulnerabilă ca tine, recunoscu Ann. Săptămâna trecut a jucat într-o piesă la școală și trebuie să-ți spun că a fost absolut formidabilă. Profesorul de engleză a vorbit cu noi și ne-a spus că el crede că are într-adevăr talent. Ralph spune că suntem datori să încercăm, dar amândoi suntem de acord că mai întâi trebuie să facă acel curs de secretariat, ca să aibă o bază.

Deși fu încântată să descopere că nepoata sa depășise pasiunea pentru Slade, realiză că asta nu diminua cu nimic ceea ce simțea ea. Chiar dacă el nu era tipul de bărbat pe care să-l disprețuiască, cum putea spera că o va iubi ?. Nici o speranță, recunoscu ea strâmbându-se. Se urcă în pat, luă cartea și-și spuse că dacă ar avea puțin bun-simț,

ar încerca să și-l scoată din minte. Dar de când bunul-simț era compatibil cu dragostea ?

Zgomotul mașinii lui Slade o scoase brusc din gânduri și prin întuneric privi spre cadranul luminos al ceasului. Două dimineața. Se simți cuprinsă de durere. Nu-ți trebuia prea multă imaginație ca să-ți dai seama unde-și petrecuse Slade seara și o parte a nopții. Poate că de acum înainte o s-o ignore. Își spuse că ar fi mai bine dacă ar face-o, pentru că s-ar putea să nu mai reziste atacurilor lui continue. Se cutremură gândindu-se la batjocura lui dacă ar descoperi adevărul și se rugă în tăcere ca acest lucru să nu se întâmple. Ce-ar mai râde când și-ar da seama cât de slabă este ! Îl auzi urcând scările și îngheță când el se opri o secundă în fața ușii ei. Inima începu să-i bată cu putere și-și ținu respirația, dar el merse mai departe și ea își spuse că totul nu fusese decât o părere.

*
* *

A doua zi, Slade nu apăru la micul dejun și doamna Rudge nu-i dădu nici o explicație.

Chelsea se hotărî să se ducă în sat să-și cumpere săpun și șampon pentru că erau pe terminate. Parcă mașina și când coborî o văzu pe Sandy ieșind din magazin și-i făcu veselă cu mâna. Sandy se înroși și ea avu impresia că fata nu era prea bucuroasă că o vede.

— Tom este cu tine ? o întrebă Sandy scurt.

Chelsea fu uluită.

— Nu, îi răspunse. De ce să fie ?

Sandy ridică din umeri și se uită în altă parte.

— Păi, sunteți cunoscuți ca o pereche pe aici. Nu este nici un secret că de foarte mult timp, doamna Little ar dori ca Tom să se însoare. Își dorește nepoți și o noră iubitoare.

— Cred că te grăbești să tragi concluzii, îi spuse Chelsea cu blândețe. Tom și cu mine suntem doar prieteni...

— Vrei să spui că nu te mai interesează, acum că ai găsit o pradă mai bună în persoana lui Slade Ashford ! îi strigă Sandy și se depărtă de ea grăbită.

Chelsea rămase uitându-se uluită după ea.

Aluzia la Slade scosese adevărul la suprafață. Sărmana, era geloasă, gândi ea amărâtă. Săraca Sandy, reflectă în timp ce-și făcea cumpărăturile. O plăcea și sperase să devină prietene. Câteodată se simțea singură la Darkwater și s-ar fi bucurat de compania altei fete. Îi lipseau convorbirile cu Ann și compania veselă a lui Kirsty. Fu tentată să se ducă după Sandy să-i spună adevărul, dar se îndoia că ea o va crede. Eroul visurilor ei era Slade și va crede că ea vrea să-l discrediteze.

Când văzu mașina lui Tom în fața casei, se înveseli.

Doamna Rudge îi zâmbi strâmb când îi deschise ușa și o anunță că Tom o aștepta în birou.

Tom îi zâmbi larg când o văzu și ea simți că vrea să o sărute și se dădu la o parte, întrebându-se cum ar putea să-i explice că nu putea fi decât prietenie între ei și asta fără să-și trădeze sentimentele pentru Slade.

— Ești o priveliște plăcută pentru ochii unui biet fermier, o necăji el, privind silueta subțire

îmbrăcată în blugi de un albastru închis şi o cămaşă groasă, iar peste ea o jachetă de blugi în aceeaşi culoare cu pantalonii.

În jurul feţei, părul răvăşit de vânt cădea în bucle şi aerul curat al ţinutului îi adusese culoare în obrajii palizi. Aici descoperise repede că nu mai era nevoie să se fardeze. Deşi se părea că ea nu realiza, culoarea jachetei îi accentua albastrul ochilor şi Tom o privea apreciativ în timp ce ea aştepta să vorbească.

— Ştiu că ai spus că vrei să lucrezi de Crăciun şi că nu poţi să vii la noi, începu el, dar de data asta nu accept un refuz. Am două invitaţii la Balul Tinerilor Fermieri... o petrecere importantă prin aceste locuri. Se ţine în a doua seară de Crăciun. Ţinuta de seară este obligatorie şi în mod normal este foarte bine...

Chelsea se încruntă.

— Oh, Tom, nu pot, se scuză ea. Nu am ţinută de seară.

Nici unul dintre ei nu observă uşa deschizându-se şi închizându-se în timp ce ei vorbeau şi nici expresia întunecată din ochii lui Slade când auzi discuţia lor.

Tom se lupta să găsească cuvintele potrivite ca să respingă obiecţiile lui Chelsea, blestemându-se în gând că menţionase ţinuta de seară, când Slade înaintă încet în cameră.

— Nimic de purtat ? întrebă el batjocoritor, arătând clar că ascultase conversaţia.

— Dar nu este adevărat. Sau ai uitat asta ? adăugă el dur. Ai uitat-o în camera mea.

Chipul ei o trădă imediat, când văzu rochia şifonată din mâna lui şi apoi tristeţea din ochii lui Tom. Îşi dădu seama că el îi văzuse chipul.

— Tom... încercă ea să protesteze când el vru să plece. Pot să-ţi explic.

— Dă-i drumul, îi spuse Slade cu brutalitate, spune-i exact cum a ajuns asta în posesia mea. Sau ai uitat ? În acest caz, pot să-ţi amintesc eu.

— Este a ta ? o întrebă Tom nehotărât şi chiar dacă ea dorea să-l roage s-o asculte, abia reuşi să dea din cap, ştiind că el deja trăsese concluziile din aprobarea ei. Îl ura pe Slade pentru faptul că o supusese unei astfel de umilinţe.

— Înţeleg.

Cuvântul răsună ciudat în tăcerea care se instalase între ei.

— Am fost un prost, nu-i aşa ? spuse Tom cu amărăciune. Şi eu am crezut că tu eşti diferită... inocentă şi neatinsă. Râse dispreţuitor. Dumnezeule, cum am putut să mă înşel ! Să ştii că n-o să dureze, îi spuse el. Întreab-o pe doamna Rudge... ştie totul despre bărbaţii din familia Percy. Treizeci de ani a lucrat pentru Matt Percy şi toţi sperau ca el să se căsătorească cu ea, dar n-a făcut-o. Era destul de bună ca să se culce cu el, înainte ca ea să se căsătorească cu Bert Rudge, dar nevastă... în nici un caz.

Chelsea nu putea să se uite la Slade. Spusele lui Tom erau prea convingătoare ca să fie considerate drept bârfe şi bănui că el ştiuse adevărata situaţie şi de ce doamna Rudge era atât de pornită împotriva lui. Fără nici o îndoială, în toţi acei ani ea nu se gândise nu numai că fiul lui Matt Percy

o să-l moștenească, dar că acel copil putea fi și al ei.

— Nu trebuie să te mai scuzi, îi spuse Tom calm, îndreptându-se spre ușă. Îți înțeleg hotărârea.

Chelsea nu spuse nimic până când nu auzi mașina plecând. Era albă la față și își înfipse unghiile în carne încercând să se stăpânească. Îl auzi pe Slade mișcându-se în spatele ei și cu coada ochiului îl văzu ridicând rochia.

— Dumnezeule, sper că ești mulțumit, reuși ea să spună cu voce slabă. Cum ai putut să faci așa ceva ?

— Foarte ușor, îi răspunse prompt, dar n-o să fiu satisfăcut până n-o să te am în patul meu, până când n-o să-mi răspunzi fără să te gândești la altceva decât la ceea ce fac mâinile mele cu corpul tău.

— Niciodată n-o să te doresc, îi strigă ea aproape isteric. Mă auzi ? Niciodată !

Se întoarse spre ușă, urându-l așa cum nu urâse pe nimeni niciodată în viața ei... nici chiar pe Darren... incapabilă să uite privirea din ochii lui Tom. Crezuse că Tom era prietenul lui și totuși îi distrusese mândria la fel de ușor cum ar fi distrus un gândac.

— Cum ai putut să-i faci așa ceva lui Tom ? îl întrebă din ușă.

În gândul ei numai un singur sentiment ar fi putut justifica acțiunea lui răzbunătoare, și asta ar fi fost gelozia pe care și ea o încercase când l-a văzut la brațul altei femei. Era îngrozită să descopere că el putea distruge așa de ușor un alt om,

fără nici un scrupul, doar ca s-o facă să sufere, și pentru ce ? Pur și simplu ca să-și reînnoiască amenințările și să-și liniștească orgoliul rănit.

— Ești vrednic de dispreț ! îi spuse ea cu amărăciune. Să-l răneşti pe Tom în felul acesta ! Pentru un îndrăgostit pătimaș, poate comportamentul tău ar fi fost scuzabil, dar...

O privi cu o expresie ciudată în ochi, cu fălcile încleștate, care o prevenira că era pe un teren periculos.

— Dar ce ? o provocă el, privind-o fix.

— Dar așa nu ai nici o scuză, îi răspunse ea obosită. Furia și frica o părăsiră brusc, lăsând-o stoarsă și goală pe dinăuntru. Și Tom...

— Uită-l pe Tom, îi spuse cu brutalitate. O să-și găsească repede consolare, o să găsească o femeie mult mai bună care să-l facă fericit.

— Cine ? întrebă Chelsea prea mirată de comentariul lui ca să se poată abține.

— Șandy, îi răspunse el calm.

Chelsea se uită la el, incapabilă să-și creadă urechilor. Oare credea cu adevărat că Tom se va însura cu Sandy, când era foarte clar că sărmana fată era îndrăgostită de el ? Fără îndoială că nu voia să fie acuzat, că își bătea joc de sentimentele fetelor din localitate, se gândi ea necăjită. Evident, părinții ei erau prietenii lui, iar el era destul de cinic ca să nu-și dea seama că era mai bine să se distreze în altă parte și nu lângă casă.

Pur și simplu nu mai era nimic de spus ca să-și exprime dispretul.

În timp ce se îndrepta spre uşă, îşi dădu seama că din nou bunul-simţ o trădase, pentru că fu conştientă de corpul zvelt al lui Slade, îmbrăcat în blugi negri cu o cămaşă asortată, descheiată la gât. Pentru o clipă, ochii ei se opriră pe catarama curelei care-i înconjura talia, apoi ieşi cu inima bătându-i cu putere şi îşi stăpâni cu greu lacrimile.

CAPITOLUL VII

— Îţi dai seama că o să fii singură aici de Crăciun ?

— Da.

Chelsea îi răspunse scurt şi îşi văzu în continuare de cafea. Timp de două zile îl evitase cu grijă. Două zile în care fusese mereu tentată să-i telefoneze lui Tom şi să-i spună adevărul, dar mereu renunţase în ultima clipă. Poate că într-un fel era mai bine că el gândise rău despre ea, recunoscu ea obosită. Oricum, nu ar fi avut un viitor împreună, dar purtarea oribilă a lui Slade îi lăsase un gust amar şi din această cauză abia suporta să-i vorbească.

— Doamna Rudge va fi plecată, îi reaminti el şi casa asta este izolată. Şi se anunţă noi ninsori.

Chelsea privi pe fereastră la ţinutul înzăpezit.

Începuse să ningă cu o zi înainte şi nu putu să-şi oprească micul fior de plăcere când privi fulgii mari şi pufoşi care dădeau un aspect magic ţinutului. Un Crăciun alb ; o întruchipare a visurilor ei din copilărie, pe care anul acesta o să-l petreacă singură.

Doamna Rudge trebuia să plece imediat după micul dejun la sora ei, unde urma să-şi petreacă

Crăciunul, iar Slade după-amiază. Din mai multe motive va fi o ușurare să fie singură, recunoscu ea, cel puțin în felul acesta abandona lupta continuă pentru a ține secret ceea ce simțea pentru Slade. Purtarea lui ar fi trebuit să ucidă orice sentiment pentru el, dar n-o făcuse, ceea ce o îngrozea.

Îi aruncă o privire furișă și imediat își dori să n-o fi făcut, când văzu expresia batjocoritoare din ochii verzi. Slavă Domnului că urma să plece curând și nu vor mai fi dimineți ca aceasta care o făcea să-și piardă stăpânirea de sine.

Era îmbrăcat sport cu o cămașă groasă, în carouri, deschisă la gât, care lăsa să se vadă destul din pieptul puternic, acoperit cu păr negru și mătăsos și care-i aminti senzația aproape erotică pe care i-o produsese la contactul cu pielea ei. Blugii îi subliniau coapsele bărbătești. Își simți inima bătându-i cu putere și mușchii stomacului contractându-se dureros. Își fixă privirea pe brațul lui bronzat. Slade privi absent la ceas și ea își ridică grăbită privirea. Înainte de a coborî la micul dejun el făcuse duș și parfumul proaspăt și bărbătesc pe care-l răspândea o învălui dintr-o dată. Părul îi era încă ud și se ondula ușor pe ceafă, iar ea murea de dorință să întindă mâna și să-l mângâie. Dorea să-și poată băga mâna prin deschizătura cămășii și să-i simtă sub degetele ei căldura corpului și bătăile puternice ale inimii.

Dădu la o parte cafeaua neterminată și se ridică, tulburată de gândurile ei și de faptul că Slade era subiectul lor. Cel puțin, cu Darren își păstrase bunul-simț și mândria, știuse ce era bine și ce era rău. Era într-o stare ciudată și își dădu seama că dacă în acel moment ar fi luat-o în brațe, nu numai că nu ar fi fost capabilă să se abțină să-i răspundă, dar ar fi făcut dragoste cu el.

Vag, își dădu seama că el se sculase în picioare și-i spunea ceva, dar nu era în stare să se concentreze și-l auzea ca din depărtare.

Făcu un pas înainte și se împiedică, gata să cadă dacă nu ar fi fost prinsă de două brațe puternice. Tremura din tot corpul, iar dinții îi clănțăneau ca și cum ar fi înghețat de frig.

— Chelsea !

De data asta îl auzi clar, mânia din vocea lui reușind să străbată valul de ceață care o înconjurase.

— Ce ai ? Ești bolnavă ?

Nu putea zâmbi. Își simțea gâtul uscat și îi venea să plângă. Dorea să-l roage să-i dea drumul. Pielea o ardea acolo unde o atinsese. Ca și el, era îmbrăcată în blugi și era gata încălțată pentru că trebuia să plece la Darkwater. Nu dorea să riște să meargă cu mașina pe o astfel de vreme. Peste noapte, zăpada înghețase și se anunțau noi ninsori, iar cerul era acoperit cu nori gri. Dealurile păreau mai aproape, clar conturate pe cerul plumburiu și pe neașteptate se întrebă dacă oile lui Tom erau în siguranță.

Tom ! Se simți vinovată. Ar fi trebuit să-l sune și să-i explice totul, dar știa că n-o va face.

— Chelsea ! Doar n-o să-mi leșini în brațe ! îl auzi pe Slade mormăind și apoi cu voce tare o chemă pe menajeră.

— Chelsea, ce ai ?

O zgâlțâi și ea se ura pentru felul în care corpul ei răspundea la atingerea lui.

Ușa sufrageriei se deschise brusc și doamna Rudge intră. Chelsea observă cum expresia feței i se schimbă, din neîncrezătoare în consternată când văzu ce se petrecea.

— Domnul să ne aibă în pază, doar nu este bolnavă, nu ? o auzi întrebându-l pe Slade. Ei bine, eu nu pot să stau să am grijă de ea. Mi-am făcut alt program.

— Pot să am grijă de mine, reuși Chelsea să spună cu voce spartă. Nu a fost decât o ameteală. Mi se întâmplă din când în când.

— Mă duc să-ți fac o ceașcă de ceai, o să te simți mai bine după ce o s-o bei, o anunță doamna Rudge. Îi aruncă o privire dezaprobatoare lui Slade și ieși.

— Mă simt bine acum, îi spuse ea, rugându-se ca el să-i dea drumul.

Încă o ținea de mijloc și era atât de aproape de ea, încât îi vedea punctele aurii care dădeau strălucire ochilor lui verzi.

— Nu-mi place să te las singură aici, îi spuse brusc. Locul acesta este prea singuratic. Ești sigură că te simți bine ? Ești destul de încăpățânată ca să spui că ești bine, când de fapt nu este așa.

— Încăpățânată ?

Chelsea râse încet, dându-și la o parte părul bogat care-i căzuse pe față. Avu o ezitare când văzu felul în care el o privea. Era o privire care nu se asemăna cu pasiunea și dorința. Pentru o secundă se gândi să uite toate precauțiile și să facă pasul care ar fi aruncat-o în brațele lui.

Între două respirații, își dădu seama de grozăvia faptei pe care era s-o facă și se răsti supărată

la Slade, mai mult ca să se pedepsească pe sine decât pe el.

— Ce grozavă ocazie ai pierdut, nu-i așa ? Dacă n-ai fi plecat la New York, aș fi putut să fiu la mila ta și ai fi avut destule posibilități ca să-ți duci la îndeplinire amenințarea.

— Nu mă tenta, îi spuse el printre dinți, făcând-o să-l privească șocată, cu ochii mari. Îmi ești datoare măcar cu asta, adăugă el cu asprime.

Nu avu nici o șansă să scape din îmbrățișarea brațelor lui puternice, care o cuprinseseră și îi lipiseră corpul de al lui, forțând-o să-și lase capul pe spate până când avu impresia că-și va rupe gâtul. Se părea că slăbiciunea ei îl îndârjea și mai mult. Nu era nici urmă de blândețe în gura care o acoperi pe a ei, forțând-o să-și desfacă buzele și obligând-o să se agațe neajutorată de umerii lui, incapabilă să se apere de umilința la care o supunea.

Ca și cum ar fi simțit că-i făcea rău și că nu ar fi obținut ceea ce voia, slăbi strânsoarea mâinilor care o țineau prizonieră și începu s-o mângâie ușor pe spate înainte s-o apuce de păr și s-o oblige să-l privească în ochi. Chipul lui avea o expresie întunecată, iar ochii oglindeau o pasiune sălbatică atunci când îi întâlni privirea.

Pentru o clipă, i se păru că timpul se oprise în loc, înainte de a se îndrepta năucită spre cărarea care știa că-i va aduce numai durere.

— Al naibii să fiu, Chelsea, dacă n-o să-mi răspunzi.

Își aplecă fața și ea se cutremură de plăcere când buzele lui începură să se miște ușor de-a lungul gâtului ei în timp ce-i dădea părul la o parte.

Cu limba îi urmă conturul urechii pe când o mângâia ușor pe ceafă. Începu s-o sărute pe față și aproape că nu mai putu să respire. Fu cuprinsă de spaimă când realiză cât de mult dorea să-l atingă, să se lipească de el, să se lase în voia pasiunii.

Suspină neajutorată, încercând să înăbușe sunetul și știu că era prea târziu când văzu bucuria aproape sălbatică din ochii lui și simți sărutul înfocat care dorea un răspuns urgent, deși ea încercă să-l oprească.

Uită de prudență și bun-simț. Fu cuprinsă de dorință și instinctiv, îi răspunse. Brațele ei îi înconjurară gâtul, iar degetele i se înfundară în părul mătăsos. Mâna lui îi alunecă pe coapse lipind-o de el și făcând-o să-și dea seama cât de mult o dorea.

Stupefiată și năucită de senzațiile pe care el le trezea în ea, își dădu seama că era fără apărare, că îl dorea când era plecat și că își amintea cu plăcere clipele petrecute cu el.

Când Slade o auzi pe doamna Rudge întorcându-se, îi dădu drumul cu o privire triumfătoare.

— Să te gândești la mine cât voi fi plecat, o tachină în timp ce deschidea ușa.

Chipul ei palid se înroși. Îi dăduse răspunsul pe care și-l dorise și acum avea toate motivele să fie triumfător. Eliberată de brațele lui, se ura pentru că se dăduse de gol față de el și era mulțumită că ea va fi de mult plecată la Blackwater când el se va întoarce. Cu mult timp în urmă, după întâmplarea cu Darren, își jurase că niciodotă nu va ceda unui bărbat decât dacă dragostea îi era împărtășită și știa cât de aproape fusese de dorința de a încălca acest jurământ.

Spre marea ei dezamăgire, după ce își bău ceaiul, Slade insistă s-o ducă la Blackwater. Când el opri mașina începu să tremure, dar spre marea ei ușurare el se mărgini să-i deschidă portiera și s-o lase să coboare.

— Dezamăgită ?

Întrebarea o făcu să roșească, în timp ce-i întorcea spatele și începu să înoate prin zăpada care se depusese până la ușă.

Pe când lucra, gândul i se întorcea mereu la el, făcând-o să nu se mai poată concentra și se opri ca să nu facă vreo greșeală.

Nu știa de ce, dar casa i se părea mai tăcută ca niciodată și deși își spusese că starea asta era mai mult psihologică, pentru că știa că era singură, Chelsea nu putea îndepărta melancolia care o cuprinsese. În timp ce lucra la tapiserie se gândea la Slade. La ora două după-amaiză, se întreba dacă el ajunsese la aeroport în Newcastle și la ce oră avea avionul. Se simțea cuprinsă de căldură când își aminti cum îi răspunsese la sărut ; mâinile ei tremurau așa de tare încât nu mai putu ține acul.

La ora trei era destul de întuneric, încât fu obligată să aprindă lampa ei puternică pe care o folosea când lucra și să dea drumul la radiator, dar avea impresia că spațiul era prea mare ca să poată fi încălzit. Când se duse să umple ceainicul electric ca să-și facă un ceai, văzu că din nou începuse să ningă și se cutremură gândindu-se la drumul către casă.

La ora trei și jumătate era atât de frig încât se hotărî să nu mai lucreze și-și dori să fi venit cu mașina pentru că așa ar fi putut să ia cu ea tapiseria la Dower House, unde ar fi avut mai mult

confort. Casa fiind goală, ar fi putut să-şi întindă tapiseria pe masa din sufragerie, dar era prea târziu ca să-şi mai facă probleme acum.

Poate că dacă ninsoarea se va opri, se va putea întoarce mai târziu la lucru, se consolă ea încercând să nu se simtă prea vinovată că se oprea din lucru atât de devreme.

Deşi când ajunsese îşi scosese cizmele şi le pusese lângă radiator, acum încă mai erau umede de la zăpada prin care mersese de dimineaţă, iar regretele că nu-şi cumpărase o pereche de cizme de cauciuc erau tardive.

Când ieşi afară, bătea un vânt rece şi tăios care pătrundea prin jacheta ei de lână. Acum viscolea şi ea înainta aproape orbeşte.

În mod normal, străbătea distanţa între cele două case în jumătate de oră, dar acum era recunoscătoare ulmilor de pe marginea şoselei, pentru că aşa se putea orienta prin zăpada care acoperea aproape totul, altfel ar fi fost pierdută în întinderea albă. Particule mici de zăpadă şi gheaţă îi bombardau nasul şi obrajii şi în ciuda mănuşilor şi cizmelor, mâinile şi picioarele îi erau deja îngheţate. Din cauza efortului pe care-l depusese să meargă prin zăpadă, o dureau picioarele.

Spre marea ei uşurare, în sfârşit Dower House îi apăru în faţă ca o ilustrată de Crăciun.

Mulţumită, deschise uşa şi se aplecă să-şi scoată cizmele, dar mâinile îi erau aşa de îngheţate, încât nu reuşi. Scuturându-se cât mai bine de zăpadă, urcă scările obosită. Avea impresia că mersul prin zăpadă o storsese de putere şi se simţea ciudat de obosită.

Uşa de la dormitorul lui Slade era deschisă şi când trecu prin dreptul ei, se simţi cuprinsă de dorinţa de a intra. Chiar aşa ? auzi o voce interioară întrebând-o botjocoritor, ca o şcolăriţă care doreşte să arunce o privire în dormitorul idolului său ?

Pe patul demodat, hainele păreau aruncate la întâmplare şi recunoscu blugii şi bluza pe care Slade le purtase dimineaţa. Ca în transă, înaintă spre pat şi luând cămaşa o ţinu lângă obraz. Parfumul bărbătesc pe care-l folosea se impregnase în ţesătură şi imediat simţi cum corpul i se trezeşte la viaţă. Fu cuprinsă de dorinţă, deşi încerca să se stăpânească.

Încă ţinea cămaşa în mână visând, când uşa de la baie se deschise brusc şi Slade intră în cameră cu părul ud şi cu un prosop legat în jurul taliei. El îşi reveni primul şi întinse mâna ca să-şi recupereze cămaşa. O privi cu o expresie ciudată.

— Te simţi vinovată, nu-i aşa ? Încerci să-ţi imaginezi ce am simţit când am rămas numai cu blestemata aia de rochie şi cu un sentiment puternic de frustrare.

— Eşti încă aici ! A fost cea mai nepotrivită remarcă pe care o putea face.

— Aşa este, fu el de acord, ai noroc... ai posibilitatea ca în noaptea asta în loc să te culci cu cămaşa mea, s-o faci cu mine. M-am săturat să mă joc, Chelsea, îi spuse el cu brutalitate. Te doresc şi dacă ai fi cât de cât cinstită, ai recunoaşte că şi tu mă doreşti, dar ţie nu-ţi place să rezolvi lucrurile aşa, nu ? Când te-ai culcat ultima oară cu un bărbat pe care pur şi simplu l-ai dorit ? o întrebă el încet. Sau nu poţi să-ţi aminteşti ?

Întinse mâna după ea, în timp ce picături de apă îi alunecau pe pielea mătăsoasă și ea avu groaznica senzație că de data asta nu avea scăpare. Acest gând o făcu să acționeze. Cu un strigăt de spaimă, îl împinse și o luă la goană pe scări, ignorând ordinul lui de a se opri.

Ajunsă în hol deschise brusc ușa și, orbită de rafalele de zăpadă, se îndreptă instinctiv spre șirul de ulmi fără să se gândească la nimic, dorind numai să scape de umilință și de faptul că el îi descoperise sentimentele.

Cât de mult a alergat orbește, înainte de a-și da seama că a pierdut din vedere șirul de ulmi, nu știa. Când s-a întors căutând disperată o urmă, totul era de un alb orbitor, iar acele de gheață îi înțepau fața. Se întoarse brusc și, neatentă, călcă într-o groapă, răsucindu-și glezna. Începu să tremure când își dădu seama că nu mai putea pune piciorul pe pământ. Nu avea idee cât se depărtase de casă. Îi era atât de frig, iar degetele de la mâini și picioare o dureau foarte tare. Vântul tăios îi pătrundea prin jachetă. Oriunde se întorcea, era numai zăpadă. Făcu un pas mic și durerea din gleznă o făcu să se prăbușească. Fu cuprinsă de spaimă. Era pierdută în viscol, fără nici o speranță de a regăsi drumul spre casă. Prea târziu, își aminti poveștile de groază despre persoanele pierdute, care au mers în cerc până când au căzut epuizate de frig și oboseală. Își spuse că nu a putut merge prea departe. Tot ce avea de făcut era să se întoarcă pe urmele ei, dar zăpada le și acoperise. În tăcere, se rugă ca vântul să se oprească, încât să poată vedea ceva, dar ruga nu-i fu ascultată.

Cum a putut să fie atât de proastă să fugă orbește din casă ? Acum când viața îi era în pericol, teama ei de mai devreme i se păru ridicolă și nicăieri nu i se părea a fi mai bine și mai în siguranță decât în brațele lui Slade.

În siguranță ! Fu cuprinsă de un râs aproape isteric. Cu Slade Ashford nu era în siguranță. Dar el însemna viață, se gândi, și pasiune care promitea atât de mult.

Se cutremură din nou, înghețată până în măduva oaselor și își scoase mănușa ca să-și șteargă zăpada de pe față. Degetele ei erau ciudat de albe și se simțea foarte obosită. O cuprinse teama când își aminti ce citise despre degerături. Dar asta era Anglia, își spuse. Nu putea muri la numai cincisprezece mile de civilizație... pur și simplu nu era posibil...

Dar știa că putea. Disperarea îi dădu putere să facă câțiva pași nesiguri, apoi se împiedică și căzu cât era de lungă în zăpadă. Fu copleșită de frică și lacrimile începură să-i curgă pe obrajii înghețați. Apoi, auzi un sunet diferit și încercă să fie atentă și să asculte.

Începu să spere... Slade venise s-o caute. Luptându-se să se ridice în picioare își dădu seama cu groază că nu putea să se sprijine pe piciorul drept.

— Slade !

Îl strigă până când răgușì, incapabilă să creadă că-și imaginase doar că era acolo. Dintr-o dată, îl văzu pe Slade lângă ea.

— Oh, Slade, slavă Domnului !

Chelsea râdea și plângea în același timp, fără să-i pese ce sentimente trăda bucuria de a-l vedea.

— Nebuno, ce naiba crezi că faci ? îi spuse el tăios, dar nici chiar furia lui nu era în stare s-o mai înspăimânte.

— Unde suntem ? îl întrebă când el îi întinse mâna. Pur şi simplu m-am rătăcit.

— Cam la o milă de casă, îi răspunse el scurt. Data viitoare când te hotărăşti să mai fugi ca o bezmetică, cel puţin să aştepţi să fiu îmbrăcat potrivit pentru aşa ceva. Hai să mergem.

Se aplecă s-o ajute să se ridice şi se încruntă când simţi cum tresare.

— Ce s-a mai întâmplat ?

— Glezna, recunoscu ea jalnic. Cred că mi-am luxat-o. Mă doare ori de câte ori încerc să mă las pe ea.

— Doamne, asta ne mai trebuia !

Pe neaşteptate, se aplecă şi o luă în braţe.

— Este singurul mod de a ajunge acasă, îi spuse cu severitate. Oh, îmi dau seama cât de mult mă urăşti când te ating... ai dovedit-o foarte clar. Dar nu ţi-a trecut prin minte că un simplu „Nu, mulţumesc" ar fi fost de ajuns ?

— Nu ţii minte că deja încercasem aşa ? se răsti ea făcându-l să-şi piardă echilibrul şi să-i atingă glezna.

— Ai fi putut vorbi mai încet, însă oricum dacă ai făcut-o, n-ai fost prea convingătoare. Din contră. Dar acum am înţeles.

Era ceva ciudat în vocea lui, ca şi cum l-ar fi durut această constatare, dar ea îşi spuse că probabil imaginaţia ei îi juca feste.

— Nu te-ai gândit că ceea ce faci poate fi periculos ? o întrebă el cu amărăciune. Să fugi aşa,

aproape dezbrăcată, cu o haină subţire şi în cizme de oraş ?

Şi aşa nervii ei erau întinşi la maximum, nu mai avea nevoie şi de dispreţul lui.

— Voiam numai să scap, murmură ea amărâtă, fără să mai adauge că de fapt, voia să fugă mai mult de sentimentele ei, decât de el.

— Mulţumesc de o mie de ori. Eşti un balsam pentru orgoliul meu !

Respiră profund şi se opri ca s-o ridice mai bine în braţe. Chelsea se simţi ruşinată pentru că-l obligase să-şi rişte viaţa pentru a o salva.

— Îmi pare rău, şopti ea răguşit. Nu m-am gândit. Am vrut să merg la Darkwater, dar pur şi simplu am pierdut drumul.

— Ai avut mare noroc că nu ţi-ai pierdut viaţa, îi spuse el furios, tăindu-i scuzele.

Gura lui avea o expresie furioasă, în timp ce se lupta să înainteze prin zăpadă.

— Îţi dai seama că şi o persoană care cunoaşte perfect aceste locuri poate să se piardă într-un viscol ca acesta ? Locurile familiare se schimbă repede când sunt acoperite de zăpadă. A fost un mare noroc că n-ai ajuns prea departe.

— M-am oprit când n-am mai văzut ulmii, recunoscu ea. Eram speriată şi îngheţată... nu-mi mai simţeam degetele de la mâini şi picioare.

Slade se opri brusc.

— Acum le simţi ? o întrebă el, privind-o fix.

Încet, Chelsea clătină din cap şi spaima începu s-o cuprindă din nou, fără să aibă nevoie să-l întrebe pe Slade de ce dintr-o dată începuse să meargă mai repede, deşi efortul era foarte mare.

Brusc, prin ninsoare zări Dower House și deși înzăpezită, i se păru cea mai grozavă priveliște. Slade o duse direct în birou și apoi se îndreptă spre telefon fără să ia în seamă protestele ei cu privire la hainele acoperite de zăpadă și la urmele lăsate pe jos.

Chelsea îl auzi înjurând.

— Este mort, spuse el când ea îl privi întrebătoare.

Încercase fără succes să-și scoată cizmele, iar mâinile îi erau ciudat de albe.

— Lasă-mă să mă uit.

Tresări când văzu expresia întunecată de pe chipul lui, după ce le-a examinat.

Ieși din birou și se întoarse imediat cu o sticlă și un pahar.

— Bea, o îndemnă după ce-i turnă în pahar. O să te ajute în mai multe privințe, adăugă el printre dinți în timp ce ea bea ascultătoare lichidul de culoarea chihlimbarului.

Focul care-i cuprinse stomacul fu urmat de o căldură plăcută.

— Coniac, îi spuse el scurt. Din nefericire, încă mai trebuie să ne antrenăm câinii pentru a putea găsi turiștii pierduți în zăpadă. Acum stai aici până îți scot cizmele.

Nu-și mai pierdu timpul cu fermoarul. Chelsea tresări când el îi tăie cizmele cu un cuțit pe care-l adusese din bucătărie.

— Nu pot să cred, spuse el încet, când tăind și blugii văzu că nu are ciorapi. Bănuiesc că bunul-simț nu ți-a dictat să porți ceva care să te protejeze și care se cheamă șosete ?

— Nu-mi puteam închide cizma dacă le puneam, admise ea slab.

Încercase să-și pună o pereche de șosete subțiri pe care le adusese cu ea, dar când le-a pus nu putuse trage fermoarul.

Tresări când Slade începu să-i maseze picioarele încercând să le aducă la viață. Nu-și simțea deloc gleznele, iar cea luxată o durea din ce în ce mai tare.

— În orice caz, trebuie să te vadă un doctor, dar pentru că nu pot să chem unul acum, va trebui să suporți tratamentul meu. Desigur, adăugă el mieros, pot să te las în pace ; s-ar putea să-mi fac un serviciu în felul acesta, adăugă el printre dinți când se aplecă s-o ridice.

Coniacul o ameți̧se și i se păru un efort prea mare ca să protesteze când el o duse în camera lui și nu în a ei. Nici chiar atingerea lui nu-i mai trezea aceleași simțiri ca înainte. Își simțea pleoapele ciudat de grele și dorea să închidă ochii, dar de câte ori o făcea, Slade o zgâlțâia.

Fiecare părticică a corpului o durea, în afară de degetele de la mâini și picioare. Fără nici un interes îl privi cum le examina și nu o afectă deloc faptul că se încrunta.

— Poți să le simți ?

Clătină din cap în timp ce el îi atingea degetele de la picioare și se minună de expresia hotărâtă din ochii lui. Acum îi examină glezna.

— Nu cred că este ruptă, mai degrabă este o entorsă.

Chelsea se cutremură, dintr-o dată cuprinsă de frisoane și de o ciudată stare de greață, pe care reuși s-o înăbușe, dar nu putea să se oprească din

tremurat. Încercă să se ridice, însă fu cuprinsă de ameţeală.

— Întinde-te, o sfătui el şi dispăru în baie.

Chelsea auzi apa curgând în baie şi Slade se întoarse fără pulovăr, iar mânecile cămăşii îi erau suflecate până la cot.

— Chelsea !

Instinctiv, răspunse tonului de comandă din vocea lui.

— Dacă nu facem ceva, îi arătă spre picioare, eşti în pericol să degeri. Putem face două lucruri... să aşteptăm şi să sperăm ca circulaţia sângelui să revină de la sine când te vei încălzi, sau să încercăm să grăbim acest lucru.

Chelsea se strâmbă. Coniacul pe care-l băuse o făcu să se simtă ciudat de detaşată şi nici chiar când el dezvălui gravitatea situaţiei, nu fu prea afectată.

— Ce vrei să fac ? îl întrebă. Să stau cu picioarele într-un lighean cu apă clocotită ?

— Cam aşa ceva.

Se aplecă asupra ei, începând să-i descheie bluza. Instinctiv, Chelsea se trase înapoi şi îl privi cu ochii mari.

— Uite... nerăbdarea şi încă ceva nedefinit strălucea în privirea lui, nu vreau să te violez. Să-ţi bagi picioarele în apă clocotită nu este de ajuns. Am umplut cada cu apă fierbinte şi o să stai acolo până când o să ţi se restabilească circulaţia la mâini şi picioare. Ai înţeles ?

Prea clar. Cuvintele lui penetraseră starea de ameţeală produsă de coniac şi ea se ridică să protesteze.

— Bea asta.

Slade îi dădu un alt pahar de coniac.

— Bea-l, Chelsea, o avertiză el, sau ţi-l torn eu pe gât.

Fără chef o făcu, spunându-i mormăit că ar putea să se descurce şi fără tratamentul lui. Se înroşi la gândul senzaţiilor pe care mâinile lui le-ar fi putut trezi în ea.

— Ah, sigur că poţi, o ironiză el. Este foarte uşor să ajungi la baie într-un singur picior, lăsând la o parte faptul că nici celălalt nu este stabil. Deja ţi-am mai spus, îi reaminti el nerăbdător, în ceea ce te priveşte eşti în siguranţă. Într-un fel, faptul că ai preferat să fugi în viscol, decât să suporţi avansurile mele, m-a răcorit.

Sentimentul ei iniţial fu unul de dezamăgire, dar coniacul îşi făcea efectul. Ea bea foarte rar un pahar de vin şi asta numai în diferite ocazii, iar puterea coniacului pe stomacul gol avu efectul unui tranchilizant, provocându-i o stare de somnolenţă.

De data asta, când Slade îi descheie bluza nu mai protestă, permiţându-i s-o dezbrace. Ce a mai rămas din blugi, apoi bluza, şi deşi ştia că ar fi trebuit să se simtă stânjenită când el se apleacă să-i scoată sutienul şi slipul, singurul lucru de care fu conştientă fu plăcerea pe care i-o produse atingerea mâinii lui. Pentru o clipă, el se încordă, dar ea abia avu timp să-şi dea seama înainte ca el să o ridice în braţe şi să se îndrepte spre baia elegantă, decorată în albastru închis şi auriu.

CAPITOLUL VIII

Nu-şi dăduse seama cât de frig îi era, până când nu se scufundă în apa fierbinte. Tresări când el o bătu uşor pe obraz.

— Să nu adormi, Chelsea, îi spuse scurt. Vreau să ştiu exact când o să începi să-ţi simţi picioarele.

Era mai îngrijorat de picioarele ei, decât de ea, gândi Chelsea şi fără nici un motiv, găsi acest lucru amuzant. Voia să râdă, dar ceva o avertiză că dacă ar face-o, el s-ar înfuria. De asemenea, voia să se întindă în apa fierbinte şi să zacă acolo până când adormea.

— Chelsea !

Tresări când el dădu drumul la apă fierbinte.

— Vreau să dorm, protestă ea copilăreşte, înăbuşindu-şi un căscat.

Se încruntă când îl auzi înjurând. Părea foarte supărat pe ceva, dar i se părea un efort prea mare să afle de ce.

— Picioarele... poţi să le simţi ?

Chicotind, se aplecă şi-şi atinse picioarele.

— Cred că da... astea sunt ?

I se păru că-l aude mormăind ceva neortodox printre dinţi, împreună cu ceva în genul „prea mult blestemat de coniac", dar nici nu-i păsa. Dintr-o dată se simţi uşoară şi fără griji. De ce avea nevoie ? gândi ea curajoasă, privindu-l printre gene şi se întreba ce ar spune el, dacă ar sugera să i se alăture. Baia era destul de încăpătoare pentru amândoi.

Se încruntă brusc, o durere ascuţită combinată cu săgeţi de foc îi străbătu glezna făcând-o să vadă stele verzi ; apoi şi degetele de la picioare parcă erau cuprinse de foc. Când durerea crescu în intensitate, suspină în timp ce chipul îi deveni palid.

— Slavă Domnului, mormăi Slade satisfăcut, umplând-o de mânie.

În loc s-o încurajeze cum era normal, el era încântat de durerea ei şi începu să-i maseze cu putere picioarele. Ca să-l pedepsească îşi trase piciorul şi lovi apa când el întinse mâna să-l prindă. Îl stropi pe cămaşă şi începu să chicotească.

— Eşti beată !

— Zău ? îi zâmbi dulce, fără să-i pese dacă era adevărat sau nu. Şi a cui este vina ? îi spuse răguşit, rotindu-şi ochii provocator.

— Uite...

Dintr-o dată se strâmbă şi se aplecă s-o scoată din apă, fără să-i pese că poate să-şi ude cămaşa şi blugii. Chelsea nici nu băgă de seamă. Era încântată că el o ţinea în braţe şi coniacul o făcu să nu gândească prea mult.

Se îmbujoră când el o înfăşură în prosop, dar senzaţiile pe care i le produceau mâinile lui pe corp, în timp ce o freca, o făcură să uite repede supărarea.

— În pat cu tine, îi spuse el printre dinți când termină. Ceva îmi șoptește că mâine o să fii mahmură. Ți-e foame ?

Chelsea clătină din cap și închise ochii când el o luă în brațe și se îndreptă spre dormitor. Înainte ca ea să-și dea seama, el era la ușă.

— Nu ! protestă ea, când el puse mâna pe clanță. Vreau să rămân aici.

Vag, își dădu seama că se juca cu focul, dar dintr-o dată asta nu mai avea importanță ; acum dorința era mai puternică.

Cu o strâmbătură ușoară, Slade se îndreptă spre pat și dădu cuvertura la o parte, o culcă și apoi o acoperi bine.

Somnoroasă, îl privi cum se dezbracă de hainele ude și inima începu să-i bată cu putere în timp ce-i studia corpul bine făcut rămas doar în slipul mic care abia îi acoperea bărbăția. Brusc, începu să tremure și dori să simtă lângă ea căldura corpului lui. Slade își luă o cămașă curată din sertar și începu să-i descheie nasturii. Pielea ei era rece și avea frisoane. Între timp, Slade își trăgea pe el o pereche de blugi uscați. Încercă să-i spună cât de frig îi era și că dorea să se întoarcă în baia fierbinte.

În timp ce-și băga cămașa în pantaloni, el se întoarse spre pat și se uită calm la ea. Chelsea avu impresia că-l aude mormăind :

— Asta îmi mai trebuia !

Dar oricum, nu putea fi absolut sigură, pentru că i se părea că nu mai judecă, iar camera începuse să se învârtească cu ea. Vedea ca prin ceață și îi era la fel de frig ca și cum ar fi fost așezată

pe zăpadă, când de fapt, gândi ea, ar fi trebuit să-i fie cald și să se simtă bine.

— Slade !

Șoapta ei îl făcu să se oprească. Chelsea și-ar fi dorit să nu se mai uite la ea așa de încruntat. Sunt înghețată atât în interior cât și în exterior, deși acum îmi simt degetele de la picioare.

— Chelsea... începu el prevenitor, dar dinții ei clănțăneau atât de tare, încât nu a mai avut nevoie s-o atingă ca să-și dea seama că spunea adevărul.

— Slade, sunt înghețată... te rog, ajută-mă să mă încălzesc, îl rugă ea răgușită.

Urmă o tăcere lungă și tocmai se întreba nedumerită ce mai spusese de data asta ca să-l supere. Se uită mirată la el, nedumerită de expresia lui țeapănă și de nervul care-i pulsa la tâmplă.

— Slade !

— Te-am auzit, îi răspunse el întunecat. Dumnezeule, dar știi s-o întorci, nu-i așa ? adăugă el cu amărăciune. Dar ea era prea năucită ca să înțeleagă ce voia să spună. Tot ce știa era că dorea să simtă căldura corpului lui lângă al ei și că nu putea să-l facă să înțeleagă asta.

Pentru un moment, crezu că el voia să plece și s-o lase singură. Începu să tremure violent, cuprinsă de un alt frison, dar când deschise ochii văzu că el se dezbrăcase deja de cămașă și își desfăcea cureaua.

Când se strecură în pat, ea se ghemui lângă el ca un pisoi care căuta căldură și aproape că începuse să toarcă de plăcere când el o luă în brațe.

Pentru o clipă, Slade rămase țeapăn, dar ea aproape că adormise.

Lângă ea, Slade rămase mult timp treaz. Chipul lui exprima amărăciunea pe care nici prezența lui Chelsea lângă el n-o putea alunga.

Chelsea visa. Era pierdută într-o furtună de zăpadă și se lupta cu vântul puternic, care încerca să-i smulgă hainele de pe ea și nu avea nici o speranță de scăpare. Agitându-se, gemu în somn și ridică mâna să se apere. Lovi pieptul lui Slade.

Se trezi brusc, dezorientată și năucită, incapabilă să înțeleagă unde era și cu cine. Apoi, după ce privi în jur, își reaminti totul ; cel puțin până în momentul în care Slade îi dăduse să bea coniacul. După aceea, totul devenise neclar ca și cum ar fi fost un spectator. Nu, nu fusese doar un spectator, ci participase activ, recunoscu strâmbându-se, amintindu-și cum îl implorase pe Slade să stea cu ea.

Slade ! Îi aruncă o privire furișă. Dormea pe o parte cu fața spre ea. Adormit, era mai deschis și mai vulnerabil. Fără să se gândească, întinse mâna să-i dea la o parte părul negru și mătăsos de pe frunte. Sub degetele ei, pielea îi era caldă și pulsa de vitalitate. Își reaminti cât de frig îi fusese și cum se simțise încălzită în brațele lui. De asemenea, își reaminti cât de supărat fusese și cum îi spusese că de acum era în siguranță cu el. Știa că ar fi trebuit să se simtă liniștită, că, la urma-urmelor, asta era ce dorea, dar era mai degrabă dezamăgită.

O durea capul... era vina coniacului pe care-l băuse, apoi brusc, își reaminti de gleznă și își mișcă piciorul să vadă dacă o mai durea.

O durea, însă suportabil.

Întinse piciorul și înțepeni când atinse piciorul lui și își dădu seama că amândoi erau goi sub cuvertură.

Chelsea fu cuprinsă de o dorință nestăvilită de a se lipi de el, însă bunul-simț îi spunea că era mai bine să reziste acestei tentații și să nu se lase purtată de val. Că totul se datora cantității de coniac băute. Chelsea știa, dar îi era imposibil să se abțină să nu se lipească de el și să uite de toți anii în care se reținuse de la așa ceva.

Odată ce bariera fu trecută, i se păru cel mai natural lucru din lume să întindă mâna și să-i atingă fața, simțind barba care începuse să crească. Atingerea ușoară îi producea o senzație aproape erotică.

Recunoscu cinstit că dorea ca el să se culce cu ea, chiar fără s-o iubească. Fu cuprinsă de durere. O parte din ea îi șoptea că ar trebui să aibă mai multă mândrie, dar cealaltă parte, cea nouă, se opuse hotărâtă, susținând că are dreptul să facă așa ceva. Adică, să se dea fără reținere singurului bărbat pe care-l va iubi mereu.

Se ridică ușor și-i privi avidă chipul. Pe buzele relaxate stăruia un zâmbet ușor. Pleoapele cu gene lungi, mătăscase, acopereau ochii a căror privire era atât de pătrunzătoare. Se mișcă în somn și cearșaful alunecă între ei. Pielea ei strălucea palid lângă corpul lui bronzat și puternic. Cu degete tremurătoare îl mângâie pe gât. El nu reacționă și, prinzând curaj, își aplecă fața și-i atinse pielea cu buzele. Era caldă și cu un gust ușor sărat și atât de plăcută la atingere, încât ea nu se mai gândi la altceva. Total absorbită de noua descoperire, uită de toate, atentă doar la gustul

corpului lui şi la ceea ce simţea când îl mângâia cu mâinile şi buzele.

Cu limba urmă conturul umărului şi dintr-o dată îşi dădu seama că ceva se schimbase. Schimbarea era atât de neînsemnată încât îi trebuiră câteva clipe înainte de a-şi da seama ce se întâmplă. Al şaselea simţ o avertiză că trupul lui, relaxat mai înainte, devenise mai rigid şi începu să răspundă la atingerea ei. Brusc, ridică privirea şi întâlni ochii verzi strălucitori ai lui Slade.

Întinse mâna şi o prinse de păr, ţinând-o lângă el.

— Ce încerci să faci ? o întrebă el cu voce caldă şi răguşită. Încerci să profiţi de un bărbat neajutorat ?

Fu străbătută de un fior de teamă când îl văzu treaz, dar era prea târziu să se mai retragă. Cu o mişcare leneşă, Slade o întoarse spre el şi ţinând-o de mâini o trase sub el. La prima atingere a corpului lui, rezistenţa ei se topi. Asta era ceea ce dorea, ceea ce aştepta. Fu străbătută de un fior de plăcere când el se aplecă şi începu s-o sărute pe gât şi pe umeri. Mâinile lui o mângâiau senzual pe corp. Chelsea îi înconjură gâtul cu braţele şi degetele i se înfundară în părul mătăsos, dorind să-i tragă capul în jos, dar el rezistă şi sprijinindu-se în mâini o studie cu atenţie.

Ei nu-i păsa ce i se citea pe faţă sau în respiraţia agitată.

— Slade !

Îi rosti numele ca pe o rugă şi amândoi ştiau asta. Îi cuprinse faţa cu mâinile şi o privi cu atenţie, apoi satisfăcut de ceea ce văzu, o sărută uşor pe frunte şi pe buze.

Chelsea fu cuprinsă de flăcări şi se arcui sub el, dorind mai mult decât un sărut uşor, simţind că el se abţine deliberat. O aştepta să se umilească şi să capituleze, îi şopti o voce mică, dar o ignoră.

— Slade ?

De data asta, rugămintea ei fu ascultată şi gura lui o acoperi pe a ei într-un sărut pasionat, trezind în ea senzaţii pe care nici nu le bănuise, făcând-o să-i răspundă într-un fel de care nu se ştia capabilă. Era conştientă că Slade nu se mai putea controla, din felul în care mâinile lui se plimbau pe corpul ei. Dând la o parte cearşaful, gura lui fierbinte începu să-i sărute sânii.

Inima îi bătea atât de tare încât avea impresia că o să-i iasă din piept. Ochii lui erau aproape negri, iar excitarea lui era evidentă şi totuşi, ea era conştientă că el încerca numai s-o facă să-l dorească şi mai mult, decât să-şi satisfacă propria dorinţă. Dintr-o dată ştiu că indiferent cât de tare va regreta mai târziu, corpul ei îşi va reaminti aceste clipe cu plăcere.

Slade era un amant experimentat. Chelsea nici nu voia să se gândească la felul în care căpătase această experienţă. Tremură de plăcere când mâinile lui i se mişcară de-a lungul şirei spinării până la mijloc, apoi în jos pe coapse. Se simţea ca o pisică în braţele lui, încântată de mângâierile lui experte.

Cu limba îi înconjură sfârcurile, fiind conştient de răspunsul lor prompt şi continuă să le necăjească până când o făcu să suspine şi să se răsucească în braţele lui. Fără să-i pese că se trăda, începu să-l sărute cu pasiune. Îl auzi gemând şi suspină de plăcere când gura lui fierbinte îi a-

tinse pielea sensibilă a pântecelui, în timp ce mâinile lui o mângâiau pe coapse crescându-i și mai mult dorința.

Chelsea începu să-și miște mâinile pe corpul lui, coborându-le pe coapse, apoi le ridică spre o zonă sensibilă, ceea ce îl făcu să se cutremure și să geamă de plăcere, iar răspunsul să fie prompt.

Gura lui se opri la baza gâtului ei, unde îi simți pulsul rapid.

— Te-a mai făcut un alt bărbat să simți așa ? o întrebă el răgușit și ridică ochii să-i privească chipul excitat. Răspunde ! repetă el brutal și furia se amestecă cu pasiunea.

Brusc, Chelsea reveni cu picioarele pe pământ. Începu să tremure, scârbită atât de comportarea ei cât și de dorința lui egoistă de a o face să simtă ceea ce n-a simțit pentru nimeni altcineva.

Înăbușindu-și sentimentele, se forță să rămână rigidă în brațele lui, observând cu satisfacție cum privirea lui se întunecă atunci când simți reacția ei. În câteva secunde, din amanți deveniseră dușmeni, fiecare gata să folosească toate armele de care dispuneau ca să se rănească. Cel puțin, nu-și dăduse seama că-l iubea, se gândi ea cu ușurare. Poate pentru că dragostea era un sentiment care pur și simplu nu preocupa un bărbat interesat doar de dorința lui fizică.

— Ce s-a întâmplat ? îl împunse ea. Te întrebi cum o să te refuz ? Ți-ar place să-ți dau o notă între unu și zece ?

Pentru o clipă, crezu că o s-o lovească, dar cu un efort imens reuși să se controleze, pasiunea transformându-se în mânie, pe când o privea cu dispreț.

— Ești o femeie extrem de sexy și sunt sigur că știi asta, dar dintr-o dată singurul sentiment pe care-l simt pentru tine este greață combinată cu dorința de a curăța cât mai repede urmele pe care le-ai lăsat pe corpul meu.

Dădu la o parte cearșaful și se ridică din pat. Șocată, Chelsea îl privi cum dispăru în baie. Nu știa cât timp zăcu acolo încercând să-și revină, dar până la urmă găsi puterea să se ducă în camera ei. Tremura dezgustată de comportarea ei, când își văzu chipul în oglindă. Pe fața palidă, ochii imenși erau înconjurați de cearcăne vinețiii, iar privirea exprima toată durerea pe care o resimțea.

Dorea cu disperare să plângă, dar nu putea. Toate emoțiile erau blocate ca urmare a experienței traumatizante prin care trecuse. Se cutremură când își aminti tot ceea ce simțise. Cum îl mângâiase și cum îl încurajase. Era incapabilă să creadă că ea se comportase în acel mod total străin de felul ei de a fi.

Privi pe fereastră și sub lumina strălucitoare a lunii, zăpada părea de argint. Observă că viscolul se oprise, dar continua să ningă. Se înfioră și se strecură în cearșafurile reci strângând bine pătura în jurul ei, dorind să-și găsească alinarea în somn și să nu se scoale decât după ce zăpada se va topi și Slade Ashford va pleca.

N-o ajuta cu nimic știind că ea era de vină pentru tot ce se întâmplase... și probabil și coniacul, își spuse strâmbându-se. Își aminti cum alcoolul o făcuse să-și coboare garda și să nu mai asculte de vocea rațiunii. Cum putuse fi atât de proastă ? Dădu cu pumnii în pernă. Doar știuse ceea ce simțea Slade pentru ea ; cât de hotărât

era să-şi salveze orgoliul rănit... şi ea ce făcuse ? Ignorase toate avertismentele şi în mod prostesc, îi permisese s-o rănească.

Cel puţin, nu ghicise adevărul, se îmbărbătă ea, dar asta nu datorită ei. Dacă nu i-ar fi vorbit aşa cum o făcuse, în acest moment ar fi zăcut în braţele lui, încercând să-i explice de ce era încă virgină.

Deşi ea fusese mulţumită că nu-i cedase lui Darren, era furioasă că sentimentele ei faţă de Slade nu erau încă bine definite. Raţiunea îi spunea că fusese norocoasă că scăpase, dar inima încă îl dorea.

Adormi în zori şi fu trezită de zgomotul care venea din afara casei.

Primul gând fu... cum va mai putea da ochii cu Slade ? Dar se înşelase şi condiţiile nu erau atât de rele cum le crezuse şi se putea circula. Se încruntă, dându-şi seama că de acum Slade ar fi trebuit să fie la New York.

Când se întorsese ieri, bănuise că el o minţise în mod conştient cu privire la plecare, dar acum îşi dădea seama că era greu de crezut că el dorise să fie singur cu ea. Aşa că, ce se întâmplase de fapt ? Era puţin probabil să afle. Îşi puse halatul şi se duse la fereastră.

Cerul era de un albastru pur. Datorită gerului, zăpada era acoperită cu o crustă de gheaţă, iar soarele palid se lupta să dea un strop de căldură peisajului de iarnă. Chelsea îl văzu pe Slade în curte, făcând o cărare spre garaj. În ciuda gerului, era cu capul descoperit, iar cizmele lui lăsau urme adânci în zăpada groasă. Se opri brusc şi se uită în sus, făcând-o pe Chelsea să se îndepărteze grăbită de fereastră, nedorind să fie văzută.

Se îndreptă şchiopătând spre baie. Se examină cu atenţie şi realiză că în afară de glezna umflată nu mai avea alte semne datorate gerului. În special mulţumită lui Slade, îşi aminti ea vag de baia fierbinte şi de protestele ei zgomotoase.

Oare cât timp va trece până când se va putea circula ? Se îmbrăcă repede într-o pereche de pantaloni de stofă şi un pulovăr gros. Instalaţia de căldură funcţiona, dar având în vedere condiţiile de afară, era mai bine să se asigure.

Se duse în bucătărie şi începu să pregătească micul dejun. După ordinea din bucătărie, se părea că nici el nu mâncase şi spunându-şi că nu avea rost să înrăutăţească situaţia şi mai mult, deschise frigiderul şi scoase nişte ouă şi şuncă, din care doamna Rudge pregătea de obicei micul dejun.

Slade intră în bucătărie în timp ce ea umplea ceainicul şi se opri uimit în prag când o văzu.

— Tocmai pregăteam micul dejun, îi spuse ea calmă, bucuroasă că stătea cu spatele la el. Nu mai durează mult.

Slade nu făcu nici un comentariu şi pentru o clipă, ea crezu că pur şi simplu o s-o ignore, dar când se întoarse văzu că-şi scosese cizmele şi apoi se îndreptă spre radio ca să-i dea drumul.

— S-ar putea să anunţe vremea, deşi nu prevăd nici o îmbunătăţire. Azi-noapte a fost un ger cumplit... am crezut că pot să folosesc maşina, dar nu porneşte.

— Cel puţin aici este cald şi bine, murmură ea, evitându-i privirea şi roşi când îşi aminti cât de cald şi bine se simţise în patul lui.

Întotdeauna îi plăcuse să gătească și se mișca cu ușurință prin bucătăria spațioasă. Când îi puse farfuria în față, Slade o privi ciudat. Expresia i se transformă în uimire când luă o înghițitură.

— Este foarte bună ! spuse surprins.

Chelsea nu spuse nimic, ci îi turnă ceaiul, băutura lui preferată dimineața.

— Dar presupun că te pricepi foarte bine să pregătești micul dejun, continuă el mieros, când ea rămase tăcută. Probabil că ai căpătat multă îndemânare.

Tipic pentru un bărbat ! gândi ea furioasă în timp ce se întorcea spre el. Pentru ei era perfect dacă erau libertini și aveau experiență sexuală; dar când venea vorba despre libertatea femeii, se simțeau ofensați și făceau remarci răutăcioase.

— Și ce te privește pe tine, dacă am ? îl întrebă cu dulceață. Doar te bucuri de rezultate, nu ?

Slade se sculă brusc și împinse farfuria pe jumătate plină.

— M-am bucurat, recunoscu mușcător, dar dintr-o dată mi-am pierdut pofta de mâncare. Mă duc în birou... să lucrez, adăugă, ca și cum ar fi vrut să sublinieze că nu vrea să aibă de-a face cu ea.

Ieși înainte ca ea să-l întrebe de ce nu a plecat la New York așa cum plănuise. Cu o tresărire, realiză că mâine era Crăciunul și brusc se simți singură și i se făcu dor de familia ei.

Era tentată să-i dea un telefon lui Ann, dar nu se simțea în stare să se stăpânească și nu voia să se trădeze. Ar fi fost urât din partea ei să se poarte ca un copil răsfățat și să le strice ziua, numai pentru că-i era dor de casă.

În timp ce curăța masa și dădu resturile la păsări, își dădu seama că nu-i era pur și simplu dor de casă ; era în același timp adânc mâhnită și asta cu greu se putea vindeca.

De dimineață începu s-o doară capul și până la prânz o durea tot corpul și începu să aibă frisoane. La masă nu avu nevoie de diagnosticul lui Slade ca să știe ce era cu ea și se rugă în gând să fie numai o simplă răceală și nu gripă.

Nu-și putea aminti de când nu mai avusese un Crăciun așa de posomorât, gândi ea, a doua zi dimineața, în timp ce cobora scara strănutând și tremurând, asta dacă nu punea la socoteală anul în care muriseră părinții ei. Dar atunci, acolo fusese Ann, care încercase s-o consoleze.

Nu putu mânca micul dejun ; nu era nici urmă de Slade, dar în uscător erau vasele spălate. Era clar că mâncase și plecase... un alt semn că nu dorea compania ei ? se întrebă strâmbându-se. Se mira că acest comportament o durea atât de tare, mai ales când știa foarte bine cât o disprețuia.

Cina din seara trecută fusese un coșmar, o atmosferă glacială, punctată cu încercările ei de conversație. În afară de faptul că o avertizase că nu arată bine, el nu mai spusese nimic. Ea își aminti că nici el nu arăta prea bine. Era foarte încordat, un lucru neobișnuit la el ; privirea hotărâtă spunea foarte clar „stai la o parte".

Tocmai se îndopa cu niște medicamente pe care le găsise în dulăpiorul de la baie, când auzi motorul unei mașini. La început se gândi că Slade își pornise mașina, chiar dacă bănuia că n-o să ajungă prea departe, dar imediat își dădu seama că era un Land Rover, care venea spre ei.

Uitând că jurase să nu mai vorbească cu el până când nu i se va adresa el primul, Chelsea alergă spre birou ca să-l anunțe. Slade era deja la fereastră și privea sosirea Land Rover-ului.

Când mașina opri și Tom coborî, ea își mușcă buzele, amintindu-și de ultima lor întâlnire.

— Cavaleria a venit să te salveze, îi spuse el ironic. Nu știu ce mă face să cred că o să aibă un șoc când o să vadă că sunt și eu aici.

Dacă a fost șocat, Tom o ascunse foarte bine. Îi zâmbi lui Chelsea ca atunci când se întâlniseră prima dată, prietenos și deschis. Însă când ochii lor se întâlniră, ea văzu în ei o urmă de stinghereală.

Spre surpriza ei, nu era singur în mașină. Era cu Sandy.

— Mama a insistat să venim să vedem dacă sunteți bine, explică el.

Chelsea strănută și imediat Sandy o privi în mod profesional, încruntându-se, o prinse de încheietura mâinii și-i luă pulsul.

— Ai grijă, îi spuse fără rost, când intrară în casă. Ar trebui să stai în pat.

— Exact asta i-am spus și eu, comentă Slade, privind impasibil cum obrajii lui Chelsea deveneau roșii.

— Vino cu noi la fermă, îi sugeră Tom. Mama o să aibă grijă de tine.

Era o propunere tentantă. Mâna rece a lui Sandy pe fruntea ei o făcea să se simtă bine. Își simțea capul greu și mintea îi era confuză, încât propunerea de a fi îngrijită de mama lui Tom i se părea foarte bună. Deschise ochii și văzu privirea circumspectă a lui Sandy care era ațintită asupra ei. Sărăcuța, probabil că era scoasă din minți de

gelozie pentru că ea rămăsese singură cu Slade. Deschise gura să accepte propunerea lui Tom, dar Slade i-o luă înainte.

— Ah, dar nu este nevoie de așa ceva, răspunse el cu răceală. Sunt sigur că mama ta are destule pe cap, Tom. Cred că sunt perfect capabil să îngrijesc o victimă a gripei.

— Slade are dreptate, confirmă Sandy spre marea mirare a lui Chelsea. Am trusa cu mine și am câteva antibiotice pe care ți le las. Îți vor grăbi însănătoșirea. Dacă ai nevoie de mine, poți să-mi dai un telefon. Stau la fermă, astfel Val și cu tata au posibilitatea să petreacă un Crăciun numai cu gemenii.

— Dacă ne duci înapoi, pot să-ți împrumut Rover-ul, îi sugeră Tom lui Slade. Este destul de vechi și îl folosim numai pe vreme rea, dar noi putem folosi Ranger Rover-ul până se mai îndreaptă vremea. Din fericire, noi am fost pregătiți, așa că nu este nici o problemă.

Slade fu de acord și după ce au plecat, Chelsea se târî în camera ei, având încă în minte indicațiile lui Sandy.

Chelsea dormea când Slade se întoarse. Când se trezi, veni lângă pat și-i puse mâna pe frunte.

— Cum te simți ?

— Am temperatură, mă doare tot corpul, îi răspunse ea amețită și mi-e sete.

— Setea se poate rezolva ușor. Doamna Little ți-a trimis niște răcoritoare făcute în casă. Se pare că fac minuni. Mă duc să-ți aduc un pahar.

Dacă nu era compătimitor, cel puțin nu era nici distant și nici rece. Ea avea impresia că cear-

şaful are ace care îi înţepau pielea încinsă ; tot corpul o durea de parcă fusese bătută.

Când Slade se întoarse, Chelsea tremura convulsiv, deşi căuta s-o ascundă. Aşa cum stătea întinsă în pat, când el se aplecă asupra ei, se simţi dezavantajată.

— Ridică-te şi bea asta.

Se supuse ca un copil, uimită când Slade se duse la baie şi se întoarse cu un burete şi un lighean.

— Sandy a spus că în felul acesta o să te simţi mai bine, îi spuse calm, în timp ce-i dădea la o parte bretelele cămăşii de noapte şi o şterse cu buretele.

Dacă credea că o să-i mulţumească pentru acest tratament, atunci să mai aştepte, hotărî ea, necăjită când îi trase bretelele la loc.

— Aş fi putut să fac şi eu acelaşi lucru, se răsti ea copilăreşte, dar bănuiesc că-ţi face bine să mă tratezi ca pe o persoană neajutorată.

Gura lui deveni o linie subţire, iar în ochi avea o expresie de nepătruns.

— Încerc cu greu să-mi amintesc că nu te simţi bine, îi spuse el cu voce îngheţată. Doamna Little a sugerat că ar trebui să mănânci o omletă uşoară... ştiu că nu este curcan...

Gândul la mâncare îi produse greaţă şi în acelaşi timp se simţi ruşinată pentru comportarea ei.

Dacă nu era ea, Slade ar fi putut să-şi petreacă Crăciunul la fermă cu Sandy, care-l adora.

— Presupun că Sandy ar fi dorit să fii şi tu acolo, îi spuse ea, geloasă.

Slade se întoarse spre ea, mirat şi cu sprâncenele ridicate.

— De ce să vrea... doar are ce şi-a dorit.

La privirea ei nedumerită, o lămuri.

— Tom, îi explică el. Bănuiesc că ţi-ai dat seama că este îndrăgostită de el ?

— Sandy îl... iubeşte pe Tom ?

Slade o privi pătrunzător.

— Ştii că da, doar am mai vorbit despre asta.

Chelsea mormăi ceva, nedorind să admită în faţa lui că ea crezuse că fata era îndrăgostită de el. Aşadar, de asta Sandy se uitase la ea atât de reprobator înainte şi probabil că din această cauză sugerase ca Slade s-o îngrijească aici. Ar fi trebuit să-şi dea seama ; nici o femeie în toate minţile nu ar fi dorit ca bărbatul iubit să mănânce singur cu o potenţială rivală.

— Şi Tom ?

— Eşti îngrijorată că ţi-ai pierdut un admirator ? o întrebă el tărăgănat. Tom a fost ameţit de tine, dar în sufletul lui este un om care ştie să aprecieze ceea ce are şi destul de demodat ca să aştepte virtute şi fidelitate de la soţia lui.

— Dar tu ?

Pentru un timp, el tăcu, apoi oftă, se întoarse şi se uită la ea.

— Bănuiesc că nu sunt destul de ipocrit ca să mă aştept la inocenţă de la celălalt, când nici eu un am fost un sfânt, dar, da, aş dori fidelitate pentru viitor şi o iubire la fel de mare ca s-o egaleze pe a mea.

— Iubire ?

Chelsea rosti cuvântul cu tristeţe în glas.

— Mă surprinde, nu m-am gândit că eşti adeptul unui astfel de sentiment !

— Eu cred în viaţa de apoi, dar asta nu mă opreşte să doresc dragoste în această viaţă, îi răspunse el, enigmatic.

CAPITOLUL IX

Aproape în ajunul Anului Nou, Chelsea se simţi mai bine şi fu în stare să se ridice din pat. Sandy venise s-o vadă de două ori. Ultima oară când a venit i-a spus că este destul de bine şi poate să se ridice din pat.

— Ai auzit că din cauza vremii au amânat Balul Tinerilor Fermieri ? îl întrebă pe Slade. Se ţine mâine. De ce nu veniţi şi voi cu noi ?

Chelsea se aştepta ca Slade să refuze invitaţia, dar spre consternarea ei, îl auzi acceptând.

— Bună idee, cred că vom veni.

— O să-i spun lui Tom să vă procure invitaţiile, spuse Sandy veselă. Putem merge în patru.

După plecarea ei, Chelsea îi spuse cu voce tremurată :

— Nu pot să merg la bal, nu pot...

— Nu ai nimic de îmbrăcat ? termină el batjocoritor.

Nu asta vrusese să spună, dar se înroşi până la rădăcina părului, când îşi reaminti scena cu Tom.

— Nu pot să port rochia aceea, îi răspunse sec, cutremurându-se numai la gândul acesta, şi

nimic din ceea ce o să spui n-o să-mi schimbe părerea.

— Nimic din cea ce voi spune, fu el de acord, dar vei face ce voi hotărî eu. Vom merge, Chelsea, şi tu o să porţi rochia aceea. Îi datorezi asta lui Sandy, pe lângă toate celelalte. O singură privire şi Tom îşi va da seama, mai bine decât dacă i-ar spune-o altcineva, că nu eşti femeia potrivită pentru el.

— Nu ? Şi pentru cine sunt potrivită ? îl provocă ea cu îndrăzneală, simţindu-şi ochii plini de lacrimi. Pentru tine ?

— Pentru mine sau pentru alţi bărbaţi, gata să plătească preţul, îi spuse el cu cruzime. Dar Tom nu este printre ei. El vrea o căsătorie şi permanenţă... şi încă fidelitate şi noi amândoi ştim că tu nu eşti capabilă de aşa ceva.

Soarta era împotriva ei, ajutându-l pe Slade, hotărî Chelsea întunecată când Tom telefonă că le-a procurat bilete. Era în zadar să protesteze că nu vrea să meargă ; Slade o informă tăios că va merge chiar dacă va trebui s-o târască până acolo, adăugând că ar putea-o privi ca pe o răsplată pentru tratamentul pe care i-l făcuse Sandy. Îi stătea pe limbă să spună că într-un fel tratamentul lui fusese mai intim decât al lui Sandy şi voia să-l întrebe în ce mod voia să-l plătească, dar se opri la timp. Era destul de conştientă să realizeze că dacă el hotăra să dea un sens cuvintelor ei, să le considere ca pe o provocare sexuală, ea nu-i va putea rezista.

Se părea că balul era un eveniment aşteptat cu nerăbdare de localnici. Zăpada fusese curăţată

îndeajuns ca să se poată circula până în sat, iar ei încă circulau cu Land Rover-ul.

A doua zi dimineaţa, după micul dejun, când Chelsea urcă în camera ei, descoperi că Slade îi lăsase rochia albastră pe pat. O privi cu scârbă, urând gândul că trebuia s-o poarte din nou. Nu era vorba despre rochie în sine, recunoscu ea, ci mai degrabă de amintirile pe care i le trezea. O parte din ea dorea să-l înfrunte pe Slade şi să-i spună că nimic n-o va face s-o poarte din nou, dar prudenţa fu mai puternică.

Aranjaseră ca Tom şi Sandy să vină să-i ia cu Ranger Rover-ul, să meargă împreună. Uşor stingherită de faptul că ar fi putut să fie de partea lui Tom şi nu a lui Slade, Chelsea nu era mulţumită de aranjament, dar oricum era mult mai bine decât să fie singură cu el.

Chiar din seara aceea de când fugise de el, părea că se schimbase. Înainte se temuse de el pentru că pur şi simplu nu credea că-i va putea rezista dacă el îşi punea în cap s-o seducă. Acum, avea un aer gânditor şi ameninţător, cuplat cu o încordare explozivă care nu era deloc caracteristică bărbatului pe care-l ştia ea.

Masa de seară urma să fie luată la hotel şi după ce mâncă ceva uşor, Chelsea se scuză şi se duse să se pregătească. Îşi petrecuse dimineaţa călcând rochia de mătase, care acum era atârnată pe un umeraş agăţat de uşa dulapului, o pată de culoare vie pe lemnul închis.

Acum, pentru că nu interpreta nici un rol, nu era necesar să se îmbrace ca data trecută şi apoi, nici nu-şi adusese cu ea lenjeria sexy pe care o purtase atunci.

Tocmai se îndrepta spre baie, când uşa dormitorului se deschise şi Slade intră. Îşi petrecuse dimineaţa la Alnwick şi ea fusese încântată de absenţa lui. De câte ori era lângă ea, îi era dificil să se comporte şi să gândească raţional şi de fiecare dată când îl vedea, stomacul i se strângea de mânie şi dorinţă. Pentru o clipă, el se sprijini de uşa pe care o închisese în urma lui, înalt şi întunecat, în blugi negri şi pulovăr. Pulovărul din lână fină se mula pe pieptul puternic şi făcând un efort ca să-i evite ochii, Chelsea îşi coborî privirile care se opriră brusc pe catarama curelei.

— Ţi-am adus ceva de care o să ai nevoie, îi spuse scurt, aruncând pe pat pachetul pe care-l ţinuse în mână. Când pachetul căzu pe pat şi se desfăcu, Chelsea albi la faţă văzând slipul minuscul şi portjartierul asortat, de aceeaşi culoare cu rochia. De asemenea şi ciorapii erau asortaţi. Culoarea îi reveni brusc în obraji împreună cu un val de mânie. Când vorbi, vocea îi era uşor tremurată şi răguşită.

— Sper că nu-ţi imaginezi că o să port aşa ceva.

— De ce nu ? Nu este diferit de ceea ce ai purtat ultima oară şi oricum, sunt sigur că memoria nu-mi joacă feste. Ce se întâmplă ? o întrebă batjocoritor. Şi nu-mi vinde mie gogoşi, că n-o să porţi lenjerie cumpărată de un bărbat... unul, sigur a plătit pentru ceea ce ai purtat înainte, chiar dacă nu a cumpărat-o personal. Sau te împotriveşti numai pentru că am plătit eu ? o întrebă cu o furie reţinută. Oh, nu, îi spuse când Chelsea se întoarse şi îşi plecă ochii, n-o

să-mi faci aşa ceva. Poartă-le, Chelsea, o avertiză el, altfel o să fiu nevoit să te îmbrac personal.

Ştia că era capabil s-o facă, iar când închise uşa după el, ea tremura de furie şi de umilinţa la care fusese supusă.

O jumătate de oră mai târziu, în timp ce-şi trăgea ciorapii se cutremură, recunoscând victoria lui Slade. Lenjeria de mătase scumpă nu-i producea nici o plăcere şi încercă să nu se mai gândească la efectul pe care-l produseseră degetele lui lungi şi bronzate pe pielea ei.

Pantofii pe care-i purtase în seara aceea rămăseseră la Melchester, dar avea cu ea o pereche de pantofi cu tocul înalt care se potriveau. Mâna îi tremura când se machie şi acest lucru nu-i ridică moralul deloc. Cu toată pregătirea ei în teatru, nu-şi putea compune o faţă încrezătoare şi surâzătoare. Ochii erau mai puţin subliniaţi decât fuseseră atunci când purtase prima oară rochia, dar în general se machiase la fel. Îşi prinse părul într-un coc simplu, realizând că în felul acesta scotea în evidenţă liniile pure ale feţei şi gâtului. După ce-şi trase fermoarul, se privi în oglindă, mirată să vadă cât de mult se schimbase, adăugându-i-se şi o aură de senzualitate rafinată de care nu fusese conştientă înainte. Slade îi atrăsese atenţia în acest sens asupra personalităţii ei, recunoscu strâmbându-se în timp ce-şi dădea cu parfum la încheietura mâinii.

— Sper că nu ai de gând să te opreşti, comentă el din spatele ei.

Intrase în cameră fără ca ea să-şi dea seama şi ea îi privea mirată corpul perfect îmbrăcat în

costum de seară, care-i sublinia şi mai mult silueta zveltă şi bărbătească.

Slade luă sticla de parfum din mâna tremurătoare şi se lăsă în genunchi în spatele ei. Îngheţă când simţi mâna atingându-i pielea sensibilă de deasupra genunchiului.

— Dacă îmi amintesc, îi spuse el moale, regula constă în a parfuma fiecare punct sensibil, nu-i aşa ?

Chelsea se cutremură la atingerea uşoară a mâinii lui, reamintindu-şi cum se parfumase în mod conştient şi în cel mai provocator mod posibil.

Era ceva foarte periculos în comportarea lui în seara asta. Ceva o preveni să nu rişte să-l provoace în intimitatea dormitorului ei. Înspăimântată, se supuse atingerii degetelor care-i mângâiau uşor locul unde îi dădea cu parfum : în spatele genunchilor, gâtul şi locul unde rochia se adâncea descoperind sânii. Avu impresia că degetul lui zăbovi mai mult în acel loc şi când se întoarse, surprinse o strălucire de mânie mocnind în ochii lui şi avu senzaţia că se prăbuşeşte.

— Aşa, murmură el când termină, acum eşti exact ca în noaptea în care te-am întâlnit.

La auzul cuvintelor lui, Chelsea simţi că o trec fiorii şi fu cuprinsă de panică. Ce voia să spună ? De ce voia ca ea să arate ca atunci când s-au întâlnit prima oară ? Doar dacă... I se tăie respiraţia. Oare regreta că permisese dispreţului să învingă dorinţa lui de răzbunare ? Se decisese să obţină ceea ce cu atâta aroganţă considerase că i se cuvine ?

— Eşti gata ?

Vocea îi era catifelată şi amabilă. Probabil că-şi imaginase mânia lui, îşi spuse ea, pentru că acum privirea lui era calmă.

Singura ei haină era cea de lână crem şi începu să tremure când Slade i-o ţinu ca să se poată îmbrăca. Mirosul parfumului propriu o învăluia, aproape sufocând-o şi dintr-o dată o cuprinse o dorinţă nestăvilită de a scăpa de el şi de casa în care era găzduită.

Tom şi Sandy sosiră la timp. Tom arăta bine, dar era puţin stânjenit de hainele de seară. Sandy era îmbrăcată cu o rochie drăguţă, pe care, le spuse, o primise cadou de Crăciun de la tatăl ei.

— Dar nu este la fel de grozavă ca a ta, spuse cu regret în glas, privind-o cu invidie pe Chelsea. Eşti extraordinară, nu-i aşa, Tom ?

Când Tom o privi, Chelsea îşi ţinu respiraţia. Era recunoaştere şi resemnare în privirea lui.

— Eşti foarte frumoasă, spuse el calm, întinzându-se şi mângâindu-i mâna lui Sandy. Dar prea rafinată pentru o copilă ca tine, adăugă el încet.

Chelsea simţi un nod în gât. Tom n-ar fi putut exprima mai clar ceea ce gândea despre ea, dar ce o duru cel mai tare fu zâmbetul ironic al lui Slade în timp ce o privea. Avusese dreptate, gândi obosită, chiar dacă nu s-ar fi îndrăgostit de Slade, n-ar fi putut niciodată să-l facă fericit pe Tom, nu în felul în care Sandy o să-l facă fericit.

*

* *

Hotelul unde se ţinea balul era la câteva mile în afara oraşului şi fusese odată proprietate par-

ticulară. Fusese extinsă cu discreţie, adăugându-i-se o sală de conferinţe şi mai multe dormitoare. Hotelul era încă proprietate privată, dar ea recunoscu că ambianţa putea rivaliza cu cea din cele mai cunoscute hoteluri din Londra.

De fapt, după cum o informă plină de entuziasm Sandy, când se duseră să se aranjeze puţin, sala în care se ţinea balul fusese construită în secolul al XVIII-lea.

— Este într-adevăr fantastic, se entuziasmă ea. Tavanul este pictat şi mai sunt o mulţime de candelabre aurite şi luxoase.

— Pe scurt, diferită de discoteca pe care o frecventezi, o tachină Chelsea.

Sandy se strâmbă.

— Ca să devin doctoriţă trebuie să învăţ mult şi nu prea am timp de discotecă sau alte distracţii. Şi, de asemenea, nu prea ajută, mai ales când încă sunt destui împotriva femeilor-medic. Toţi consideră că trebuie să te grăbeşti şi să te căsătoreşti imediat ce ai terminat... sau dacă nu, şi mai rău, gândesc că-ţi foloseşti diploma ca să vânezi un soţ bogat.

— Vrei să spui că tu nu vrei să te căsătoreşti ? o întrebă blând Chelsea.

Sandy clătină din cap.

— Foarte mult, şi cum probabil ai ghicit, cu Tom, dar asta nu înseamnă că trebuie să renunţ la meseria mea. Îl cunoşti pe Slade de mult ? o întrebă schimbând subiectul.

Chelsea înţepeni.

— Nu.

Oare Tom îi povestise despre scena cu Slade ? Îşi dădu seama că nu voia ca nici Sandy şi nici

altcineva s-o considere ca pe o cucerire a lui Slade.

— Oh, numai că el a fost atât de îngrijorat când ai fost bolnavă, insistând să aibă personal grijă de tine, încât am crezut... Se opri brusc şi roşi.

— Cred că grija lui s-a datorat mai mult dorinţei de a o salva pe doamna Little de o muncă în plus decât pe mine personal, îi răspunse liniştită Chelsea. Iarna este o perioadă dificilă pentru soţia unui fermier, nu-i aşa ?

Se părea că Sandy acceptă explicaţia ei, dar când se îndreptară spre masă, Chelsea se întrebă dacă n-o făcuse ca s-o protejeze pe Sandy aşa cum spusese şi s-o îndepărteze pe ea de Tom.

Sala de bal era aşa cum o descrisese Sandy şi apoi deveniră centrul atenţiei, pentru că toţi sau aproape toţi îl ştiau sau auziseră de Slade.

Spre marea ei surprindere, Slade încerca s-o atragă în conversaţie, prezentând-o tuturor şi explicându-le ce făcea ea acolo. Oamenii erau prietenoşi şi ea primi multe invitaţii la dans. Orchestra cântă mai multe melodii tradiţionale şi deşi seara era destinată „tinerilor fermieri", erau mulţi oameni în vârstă printre ei. Singurul lucru care-i strică plăcerea fu faptul că era îmbrăcată mult mai sofisticat decât celelalte femei şi asta părea că atrăgea atenţia bărbaţilor asupra ei, ceea ce era neplăcut.

Bufetul era aranjat în camera alăturată, iar gustările păreau destul de apetisante, dar ea nu avea poftă de mâncare.

După ce luară masa, atmosfera se mai destinse, ajutată şi de melodiile mai lente cântate de

orchestră. Sandy se bucură când Tom o invită la dans și apoi ringul se umplu repede cu perechi mulțumite că se află unul în brațele celuilalt.

Tensiunea care-i cuprinsese stomacul o avertiză la ce trebuia să se aștepte, astfel că nu constitui o surpriză când Slade se ridică de pe scaun și o invită la dans.

Seara începu să semene cu ceva cunoscut și ea se cutremură când se gândi la consecințele probabile. Fără să spună un cuvânt, Slade îi arătă foarte clar că de data asta el era cel care conducea jocul și că nu-i va permite să se abată de la regulile stabilite de el.

Lumina se diminuă și ea începu să tremure când el o luă în brațe, o îmbrățișare normală, dar în realitate foarte strânsă, făcând imposibilă o depărtare de el.

O apăsă cu mâna pe spate, lipind-o de corpul lui, făcând-o să se miște împreună cu el și făcând-o să blesteme senzațiile pe care le încerca. Gura îi era uscată, iar inima grea. Nu avea nici o îndoială că Slade intenționa să reconstituie evenimentele din seara în care se întâlniseră... și chiar să ducă la sfârșit ceea ce intenționase atunci. De data asta, cu greu ar fi găsit un taxi liber care s-o ducă acasă.

Muzica se opri. Mâinile lui Slade alunecară spre umerii ei, iar gura îi mângâie tâmpla și îi șopti la ureche :

— În seara în care ne-am întâlnit, m-am uitat la tine și imediat am știut că trebuie să facem dragoste, dar tu m-ai înșelat, nu-i așa, Chelsea ? M-ai amăgit cu mișcări ispititoare ale corpului,

cu toate trucurile pe care le-ai învățat, numai Dumnezeu știe în brațele câtor bărbați !

Inima îi bătea cu putere în piept.

— Slade...

Era dureros să-i rostească numele. Gâtul îi era uscat.

Slade își aplecă fața spre ea.

— Abia aștepți să fim singuri ? îi șopti el în zeflemea. Asta este ? Asta îmi spunea corpul tău și ultima oară când am dansat cu tine.

Nu avea nici un rost ; nu putea să-l roage, să-l facă să înțeleagă. Se sprijini de el, învinsă. Apoi, muzica se opri și Sandy și Tom apărură lângă ei.

— Păi, cam asta a fost tot. Sunteți gata de plecare ? Pentru noi, fermierii, viața este grea, trebuie să ne sculăm în zori... să mulgem vacile, adăuga el pentru Chelsea.

Pentru o clipă fu tentată să spună că nu se mai întoarce la Dower House și că ar dori să rămână la hotel, dar ca și cum i-ar fi ghicit gândurile, degetele lui Slade o strânseră cu putere de braț avertizând-o că ar fi în stare să spună că și el dorește să rămână cu ea. Cel puțin, la Dower House ceea ce urma să se întâmple va rămâne numai între ei. Dintr-o dată se simți prea obosită ca să mai lupte cu el ; se părea că gripa îi storsese și ultima picătură de energie pe care o mai avusese. Nimic din ceea ce ar fi putut spune nu va reuși să-l convingă, dacă disprețul lui nu era suficient să învingă dorința de a-și alina orgoliul rănit.

Spunându-și că-l disprețuia, Chelsea îi permise s-o conducă la mașină.

Era o noapte geroasă de iarnă. Rămăsese destulă zăpadă de la Crăciun, care acum, pe dealuri, avea o strălucire de argint. Pe cerul senin strălucea luna plină. Chelsea nu-şi amintea de când nu mai văzuse atâtea stele, iar aerul era atât de rece încât aproape că respiraţia devenise dureroasă.

Odată în maşină, Slade nu făcu nici o mişcare s-o atingă. Oare la ce se aşteptase ? se întrebă ea cu ironie. Probabil că ştia ca şi ea ce efect avea aşteptarea asupra nervilor ei ; ştia şi se bucura, gândi ea cu amărăciune. Aproape că ajunsese la punctul în care era gata să-i ceară să ia ce dorea şi s-o lase în pace.

I se păru că ajunseseră prea repede la Dower House. În timp ce ea ezita dacă să intre şi să-i invite pe Tom şi Sandy la o cafea, Slade închise calm portiera maşinii şi se îndreptă spre casă.

— Vrei o ceaşcă de cafea ?

Întrebarea politicoasă o irită şi mai tare. Îi venea să ţipe la el să înceteze, să nu se mai joace cu ea, dar mândria o făcu să se abţină.

— Nu, mulţumesc, îi răspunse ea. Sunt obosită şi cred că o să mă culc.

Tocmai se felicita că reuşise să câştige ceva timp, când replica lui o îngheţă.

— Ce idee grozavă ! îi spuse el şi înainte să-l poată opri o şi ridică în braţe.

Pentru o clipă, privirile lor se întâlniră şi avu impresia că zări o sclipire de mânie în ochii verzi, dar când el începu să urce grăbit scările, îşi dădu seama cu strângere de inimă că în seara asta n-o să mai fie salvată de telefon. De fapt, pe chipul

lui se citea o hotărâre implacabilă de a-şi duce planul la îndeplinire.

Când ajunse în camera lui, o lăsă jos şi o privi atent o clipă.

— Deşteaptă fată. Vreau să spun că în seara asta voi obţine ceea ce odată mi-ai oferit, dar de data asta în condiţiile impuse de mine, Chelsea, şi asta înseamnă că mi te dai cu totul, corp şi suflet, îi spuse uşor răguşit. Nu vreau un sentiment fals aşa cum ai făcut cu ceilalţi bărbaţi, ai înţeles ?

Cum ar fi putut să nu înţeleagă ? Închise ochii când îi simţi degetele desfăcându-i cocul. Părul îi căzu pe umeri ca o perdea de mătase castanie. Rochia urmă acele de păr împrăştiate pe jos. Ridică sfidător bărbia când auzi foşnetul mătăsos, aşteptând detaşată ca el să se sature de privit. Asta nu era pasiune, era răzbunare şi totuşi când îi simţi privirea plimbându-se pe corp se înmuie şi fu străbătută de un fior de plăcere, pe care nu şi-l putea controla.

— Chelsea !

Îi rosti numele cu buzele lipite de gâtul ei, strângând-o lângă el ca să-i simtă pulsul rapid şi în felul acesta îşi dădu seama că şi el o dorea cu pasiune. Şi că dorea acelaşi răspuns pasionat din partea ei. Îşi spuse încă o dată că victoria lui nu va fi deplină, că înaintea lui nu mai fusese alt bărbat. Îşi repetă că acum îl ştia destul de bine ca să-şi dea seama că va fi umilit de faptul că o judecase greşit şi că asta va fi victoria ei.

Dar se părea că nu-l cunoştea îndeajuns pe acest bărbat care o ţinea în braţe şi care nu-şi

ascundea dorința lacomă în timp ce o lipea de el și o sărută senzual pe gât.

— Chelsea !

Îi rosti numele cu o voce plină de pasiune, cu respirația tăiată, cu chipul îmbujorat și transpirat. Se simți cuprinsă de un sentiment de afecțiune și ridică brațele să-l tragă la pieptul ei și să-i mângâie părul negru.

— Doamne, cât te doresc ! murmură lângă pieptul ei în timp ce mâna îi cuprindea sânul.

Slabă, Chelsea se agăță de el, mâinile îi alunecară sub haină și când își dădu seama că nu-i era destul, nerăbdătoare, începu să-i descheie nasturii cămășii. Slade părea la fel de nerăbdător ca și ea să-i atingă pielea și lăsându-i sânul își smulse jacheta și cămașa și le aruncă pe jos. Când sânii îi atinseră pieptul puternic acoperit cu păr mătăsos și creț, sfârcurile i se întăriră brusc. Răspunsul lui Slade fu un sărut pasionat și apoi o ridică în brațe și o culcă în pat.

— Nu...

Îi opri slaba încercare de a se agăța de el.

— Doamne, de-ai ști de câte ori mi te-am imaginat stând așa. Cred că eram pe cale să-mi pierd mințile.

Cu degete sigure, îi desfăcu portjartierul, apoi îi scoase ciorapii. Atinse ușor cu buzele pielea moale a coapselor, făcând-o să tremure, apoi se ridică și-și scoase și el hainele. Coapsele lui acoperite cu păr arătau înfricoșător de puternice în comparație cu delicata ei constituție. Frica și dorința se amestecau în ea într-o compoziție explozivă. Se așteptase ca Slade să se poarte disprețuitor cu ea, dar începu s-o mângâie excitând-o

treptat, ca și cum ar fi știut că era prima oară când încerca aceste senzații intime. Sub gura lui cu buze fierbinți, mușchii stomacului ei se încordară dureros când începu s-o sărute ușor. Când îi atinse marginea slipului mic, refuzul ei răgușit îl făcu s-o privească surprins, dar nu spuse nimic. În schimb o trase în jos spre el și începu să se joace cu sfârcurile tari ale sânilor, sugându-le până când ea nu mai putu rezista și își înfipse unghiile în umerii lui, iar gemetele de plăcere i le opri cu un sărut pasionat.

Când se reîntoarse spre splip, ea nu mai protestă. Mângâierea senzuală a coapselor o făcu să-și arcuiască frenetic corpul spre el și se lipi ca să-i simtă căldura și bărbăția.

Sub palmele ei, corpul lui ardea acoperit de o peliculă de transpirație și în timp ce-i murmura cu pasiune numele făcând-o să uite de teamă, îl simți cum îi desfăcu picioare și o trase spre el. Când începu s-o sărute din nou, dintr-o dată fu cuprinsă de nepăsare.

Vag, deveni conștientă de zgomotul de afară și din starea de încordare a lui Slade își dădu seama că și el îl percepuse. Orice ar fi fost, nu dorea să-i deranjeze și îi cuprinse gâtul cu brațele, protestând când el încetă s-o mai sărute.

— Ca o răzbunare, istoria se repetă, îi șopti el, ridicând capul. Cineva bate la ușă și după insistență, nu vrea să plece.

Se ridică din pat și-și luă pantalonii. Chelsea se ridică și ea și trăgându-și genunchii sub bărbie, se cutremură.

Dintr-o dată, Slade se întoarse și prinzând-o de bărbie îi studie chipul dezamăgit.

— Nu trebuie să fii necăjită, îi şopti el. Mă întorc şi aşteptarea va mări plăcerea.

O sărută uşor, dar cu o siguranţă care-i arăta că ştia perfect de bine cât de tare o excitase.

Slade îşi trase pantalonii şi pulovărul şi părăsi încăperea. Chelsea îl auzi coborând scările şi deschizând uşa de la intrare. Ascuţindu-şi auzul, se apropie de uşă şi rămase uluită când auzi vocea veselă a lui Kirsty.

— Slade, am crezut că eşti la New York ! Chelsea este aici ?

Mişcându-se cu viteza fulgerului, Chelsea îşi adună hainele şi o zbughi în camera ei. Kirsty ! Ce Dumnezeu căuta aici ? Îşi puse repede halatul şi legându-l bine se grăbi să apară în capul scărilor, ştiind că Slade nu putea să-i spună lui Kirsty ce scenă întrerupsese. Când ajunse în capul scărilor se opri. Kirsty nu era singură. Era însoţită de un băiat înalt, cu o claie de păr blond...

Când ridică privirea şi o văzu, îi zâmbi larg.

— Chelsea ! Dormeai ? Scuze că am năvălit aşa, dar când le-am spus părinţilor că vin în această regiune pentru câteva zile cu Lance, mi-au cerut să vin să te văd.

Se uită zâmbind complice la mătuşa ei, dar înainte de a mai apuca să spună ceva, Slade îi luă vorba din gură.

— Uite ce este, ceasul arată ora două. Vă propun să mergem la culcare şi să continuăm discuţia dimineaţa.

Kirsty îl privi mirată.

— Totdeauna este aşa morocănos când se trezeşte, o întrebă pe Chelsea, sau am întrerupt ceva ?

— Kirsty !

Lance o privi ameninţător.

— Îmi pare rău, se scuză el. Am fi ajuns mai devreme, dar am avut probleme cu maşina în apropiere de Newcastle şi a trebuit s-o repar. Învăţ la universitatea de aici şi i-am spus lui Kirsty că ar fi trebuit să rămânem acolo peste noapte şi să venim aici dimineaţa, dar ea n-a vrut. Încăpăţânată ca un măgar, mormăi el, uitându-se dezaprobator la ea.

Kirsty râse şi se strâmbă la el.

— Trăsătură de familie, spuse ea veselă, nu-i aşa, **mătuşică ?**

Slade se încruntă.

— Chelsea este mătuşa ta ?

— Mda, aprobă Kirsty bine dispusă. Chelsea, o să răcreşti, comentă ea. De ce nu ne spui unde putem dormi şi o să discutăm după aceea ?

— Poţi să dormi cu mine, îi spuse Chelsea slab, evitând să-l privească pe Slade. Ăăă...

— Lance poate dormi în camera de lângă a mea, o ajută Slade. Patul este făcut acolo.

— Atunci hai, comandă Kirsty, urcând scările şi luând-o de braţ pe Chelsea. Am să-ţi dau un milion de veşti de la mami.

Se aplecă peste balustradă şi-l privi chicotind pe Slade.

— Când tata i-a spus că eşti şi tu aici, am crezut că o să leşine ! Tu şi cu mine, se întoarse serioasă dintr-o dată spre mătuşa ei, avem o mulţime de discutat.

Odată ajunse în cameră, Chelsea se întoarse obosită spre nepoata ei.

— Te rog, Kirsty, murmură ea, nu în noaptea asta !

Încruntându-se, Kirsty o privi îngrijorată.

— Slade s-a purtat rău cu tine ? Bine, bine, vorbim mâine dimineaţă, spuse ea când o văzu pe Chelsea clătinându-se. Dar zău, Chelsea... pe mami pot s-o înţeleg, însă din partea ta nu mă aşteptam. Bănuiesc că nu erai în toate minţile dacă ai crezut că puteam să fiu atât de proastă încât să mă îndrăgostesc de Slade ! Este prea bătrân pentru mine. Prostuţo, nu eram îndrăgostită nebuneşte de el, îi spuse încet, voiam numai să încerce să-i convingă pe ai mei că nu era neapărat necesar că dacă tu nu puteai urma teatrul, lucrul să fie valabil şi pentru tine. I-am vorbit într-o zi despre asta şi el a fost aşa de drăguţ şi înţelegător încât mi-a spus că nu se va întâmpla nimic rău dacă el va vorbi cu tati şi va încerca să-l convingă în legătură cu treaba asta. Mai ales că el urma să fie şeful lui tati.

— Nu erai îndrăgostită de el ?

Kirsty dădu ochii peste cap, apoi zâmbi larg.

— La vârsta mea ? Îţi baţi joc de mine ? N-o să mă îndrăgostesc până la cel puţin douăzeci şi şase de ani. Ei, hai, Cee, protestă ea folosind numele pe care i-l dădea când era copil, crezi că eram atât de proastă încât să nu-mi dau seama că un bărbat ca Slade nu putea fi interesat de o puştoaică sau s-o ia la goană dacă îşi dădea seama că avea prea multă experienţă ? adăugă ea strâmbându-se. Mă considera o puştoaică, asta este. Ştii, nu este deloc ca Darren, mai adăugă morocănoasă. Am crezut că poţi să-ţi dai seama de asta.

Momentul adevărului, gândi Chelsea, zăcând obosită în timp ce Kirsty dormea profund lângă ea. Sigur că el nu era alt Darren şi dacă ar fi avut puţină minte şi-ar fi dat seama de la început. Privi înapoi căutând asemănări între Slade şi Darren, dar nu găsi nici una... dimpotrivă. Nu făcuse decât să se lase condusă de prejudecăţi şi imaginaţie şi să-l vadă aşa cum dorea ea şi nu cum era el. Mai mult, în mod greşit o considerase şi pe Sandy o altă „cucerire". De fapt, dacă voia să fie sinceră cu ea însăşi, singura asemănare cu Darren consta în slăbiciunea ei faţă de Slade. Toată mascarada aceea ridicolă de la petrecere nu avusese nici un rost. Dacă ar fi fost după ea, niciodată nu s-ar fi apropiat de Slade, dar să se mai îndrăgostească de el. Dacă l-ar fi întâlnit la Dower House în calitate de stăpân, ar fi văzut în ea doar o femeie ştearsă şi plicticoasă care nu l-ar fi atras. Cât de multă durere şi tristeţe ar fi salvat dacă lucrurile ar fi stat aşa ! Ninsorile puternice o împiedicaseră să termine tapiseria aşa cum îşi programase, dar constatase că dacă va lucra non-stop o va termina într-o săptămână. O săptămână. I se părea o perioadă fără sfârşit, ultimul obstacol de a ieşi definitiv din viaţa lui Slade... dacă ar fi fost posibil ca el să nu descopere că ea fusese destul de proastă să se îndrăgostească de el !

CAPITOLUL X

Kirsty încă dormea când Chelsea se sculă. Cu grijă să n-o trezească, făcu un duș și se îmbrăcă spunându-și că nerăbdarea de a fugi din dormitor nu avea nimic de-a face cu dorința lașă de a evita o confruntare cu nepoata ei.

Îl găsi pe Lance în bucătărie, umplând ceainicul. Acesta o privi îngrijorat.

— Îmi cer scuze că am năvălit în felul acesta, îi spuse, dar mama lui Kirsty a aflat că venim aici și a insistat să te vedem.

Continuă să-i explice că unul dintre colegii lui de la universitate dădea o petrecere mare cu ocazia împlinirii a douăzeci și unu de ani și pentru asta mergeau ei la Newcastle.

Chelsea îl asigură că era încântată să-i vadă. Lance era un băiat drăguț, care în ultimul an se maturizase, dar își păstrase un aer de adolescent. Chelsea îl plăcea și știa că și Ann și Ralph îl plăceau. Și mai era sigură că fără sfaturile înțelepte ale lui Ralph, sora ei ar fi încurajat-o pe Kirsty să se mărite cu vechiul ei prieten. Însă în același timp își dădea seama că Kirsty țintea mult mai departe și nu s-ar fi prins în capcană. Oftând, se apucă să pregătească micul dejun.

Kirsty și Slade intrară împreună în bucătărie, tocmai când ea prăjea șunca și privindu-i se gândea cum fusese așa de proastă încât să creadă că erau îndrăgostiți unul de altul. Comportarea lui Slade față de nepoata ei era a unui adult față de un copil neascultător și încăpățânat. I-a permis lui Kirsty să flirteze cu el, dar în așa fel încât ea știa exact până unde să meargă și nu avea voie să depășească această limită. Dintr-o dată pe Chelsea o lovi diferența dintre comportarea lui față de nepoata ei și față de ea. Oare era geloasă pe Slade pentru purtarea lui indulgentă și amuzată față de Kirsty ?

Se ocupă de micul dejun, încercând să ignore hohotele de râs care veneau de la masă, încercând să ignore sentimentul că era exclusă din cercul lor vesel.

Kirsty și Lance se repeziră cu exclamații apreciative la farfuriile pe care le pusese în fața lor.

— Mmm, grozav, suspină Kirsty. Ești aproape la fel de bună bucătăreasă ca mami. Nici prin gând nu-ți trece ce a trebuit să-i promit ca să mă lase în acest week-end, adăugă ea cu un aer de martiră, ceea ce o făcu pe Chelsea să zâmbească ușor.

Știa foarte bine că Kirsty putea obține cu ușurință orice de la părinții ei.

— Numai când tati a venit cu vestea că de fapt stai în aceeași casă cu Slade, mami a cedat. Săraca mami... nu mi-a spus chiar de la început, dar încetul cu încetul, am aflat totul. A fost grozav.

Kirsty începu să râdă plimbându-şi privirile de la Slade la Chelsea.

— Cee, aş fi vrut să fiu acolo când a reuşit să te convingă să joci rolul femeii fatale. Mă tot întrebam ce te-a apucat de te-ai îmbrăcat în rochia aceea grozavă şi ţi-ai aplicat machiajul acela nou.

Îngrozită, Chelsea îşi dori ca pământul să se desfacă şi s-o înghită ; orice, să zboare, să se facă nevăzută, decât să vadă expresia din ochii lui Slade.

Mai fin observator, Lance îi dădu un picior pe sub masă lui Kirsty. Aceasta se opri şi privi surprinsă, pe rând, la chipul palid al mătuşii ei, apoi la expresia rece din ochii lui Slade.

— Oh, Cee, am făcut o boroboaţă ? o întrebă. Încă nu i-ai spus ? Se întoarse brusc spre Slade şi luându-l de braţ îi zâmbi convingător, cu o siguranţă pe care Chelsea o invidie. Slade, nu te supăra. Cunoscându-mi mătuşa, cred că i-a fost destul de greu să joace teatru. Vezi, atunci, mami a crezut că eram gata să mă îndrăgostesc de tine, însă mai târziu am lămurit-o. Dacă măcar ar fi discutat cu mine... dar nu. Îngrijorată, s-a dus la Chelsea şi a convins-o...

— Să se sacrifice şi să suporte ea insistenţele mele necurate, completă Slade.

Netulburată, Kirsty îi zâmbi larg, în timp ce Chelsea se forţă să bea din cafea ca şi cum nimic nu s-ar fi întâmplat, dorind în sinea ei să poată să se ridice şi să fugă cât de departe o ţineau picioarele, numai să nu mai audă dezvăluirile umilitoare ale nepoatei ei.

— Hai, Kirsty, cred că este timpul să plecăm, îi şopti Lance stânjenit.

— Ai ceva de transmis lui mami ? o întrebă Kirsty veselă în timp ce-şi termina cafeaua. Mi-a spus să te întreb când vii acasă.

— În curând.

Pentru nimic în lume, Chelsea nu şi-ar fi ridicat privirea să se uite peste masă. Nervii îi erau întinşi la maximum. Dacă Slade dorise răsplata înainte, ce naiba gândea acum când descoperise că toată treaba fusese o mascaradă de la început ? Probabil că o dispreţuia şi mai mult. Întinse mâna după cafea, dar îi tremura aşa de tare, încât nu încercă s-o ridice. Fiind acum martoră la purtarea lui faţă de Kirsty, încă nu putea să-şi dea seama cum fusese aşa de stupidă încât să creadă ce i se spusese.

Chiar de la început recunoscuse că Slade poseda o puternică atracţie pentru sexul ei, dar în loc să-şi dea seama că în acest caz cu greu putea fi interesat de o puştoaică de şaptesprezece ani, încercase să se convingă, trecând peste bunul simţ, că el era un alt Darren care nu urmărea decât să fie adorat.

— Cee, ţi-e bine ?

Ridică privirea şi o văzu pe Kirsty privind-o neliniştită.

— Eşti foarte palidă. Te simţi rău ?

— Încă se resimte după gripă, îi explică liniştit Slade, înainte ca ea să deschidă gura.

În graba despărţirii, nu mai avu timp să discute între patru ochi cu nepoata ei, dar mereu fu conştientă de prezenţa lui Slade şi ştia că mai de-

vreme sau mai târziu trebuia să-i dea o explicație.

Întârzie cât mai mult posibil, dar până la urmă, mașina de care Lance era atât de mândru dispăru în parc și momentul de care se temea sosise.

Habar n-avea cum se va comporta sau ce va spune Slade.

— Așadar, tu ești mătușa lui Kirsty ? îi spuse, iar privirea gânditoare care-i însoțise cuvintele o surprinse.

— Da.

Vocea ușor răgușită îi tăie nesiguranța, pentru că se întorsese cu spatele ca el să nu-i vadă fața. De la fereastra biroului priviseră plecarea lui Kirsty și Lance. Acum, Chelsea îl simțea stând în spatele ei. Picioarele începuseră să-i tremure. Dorea să se întoarcă și să-l privească în față, dar nu avu curaj.

— Cea care s-a încurcat cu un bărbat însurat ?

Albindu-se la față, își duse mâna la gât și sub degetele reci simți cum pulsul o luase razna.

— Kirsty ți-a povestit despre asta ? întrebă ea, fără să-i vină să creadă.

— Asta și multe, multe altele. Știi, dorea cu disperare să urmeze teatrul și voia ca eu să intervin pe lângă părinții ei, dar a vrut ca eu să știu adevăratul motiv pentru care ei erau împotrivă. Că nu era pur și simplu o prejudecată a părinților... așa că mi-a spus despre tine.

Îi trebui mult timp până să priceapă ce vrusese să spună. Deodată, fu cuprinsă de amărăciune amestecată cu durere și umilință și cu dorința de a fugi. Fără să se uite la Slade, trecu pe lângă el îndreptându-se spre ușă, însă el îi bară drumul.

— Chelsea !

Tremurând, refuză să se supună ordinului și să se uite la el. Știa absolut totul. Fiecare amănunt dureros. Închise ochii ca să oprească lacrimile care-i umpleau ochii. Doamne-Dumnezeule, cum a putut să i se întâmple tocmai ei așa ceva. Și-o imagina pe Kirsty povestindu-i despre sărmana ei mătușă care avusese o poveste de dragoste nefericită în adolescență și din această cauză a rămas virgină. Își putea imagina reacția lui de compătimire și de amuzament.

— Este adevărat ? o întrebă el cu blândețe.

Întrebarea o cutremură și mai tare, deși încerca să-și țină firea. Ochii i se umplură de lacrimi.

— Ce să fie adevărat ? întrebă ea mânioasă. Că am descoperit că bărbatul pe care credeam că-l iubeam nu dădea doi bani pe mine și că singurul lucru pentru care mă dorea era faptul că-l distra să se culce cu virgine neexperimentate ? Că i-am permis surorii mele să mă convingă să mă comport ca o vampă ca să-ți abat atenția de la fiica ei ? Că am scăpat din casa iubitului meu cu virtutea intactă și cu mândria țăndări ?

— La naiba !

Slade înjură încet și tăcu.

— Știi foarte bine care...

— Totul este adevărat, îi zvârli ea, chiar și faptul de care sunt sigură că Kirsty nu a uitat să-ți spună... că după atâția ani sunt încă virgină.

Hai, îi spuse provocator, râzi... sunt sigură că asta este tot ceea ce o să faci !

— Să râd ? Se uita la ea cu o privire amărâtă. Îmi vine mai mult să plâng.

I se tăie respirația. Dorea să țipe la el, să-i spună că nu voia mila lui, dar se mărgini să ridice din umeri.

— Nu am nevoie de lacrimile tale ! îi spuse înverșunată.

Încearcă să treacă pe lângă el, dar o prinse de braț și o trase, privind-o cu ochii care aproape că deveniseră negri de furie.

— Cine a spus că sunt pentru tine ? Din contră, plâng de mila mea. Prima dată când te-am văzut mi-am spus că ești cea mai sexy femeie pe care o întâlnisem. Voiam să te iau în brațe și să nu-ți mai dau drumul. Nu-mi venea să cred când mi-am dat seama că părea că și tu ești atrasă de mine, dar foarte repede am fost deziluzionat. Cu siguranță că tu voiai să cred că mă doreai, dar nu era o dorință reală. Am vrut să te pedepsesc, să te rănesc și aș fi făcut orice să te aduc lângă mine. Atunci am crezut că era lăcomie sau mai exact dorința de a-ți agăța încă un scalp la cingătoare. Ți-ai jucat rolul perfect, dar nimeni nu poate imita dorința și am știut că nu ai simțit nimic pentru mine, până când am ajuns în apartamentul meu... a fost ca și cum aș fi descoperit un vulcan sub gheață și atunci a sunat telefonul acela nenorocit, iar când m-am întors, tu plecaseși. Nici o femeie nu-mi mai făcuse așa ceva înainte și asta m-a înfuriat cu atât mai mult cu cât știam că mă plăceai. L-am întrebat pe Ralph

de tine, dar a pretins că nu te cunoștea. Am încercat să mi te scot din minte, dar n-am reușit. Și apoi, am venit aici și te-am descoperit în propria mea casă, continuând ceea ce am crezut că era rolul inocentei afectate. Am avut dreptate că jucai un rol, dar ți-am atribuit unul greșit, nu-i așa ? o întrebă el strâmbându-se.

— Am crezut că n-o să te mai văd din nou, admise Chelsea înfrântă. M-am dus cu tine acasă doar pentru că eram îngrozită că te-ai fi putut întoarce la Kirsty.

— Ar trebui să te bat pentru că ai gândit așa, deși presupun că ai avut destule motive.

Obosit, Slade își trecu mâna prin păr.

— Acum că știu adevărul, pot să înțeleg al naibii de bine...

— Vrei să spui că înțelegi de ce nu pot să rezist când faci dragoste cu mine, îi spuse Chelsea cu amărăciune, acum când știi că sunt o fată bătrână, frustrată sexual ?

Slade îngheță și o privi întunecat.

— Și nu poți rezista ? întrebă el încet.

Începu s-o mângâie ușor și senzual, făcând-o să se cutremure de plăcere.

— Dacă este adevărat, sunt tentat să te duc în dormitorul meu și să te țin acolo până când o să-mi promiți că te vei mărita cu mine. Atracția sexuală s-ar putea să nu fie un înlocuitor pentru dragoste, dar...

Chelsea îl privi mirată.

— Vrei să te însori cu mine pentru că pur și simplu mă dorești fizic ?

— Dacă n-ar fi fost ea, am fi continuat la nesfârşit, nici unul dintre noi nerealizând... aproape că am înnebunit în noaptea aceea când te-ai pierdut în viscol.

— Nici un sfânt n-ar fi putut rezista, adăugă el uşor răguşit. Ştiam că jumătate din ceea ce făceai se datora coniacului şi asta m-a oprit până la urmă. Voiam să mă iubeşti, nu numai să mă doreşti şi asta mă înfuria şi mai tare. După aceea, mi-am spus că dacă aş fi putut întoarce ceasul înapoi la prima zi când ne-am întâlnit... dar nu a mers şi nu am reuşit să te uit aşa cum am sperat. Tot ce făceam, era să te doresc şi mai mult, Chelsea...

*
* *

La sfârşitul lui ianuarie, Slade şi Chelsea s-au întors din luna de miere petrecută în Caraibe. Tipic pentru Slade, nu a mai vrut să aştepte nici o clipă de când aflase că şi Chelsea îl iubea. S-au căsătorit într-un cadru restrâns în Melchester, la aproape zece zile după vizita lui Kirsty. La început, Ann a fost stânjenită dar pe urmă a fost încântată când a descoperit cine va fi cumnatul ei.

Chelsea a stat la sora ei până în ziua căsătoriei şi asta la insistenţa lui Slade. S-a simţit puţin tristă şi rănită, dar în prima zi după căsătorie, când stăteau în pat şi ascultau valurile spărgându-se de ţărm, ţinând-o posesiv în braţe, Slade îi explică de ce au stat la distanţă până când s-au căsătorit.

— Ştiind că va fi prima oară pentru tine, am vrut să fie cât mai perfect, îi murmură în ureche şi dacă ai fi continuat să stai la Dower House, n-aş fi putut să mă mai stăpânesc.

Chelsea simţi un nod în gât. Făcuse ca totul să fie minunat pentru ea. Cu răbdare şi în decorul romantic pe care-l alesese, alimentând încet pasiunea, durerea posesiunii a trecut aproape neobservată în extazul care a urmat.

Acum erau din nou la Darkwater şi vechea casă era aproape gata să fie deschisă publicului. Doamna Rudge fusese concediată şi o fată din sat venea să-i ajute la treburile casei. Chelsea preferase aşa, pentru că în felul acesta îşi petreceau serile singuri.

— Arată bine, nu-i aşa ? comentă Slade în timp ce studiau tapiseria, care acum era atârnată în marea galerie şi protejată de un ecran de sticlă.

— Fantastic, fu ea de acord şi privirea îi fu atrasă de fata blondă, la care lucrase cu atâta grijă.

Un surâs mic îi stărui pe buze.

— Bine, bine, îi spuse el zâmbind larg, ghicindu-i gândurile, am greşit în privinţa ei.

— Tot timpul am fost sigură că l-a iubit, îi răspunse ea. Intuiţie feminină !

Fusese fericită şi emoţionată în ziua în care Slade venise acasă şi-i spusese că în nişte documente pe care cei de la Patrimoniu le găsiseră în casă, se dovedea că Damask îl iubise cu adevărat pe Cruciat şi că acesta fusese înşelat de propriul

— Mă însor cu tine pentru că pur și simplu nu-mi pot imagina viața fără tine, o corectă impetuos Slade. Așa a fost din momentul în care ai apărut în viața mea. Când am venit aici, îmi spuneam că nu erai nimic altceva decât o mică vagaboandă, că ar fi fost înțelept din partea mea să te las lui Tom, dacă asta îți doreai. Am încercat să te disprețuiesc deoarece știam că indiferent ce simțeai pentru Tom, sexual erai atrasă de mine. Mi-am spus că dacă o să mă culc cu tine, o să reușesc să te uit.

— Am crezut că voiai să mă pedepsești, să-mi dai o lecție, îi spuse Chelsea aproape în șoaptă. Înainte de Crăciun, când m-am întors la Dower House și mi-am dat seama că erai încă aici...

— Ai hotărât să-mi provoci cele mai groaznice clipe din viață, o completă el. În mai multe moduri. Întâi, trecându-mă prin tortura de a te căuta prin viscolul acela blestemat. Singurul motiv pentru care n-am plecat la New York a fost că eram îngrijorat să te las aici complet singură și ce mulțumire am avut ? Întâi să te găsesc și apoi a trebuit să-mi adun toată voința de a mă stăpâni într-un fel pe care sper să nu-l mai îndur din nou, adăugă el răgușit, cutremurându-se în timp ce o lipea de el.

Brusc, Chelsea își aminti acea seară și apoi evenimentele care au urmat.

— Te doream atât de mult, îi spuse ea necăjită. Dar fără dragoste...

— Câteodată dragostea unei singure persoane este destul pentru amândoi, îi spuse el încet.

Chelsea roși, gândindu-se că tot timpul știuse ceea ce simțea ea pentru el. Poate că își dăduse seama chiar înaintea ei.

— Slade !

Ușor, îi puse degetul pe buze și ea fu surprinsă să-l simtă că tremură.

— Nu mai spune nimic, stărui el. Știu că te atrag fizic, Chelsea, și de aceea sper ca într-o zi să mă iubești la fel de mult cum te iubesc eu, dar chiar dacă nu, tot cred că avem o șansă împreună... Ce s-a întâmplat ? o întrebă când simți cum se încordează și se uită fix la el.

— Tu mă iubești ?

Slade se încruntă.

— Oh, hai Chelsea, fără jocuri, doar nu am petrecut ultimele cincisprezece minute...

Se opri brusc și îi studie chipul cu atenție.

— Despre ce naiba ai crezut că-ți vorbesc ?

— Am crezut că vorbești despre dragostea mea, care ar fi ajuns pentru amândoi, îi spuse ea încet. Am crezut că ai ghicit... că ți-ai dat seama.

— Mă iubești ?

Slade începu să tremure și ea simți dintr-o dată puternică.

— Foarte mult, îi spuse simplu. Atât de mult! Slade...

Cu ochii închiși se sprijini de el, neștiind dacă să râdă sau să plângă când el începu s-o sărute lacom, cu o grabă care-i făcu sângele să-i circule mai repede prin vene.

— Mulțumesc lui Dumnezeu pentru Kirsty, îi spuse în sfârșit când îi dădu drumul.

— Dacă n-ar fi fost ea, am fi continuat la nesfârşit, nici unul dintre noi nerealizând... aproape că am înnebunit în noaptea aceea când te-ai pierdut în viscol.

— Nici un sfânt n-ar fi putut rezista, adăugă el uşor răguşit. Ştiam că jumătate din ceea ce făceai se datora coniacului şi asta m-a oprit până la urmă. Voiam să mă iubeşti, nu numai să mă doreşti şi asta mă înfuria şi mai tare. După aceea, mi-am spus că dacă aş fi putut întoarce ceasul înapoi la prima zi când ne-am întâlnit... dar nu a mers şi nu am reuşit să te uit aşa cum am sperat. Tot ce făceam, era să te doresc şi mai mult, Chelsea...

*
* *

La sfârşitul lui ianuarie, Slade şi Chelsea s-au întors din luna de miere petrecută în Caraibe. Tipic pentru Slade, nu a mai vrut să aştepte nici o clipă de când aflase că şi Chelsea îl iubea. S-au căsătorit într-un cadru restrâns în Melchester, la aproape zece zile după vizita lui Kirsty. La început, Ann a fost stânjenită dar pe urmă a fost încântată când a descoperit cine va fi cumnatul ei.

Chelsea a stat la sora ei până în ziua căsătoriei şi asta la insistenţa lui Slade. S-a simţit puţin tristă şi rănită, dar în prima zi după căsătorie, când stăteau în pat şi ascultau valurile spărgându-se de ţărm, ţinând-o posesiv în braţe, Slade îi explică de ce au stat la distanţă până când s-au căsătorit.

— Ştiind că va fi prima oară pentru tine, am vrut să fie cât mai perfect, îi murmură în ureche şi dacă ai fi continuat să stai la Dower House, n-aş fi putut să mă mai stăpânesc.

Chelsea simţi un nod în gât. Făcuse ca totul să fie minunat pentru ea. Cu răbdare şi în decorul romantic pe care-l alesese, alimentând încet pasiunea, durerea posesiunii a trecut aproape neobservată în extazul care a urmat.

Acum erau din nou la Darkwater şi vechea casă era aproape gata să fie deschisă publicului. Doamna Rudge fusese concediată şi o fată din sat venea să-i ajute la treburile casei. Chelsea preferase aşa, pentru că în felul acesta îşi petreceau serile singuri.

— Arată bine, nu-i aşa? comentă Slade în timp ce studiau tapiseria, care acum era atârnată în marea galerie şi protejată de un ecran de sticlă.

— Fantastic, fu ea de acord şi privirea îi fu atrasă de fata blondă, la care lucrase cu atâta grijă.

Un surâs mic îi stărui pe buze.

— Bine, bine, îi spuse el zâmbind larg, ghicindu-i gândurile, am greşit în privinţa ei.

— Tot timpul am fost sigură că l-a iubit, îi răspunse ea. Intuiţie feminină!

Fusese fericită şi emoţionată în ziua în care Slade venise acasă şi-i spusese că în nişte documente pe care cei de la Patrimoniu le găsiseră în casă, se dovedea că Damask îl iubise cu adevărat pe Cruciat şi că acesta fusese înşelat de propriul

frate, aşa cum bănuise ea. Fratele îşi mărturisise crima pe patul de moarte.

Când Slade o cuprinse de mijloc, Chelsea se sprijini fericită de el. Încă nu-i venea să creadă că erau căsătoriţi, că el o iubea. Totuşi... Un alt zâmbet îi jucă pe buze şi la rândul lui el o privi zâmbind.

— Şi ce-ţi spune acum intuiţia feminină, doamnă Ashford ? îi susură el în ureche. Pentru că dacă nu-ţi şopteşte că soţul tău este nerăbdător să facă dragoste cu tine, greşeşte amarnic.

Râsul îi fu înăbuşit de gura lui. Braţele ei îi înconjurară gâtul, iar degetele i se înfundară în părul lui în timp ce sărutul lui deveni mai senzual. Pentru o clipă, simţi o tristeţe adâncă pentru Damask, dar apoi, atenţia i se întoarse la Slade şi îi răspunse cu pasiune la sărut, anticipând deja plăcerea care ştia că va urma.

— SFÂRŞIT —

T H E B E S T

T H E B E S T

T H E B E S T

THE BEST

Editura ALCRIS organizează pentru anul 1996 concursul cu premii „THE BEST" pentru cei dotaţi cu aptitudini literare.

Urmăriţi în numerele viitoare ale colecţiilor „EL şi EA", „ROMANTIC" şi „ROZ" noi amănunte.

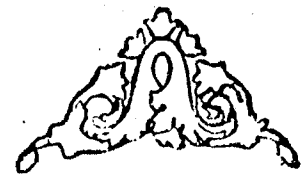

THE BEST

Când nepoata lui Chelsea, Kirsty, s-a încurcat cu un bărbat mai în vârstă, sora ei, Ann, a implorat-o să facă tot ce-i stătea în putință și să-i scape fiica din ghearele lui. Dar complotul — în care s-a implicat Chelsea, pretinzând că este atrasă de el — a luat o turnură diferită.

— Este prea târziu ca să mai dai înapoi. M-ai înșelat, Chelsea, și așa ceva eu nu tolerez. Întâi o să-mi plătești ce-mi datorezi; apoi, dacă este cazul, o să evaluez și în bani favorurile, îi spuse el batjocoritor. O să văd ce înțelegere o să fac cu tine, dar s-o luăm pe rând.

I.S.B.N. — 973-580-012-8

Lei — 1950+39T.L.=1989